

Naši prazniki

Prvi teden poletnega julija nosi s svojimi datumi tudi štiri praznične dni. 2. julija so praznovali občani laške občine. 3. julija so svoj dan praznovali rudarji. 4. julija smo proslavili Dan borca. 7. julija praznujejo svoj občinski praznik občani žalske občine.

Ni treba veliko, da vsem tem prazničnim dne najdemo skupno rdečo nit, skupno obeležje. Ko smo se ob Dnevu borca spomnili vseh tistih, ki so žrtvovali svoje najdragocenejše v borbi za svobodo, smo vnovič ponovili zaobljubo svetlim vzorom in tradicijam narodnoosvobodilne borbe. Nadaljujemo in iščemo jih naprej v temeljni vrednoti človeka, v temeljni vrednoti teh težkih dni borbe za ekonomsko neodvisnost, za stabilizacijo - v delu. In kje pride delo še bolj neposredno do izraza kot v globokih jamah, kjer rudarji v potu svojega obraza otemajajo zemlji dragoceno rudu. Na občinskih slavljih pa se je vnovič ponovila zaobljuba zvestobe začrtani poti in obljuba, da bomo z delom in samo z lastnim, ustvarjalnim in prizadevnim delom ter samoodpovedovanjem kos težavam tega trenutka.

Juljski prazniki so naši prazniki. Ne prazniki veselja, prej prazniki obljub in zaobljub, ki preraščajo v obveznosti.

Foto: EDI MASNEC

Ko je dolgčas predolg, vzplamtijo spomini

Pri Gubenškovi z Gubnega je petnajstkrat vekalo. Stran 16.

Novi programi v Zdravilišču Dobrna

Ne zadovoljujejo se več le z medicinskimi programi. Stran 9.

Še kač se ne prestrašijo

Brigadirji na delovni akciji pri Žilki kartuziji. Stran 32.

Praznik občine Žalec na Polzeli

Letošnje praznovanje praznika občine Žalec poteka v krajevni skupnosti Polzela, zaključeno pa bo 8. julija, torej v nedeljo, ko bo slavnostno zasedanje zborov občinske skupščine.

Krajevna skupnost Polzela bo bogatejša za vrsto pridobitev. Sredstva za to smo zbrali iz sklada za praznovanje občinskega praznika in drugih sredstev samoupravnih interesnih skupnosti. Ob tem pa seveda ne gre pozabiti na denar, ki so ga zbrali krajsani sami, saj so se na Polzeli že pred časom odločili za krajevni samopríspevek. Ne nazadnje moram omeniti tudi denar, ki so ga prispevale številne organizacije združenega dela iz vse naše občine.

Prizadevni Polzelani so ob letošnjem občinskem prazniku pripravili tudi vrsto kulturnih in športnih prireditev, ne morem pa mimo republiške razstave Hortikultura 84 ter lovške, gobarske, ribiške in čebelarke razstave. Prireditve pa se ne vrste le na Polzeli. Srečali so se tudi borci. V Grižah so pripravili dan rudarjev, v Gotovljah slovensko konjeniško prvenstvo v preskakovanju ovir in še bi lahko našte-

val. Ocenjujem, da je program prireditev zares zelo pester in kakovosten.

Praznik občine Žalec praznujemo v spomin na veliko napisno akcijo v noči od šestega na sedmi julij 1941. leta. Komunisti Spodnje Savinjske doline so jo izvedli ob cesti Celje-Ljubljana in v naseljih po dolini. V napisni akciji so člani ilegalnih skupin pisali gesla, črtali na krajevnih tabljah nemške oznake krajev in pisali slovenska imena, risali znake, srpe in kladiva.

Ob letošnjem prazniku občine Žalec čestitam vsem občanom, prepričan pa sem, da bomo z združenimi močmi še v naprej storili vse, kar nam narekuje sedanji čas.

VILJEM PETEK,
predsednik SO Žalec

PRODAJNI CENTER LEVEC

Solidarnostni dan z Gorenjem

Kolektivom, ki uspešno izvajajo sanacijo, bi morali pomagati

Delavcem Gorenja iz Titovega Velenja grozijo zamrznjeni osební dohodki, ker je imel kolektiv lani izgubo zaradi Körtunga in odplačevanja obresti za kredite, ki jih je moral najeti, da je poravnal obveznosti v zvezi s Körtingom. Že zdaj pa je v kolektivu 155 delavcev, oziroma 4123, če ne upoštevamo vseh dodatkov k dohodku - tudi dodatka za nadurno delo, ki prejemajo nižjo plačo kot je zamrznjeni osebni dohodek.

Ker v Gorenju presegajo plan na vseh področjih in ker uspešno izvajajo sanacijski program, ki je perspektiven in trdno zastavljen, je prišla iz republiškega odbora sindikata kovinarskih

delavcev pobuda za solidarnostni dan z Gorenjem. Nad tem pa delavci celjskega območja niso preveč navdušeni in imajo številne pripombe, čeprav o solidarnostnem dnevu zaenkrat še niso odločali na zborih delavcev.

Kaj je naredilo Gorenje?

Pokrita je izguba iz leta 1982 in približno polovica lanske izgube, preostalo izgubo pa bodo pokrili s sredstvi bank, z združevanjem sredstev v re-proverigi, s pomočjo občine Titovo Velenje in iz občinskih rezervnih skladov. Proizvodnjo so povečali za 5-6 odstotkov in je po fizičnem obsegu

večja kot je bila kdajkoli prej v Gorenju. Produktivnost pa je glede na lansko obdobje večja za več kot 30 odstotkov. Konvertibilni izvoz znaša v prvih petih mesecih 37,5 milijona ameriških dolarjev in je za 38 odstotkov večji kot lani. Uvoz se pokriva z izvozom 125-odstotno, pri čemer pa je skoraj tretjina materiala uvožena za potrebe dobaviteljev. Gorenje namreč svoje koope-rante skoraj v celoti oskrbuje z uvoznimi repromateriali ali pa jim daje devizno participacijo. Prvo polletje bo Gorenje zaključilo pozitivno, pričakujejo pa da bo tako tudi ob koncu leta.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Uspešno pred točo

Sistem obrambe pred točo v osrednji Sloveniji je za leto 1984 dobro pripravljen. Noy radarski opazovalni center na Lisci pomeni veliko za pravočasno in ustrezno obrambo, služba ki zanjo skrbi, pa ima na razpolago ustrezno opremo in dovolj raket.

Obramba pred točo je bila letos že večkrat sprožena in tudi uspešna. Zato so sistem obrambe pred točo dobro ocenili tudi člani sveta občin celjskega območja.

Kljub temu pa je v sorednji Sloveniji še nekaj občin, med njimi tudi Šentjur, ki za delovanje obrambnega sistema še niso sprejele potrebnih dokumentov. Iz njih normalno priteka le sredstva iz katastrskega dohodka. Ker pa se je ta letos z valorizacijo kar za štirikrat povečal, v občinah zmanjšujejo prispevne stopnje za obram-

bo pred točo. Delegati celjske občinske skupščine so že sprejeli spremembo odloka, po kateri bodo zavezani za davek iz dohodka iz kmetijske dejavnosti plačevali za prispevek 0,85 odstotka od katastrskega dohodka namesto dosedanjih 3,72 odstotka, tako da bo glede na povečanje katastrskega dohodka prispevek ostal enak.

MBP

KO REČEM HLAČE,
MISLIM

Elkroj

Konjeniška prireditve v Gotovljah

V nedeljo so se v Gotovljah na republiškem prvenstvu v preskakovanju ovir zbrali vsi najboljši jezdec iz slovenskih konjeniških klubov. Prireditve so popestrili še z veliko galopsko dirko klubskih konj, največ odobravanja številnega občinstva pa je požela dirka kmečkih vpreg.

EDI MASNEC

Dražji Novi tednik

Tudi mi nismo več zdržali bremena vse višjih stroškov. Kakorkoli neradi že, smo z današnjim dnem prisiljeni povišati ceno Novega tednika za 3 dinarje, torej na 20 dinarjev. Dobro vemo, da trenutek za podražitev ni primeren, saj se draži praktično vse. Drugače ni šlo. Proizvodna cena izvoda Novega tednika je skoraj dvakrat višja od prodajne. Razliko nadomeščamo s podporo in soustanovitelskimi deleži občin ustanoviteljic, ki pa je še vedno preskromna, da bi z njo in ekonomsko propagandnimi sporočili pokrili vse stroške in razliko med ceno

izvoda v proizvodnji in ceno istega izvoda v prodaji.

Zavedamo se, da je družinski proračun vse tanjši in da danes z mnogo tehtnejšim premislekom odrinete vsak dinar za stvari, ki niso nujno potrebne za življenje. Brez Novega tednika sicer lahko živite, a verjamemo, da nam boste ostali zvesti, da boste razumeli položaj, v kakršnem smo se znašli. Obljubljamo, da bo Novi tednik ostal vsaj na takšni vsebinski in oblikovni ravni kot doslej. Kaj več obljubljati bi, žal, bilo že preveč.

UREDNIŠTVO

Svibenčani so spet presenetili vse

Da so Svibenčani tesno povezani na svoj kraj, na ljudsko izročilo in svojo pestro preteklost so pokazali tudi ob pridelitvah ob občinskem prazniku Laško.

V organizaciji, ki jo je prevzelo novoustanovljeno gasilsko društvo, je delal sleherni krajan, krajanka in mladinec. Trg so spremenili v en sam velik prireditveni prostor, kjer so gostoljubni domačini z vsem, kar smo lahko videli in doživeli ob osrednji prireditvi in večer prej, pripravili praznik poln domačnosti, brez nepotrebnih, togih, utečenih formalnosti, ki smo jim marsikdaj priča ob podobnih praznovanjih.

Med slavnostno sejo zborov občinske skupščine so podelili občinske priznanja 2. julij, ki so jih prejeli posamezniki: Franjo Diacci, Danilo Hočev, Karel Kavšek, Vinko Lavrinec, Roman Mavri, dr. Samo Pečar in Oto Stare. Priznanja so prejeli še Gasilsko društvo Vrh nad Laškim, Društvo invalidov občine Laško in Turistično društvo Rimske Toplice.

Zatem so podelili srebrne znake sindikata, ki so jih prejeli: osnovna organizacija sindikata HP Pivovarna Laško, Janez Pinter, Janez Ramšak, Anton Šterban iz TIM Laško, Bogomir Jakopič iz Elektrokovinarja, Karlo Kržan iz tozdr. Prodaja Merx Radeče, Alojz Ivšek iz Papirnice Radeče, Dragica Škorja iz Zdravilišča Laško ter Pavel Funkel in Franc Rajh iz Rudnika Laško.

Priznanje inovator raziskovalec občine Laško pa so dobili: Jakob Podpečan, Vida Ocvirk in Marjan Mokotar iz Spote Radeče, Albin Škerbiš iz TIM Laško, Franc Rojnik, Janko Remic, Ludvik Lavrinec, Jurij Potokar, Franc Cestnik ter Karl Bouha iz Pivovarne Laško.

Občinska konferenca SZDL Laško je prejela Plaketo Zveze društev invalidov Slovenije.

Dekleta v belih predpasnikih so s pladnjem in aperitivom pričakale slehernega gosta, ki je prišel na Svibno. V novi večnamenski zgradbi, kjer so svoj dom našli tudi gasilci, so uredili pult izza katerega so sicer točili pijačo, vendar je pogled najprej zajel vrsto keramičnih posodic, poslikanih z grbom Ostrovrharjev in grbom svibenskega trga ter slike iz lesa s podobami Svibnega. V šoli, pred katero je bil osrednji prireditveni prostor, se je kuhalo in peklo, da nikoli tako. Iz vsake hiše je pomagala vsaj ena krajanka pri pripravi domačih jedi in pri strežbi. Za šolo pa so v velikem kotlu kuhali partizanski golaž, ki ga je moralo biti dovolj za vse.

Ce izvajamo srečanje starih krajanov prejšnje nede-

lje in gasilsko vajo, se je osrednja prireditve ob občinskem prazniku v Svibnem pričela že v soboto zvečer, ko so predstavili svojo kulturnozgodovinsko znamenitost - gotsko cerkev. Viktor Povše, ki je že opravil velik del restavratskega in raziskovalnega dela v cerkvi Svetega Križa, je predstavil znamenitosti, med njimi za srednjo Evropo pomemben kip, Pieta, delo mojstrov s Ptujске gore ter fragmente slikarji znamenitih furlanskih umetnikov. Obenem je tudi povedal, da bo potrebno še veliko delo, če bodo hoteli to cerkev iz 12. stoletja predstaviti v vsem njenem zgodovinskem in umetniškem pričevanju.

Sobotni program so zaključili mladinci s satiričnimi pesmimi iz življenja mladih ob kresu pod gradom.

Slavnostna seja zborov občinske skupščine je bila naslednji dan v dvorani osnovne šole. Ponovno se je za nepogrešljivega pokazal Milan Goršek, ki je dvorano okrasil.

Tudi kulturni program pod nazivom Slovenske narodne v pesmi, besedi in plesu, je dal tej proslavi poseben čar. Sodelovali so seveda še papirniški pevci in godba na pihala.

VIOLETA V. EINSPIELER

Dogovor o deležih občin za Institucije širšega pomena

Pri delovanju institucij regijskega in medregijskega pomena se pogosto pojavlja vprašanje zagotavljanja potrebnih sredstev za njihovo delo, še zlasti sedaj, ko se številne spopadajo z veliki denarnimi težavami, občine, za katere delajo, pa tudi nimajo dovolj za vse potrebe.

Poskusi medsebojnega prelaganja bremen so seveda razumljivi, razveseljivo pa je, da so se na zadnji seji sveta občin celjskega območja člani dogovorili za usklajen odstotni delež sredstev. Sprejeli so tudi stališče, da bodo po razrezu sredstva tudi redno zagotavljali. Doslej je bilo zlasti veliko zamud, nekateri pa so na obveznosti sploh pozabili.

V primerjavi z dosedanjim zagotavljanjem sredstev je povsem na novo dogovorjen predlog za družbenega pravobranilca samoupravljanja, pri katerem so upoštevali vse samoupravne subjekte v občinah in število delavcev. Ponovno so podprli potrebe vseh pravosodnih organov, vključno z družbenim pravobranilcem samoupravljanja ter javnim pravobranilstvom. Pri financiranju temeljnega sodišča Celje pa je svet sprejel pobudo, da se prouči višina obremenitve za občino Celje in se ob povečanju njene obremenitve ustrezno zmanjšajo obveznosti o ostalih občin, predvsem Sentejuri in Šmarje. Predlog bi naj uskladili letos, obveznosti po novem razrezu pa uveljavili s 1. 1. 1985. Sofinanciranje Novega tednika in Radia Celje bodo v občinah uskladila predsedstva občinskih konferenc Socialistične zveze.

MBP

Za las je manjkalo pa bi bila točka dnevnega reda neopazna

Delegati zbora združenega dela niso pokazali preveč interesa za razprave o uresničevanju vzgoje in izobraževanja

Na zadnji seji občinske skupščine Celje je v zvezi z obravnavo vzgoje in izobraževanja v občini, delegat štorske železarnice sprožil razpravo, ki se ujema s splošno gonjo proti novemu programu usmerjenega izobraževanja, češ da daje premalo praktičnega znanja učencem, ki so zaključili četrto stopnjo srednje šole.

Sprašujemo se, kako lahko v železarni tako ostro obsojijo svoje pripravnike, ki so delali le kakšen teden. Šole in vsi, ki so pripravljali reformo, ne trdijo da je poklicno znanje že popolno in da so mladi pripravniki tudi že pripravljeni za samostojno opravljanje del in nalog. Kvalifikacijo za poklic si namreč pridobijo šele po opravljenem pripravništvu, ki lahko traja od šestih mesecev do enega leta. Naloga delovne organizacije v sodelovanju z gospodarsko zbornico in posebnimi izobraževalnimi skupnostmi pa je, da napravi program pripravništva za usmerjence, in za izvajanje tega, pa da usposobi mentorje. Ocene o tem, ali pripravniki iz usmerjenega izobraževanja, dovolj, premalo ali nič ne vedo, je vsekakor še preuranjena in lahko le škodi tistim več stotim učencem, ki danes še nimajo zagotovljenega pripravništva.

Sicer pa skupinska razprava okoli te točke dnevnega reda ni dala posebnih rezultatov. Že samo gradivo je bilo preobsežno pripravljeno. Uvodna razprava predsednika izobraževalne skupnosti, ki je le izpostavljala probleme in se ni poglobil vsaj v tista, ki so najbolj pereči, je izzvenela zgolj kot suhoparna informacija.

Tako delegati niso izvedeli, da je problem, kako zaposliti okoli tisoč mladih, ki so letos zaključili šolanje. Tudi niso izvedeli, da vse slabši gmotni položaj šol in slabi

osebni dohodki učiteljev ogrožajo kakovost vzgojnih programov.

Verjetno bi razprava popolnoma zamrla z dvigom rok delegatov v znamenje, da se strinjajo s poročilom in zaključujejo to točko dnevnega reda, če se ne bi oglašala Vida Bukovec, ki je na zavodu za šolstvo v Celju zadolžena za področje osnovne šole. Delegatom je v preprosti in prepričljivi besedi povedala, kje so problemi v osnovnih šolah in kako jih lahko skupno rešujemo. Razložila je temeljne smernice podružbljanja osnovne šole in kaj si šole predstavljajo pod sodelovanjem z delovnimi organizacijami: mentorstvo s strani zaposlenih, omogočiti učencem opravljanje praktičnega pouka v

delavnicah, kadar te niso zasedene, da ne bi šole opremljale dragih učilnic (za kar tako in tako ni denarja), povezovalje z različnimi klubi in društvi v delovnih organizacijah, pomoč pri izvajanju fakultativnega pouka in raziskovalnega dela, enotno planiranje skupnih akcij in drugo. Ta razprava ni imela namena, da bi sprožila polemiko med delegati zbora združenega dela, vsekakor pa je marsikateremu delegatu pojasnila tisto, česar ni vedel ne kot delavec in ne kot roditelj. Zato bo verjetno ta razprava preko delegatov našla odziv v delovnih organizacijah, zlasti tam, kjer še ne najdejo prave vsebinske povezave s šolo.

VIOLETA V. EINSPIELER

Umaknili so odlok

Na Šmarskem poroko še naprej v petih krajih

Po razpravi, ki je bila malokdaj tako živahna, so delegati šmarske občinske skupščine gladko zavrnili predlog odloka o določitvi naselij, kjer se sklepajo zakonske zveze.

Šmarska je namreč še edina občina v Sloveniji, kjer zakonskih zvez ne sklepajo le v občinskem središču, temveč poleg Šmarja tudi v Rogatcu, Kozjem, Bistrici ob Sotli in Rogaški Slatini. Odlok je skušal to prakso in tradicijo prekiniti in sklepanje zakonskih zvez prenesti v Šmarje. A delegati so bili v burni razpravi zoper takemu predlogu.

Odločitev »proti« so utemeljevali tako z desetletji dolgo navado, kot tudi s stroški, ki bi bili za mladoporočence iz oddaljenih krajev občine veliko večji že zaradi prevoza.

Občinskim organom pa so tudi poodčitali, da se grede s tem odlokom že prvi korak k centralizaciji upravnih organov, naslednji pa bo že ukinitve krajevnih uradov. Končno so predlagatelji odlok umaknili iz obravnave, skupščina pa je sprejela sklep, da je treba v dveh letih vse poročne sobe v občini urediti.

DS

Odprti YU butiki

Na Slovenski plaži v Budvi so v soboto odprli še zadnje tri od skupno devetih specializiranih trgovin, jugoslovanskih butikov. Ob tej priložnosti so se na prvi skupni seji zbrali člani poslovne skupnosti YU butikov in se dogovorili za nadaljnje sodelovanje. Letos bodo odprli še tri butike v Poreču.

Proizvodni programi pod lupo

Komunisti v Šmarju pri Jelšah razpravljali tudi o negospodarskih naložbah

V občini Šmarje pri Jelšah so v petih mesecih letošnjega leta zaznali pomembne dosežke predvsem v zdraviliškem turizmu, steklarski industriji in kmetijstvu, torej na vseh treh prednostnih področjih v občini. Industrijska proizvodnja se je povečala za 13,8 odstotkov, izvoz je glede na isto obdobje lani večji za 47,4 odstotke in znaša 7,5 milijonov dinarjev (največ je izvozila slatinska Steklarna), povečal pa se je tudi obseg turističnih storitev in odkup kmetijskih izdelkov. Kljub na prvi pogled ugodnim gospodarskim gibanjem pa dejanski rezultati še zdaleč niso zadovoljivi.

Kje so vzroki za to, da nekateri ugodni gospodarski dosežki ne dajejo tudi ustreznih finančnih učinkov v organizacijah združenega dela, so se spraševali komunisti na seji občinskega komiteja ZKS v Šmarju pri Jelšah, ko so obravnavali uresničevanje stabilizacijskih ciljev v občini. Menili so, da so mnogi povezani z neugodno strukturo gospodarstva in cenovnimi nesorazmerji vhodnih surovin in končnih

izdelkov. Od tod tudi nizek dohodek gospodarstva, visoki stroški proizvodnje in osebni dohodki, ki so najnižji na celjskem območju. Seveda pa so v razpravi segli šmarski komunisti še dlje. Ugotavljali so namreč, da kljub neugodnim finančnim učinkom in celo izgubam, ki jih beležijo v nekaterih organizacijah, v občini še niso v nomeni temeljni ali delovni organizaciji dobobra prevetrili proizvodnih programov in ugotovili, ali so dober in trden temelj bodočega razvoja ali pa zgolj životarijo in v razvojnem smislu nimajo perspektive. Zato so se dogovorili, da morajo v osnovnih organizacijah ob obravnavanju polletnih gospodarskih dosežkov in ocenjevanju stabilizacijskih prizadevanj postaviti pod lupo proizvodne programe in njihovo ustreznost. Ob tem pa naj v vseh sredinah ocenijo tudi delo odgovornih delavcev oziroma kadrov, izhodišče ocene pa naj bo prav stabilizacijski program z vsemi svojimi cilji.

Na seji komiteja so komunisti razpravljali tudi o negospodarskih naložbah v občini in ugotovili, da je ob šoli v

Rogaški Slatini in vrtcu v Šmarju še trinajst objektov, ki so trenutno v gradnji. Med njimi je pet mrljskih vežic in šest kulturnih in gasilskih domov, člani komiteja pa so prav zanje menili, da bi morali v ustreznih organih in krajevnih skupnostih ponovno pretehtati upravičenost njihove gradnje v zdajšnjem gospodarskem trenutku.

DS

Delegati so za kulturni dom

Delegati zborov žalske občinske skupščine so se na ponedeljkovem zasedanju opredelili za nadaljevanje gradnje kulturnega doma. Pravzaprav se s tem nista strinjala le dva delegata, eden pa se je vzdržal. Ni pa bilo na zasedanju slišati niti ene razprave, ki bi bila proti kulturnemu domu. Res je tudi, da skupščina ni imela pravice, da bi se izrekla za to ali naj se gradnja tega objekta ustavi ali ne. Lahko pa bi priporočila skupščini kulturne skupnosti, da ponovno preveri upravičenost te naložbe.

J. V.

Obeležitev revolucije, zleta Svobod in Franca Leskoška-Luke

Prihodnje leto bodo v Celju praznovali 50-letnico zleta Svobod, za Dan borca pa je v Celju predvideno zvezno srečanje borcev in mladine Jugoslavije. Oboje želijo v občini združiti, prav tako pa obeležiti zletu Svobod in Francu Leskošku-Luki, narodnemu heroju in častnemu občanu Celja. Skupno obeležitev so podprli tudi člani predsedstva občinske konference socialistične zveze.

Podpora predlogu odbora za pripravo in izvedbo obeležitve imena in dela Franca Leskoška-Luke, o katerem bodo jeseni spregovorili tudi delegati občinske skupščine, pomeni ne le izgradnjo spomenika, temveč tudi ureditev oddelka povojne socialistične izgradnje v Muzeju revolucije. Za to je predviden tudi pretežni del od skupno potrebnih nekaj čez 14 milijonov dinarjev. V tem oddelku bodo ob delu Franca Leskoška-Luke obeležili še delo Petra Stanteta-Skale in Dušana Kvedra-Tomaža. Oddelek ne bodo uredili nienkrat, temveč nameravajo do Dneva borca prihodnje leto urediti samo tisti del, ki bo posvečen tovarišu Luki, ki je svojo celotno zapuščino zapustil Celju in je ta že v Muzeju revolucije.

Ureditev oddelka v Muzeju revolucije so podrla vsa predsedstva družbenopolitičnih organizacij in izvršni svet, medtem ko mladina o samem spomeniku, ki ga predvidevajo postaviti na preurejeni Glaziji meni, da ni potreben in bi bilo bolj smotno, če bi se spominu Franca Leskoška-Luke oddolžili drugače - morda s poimenovanjem katere izmed ustanov ali stavb po njem. Vrednost samega spomenika ocenjujejo na 3 milijone dinarjev. Ker pa bo to istočasno spomenik zletu Svobod in ker bi se ob njegovi postavitvi odpovedali posamičnemu obeleževanju spomina tovarišu Luki v delovnih organizacijah in občinah, ki so vezane na njegovo delo, to niti ni veliko. Omeniti velja, da bi okolič, kjer bi naj spomenik stal, morali urediti v vsakem primeru - ne le zaradi zleta Svobod temveč tudi zaradi modernizacije bolnišnice. Spremembe zadalnega načrta Glazije so delegati občinske skupščine že sprejeli.

MILENA B. POKLIČ

Raven zdravstvenega varstva se znižuje

Sedanja solidarnost v republiki in na območju razlik ne zmanjšuje

Gmotni položaj delovnih organizacij izvajalcev na področju zdravstva in socialnega varstva in v njih zaposlenih delavcev je težak, vse več pa je tudi problemov pri zagotavljanju pravic s teh področij. To je potrdil tudi regijski posvet o najbolj perečih vprašanjih s področja zdravstva in socialnega varstva, ki je bil prejšnji teden v Celju v sklopu priprav na sejo Sveta za socialno in zdravstveno politiko pri Predsedstvu republiške konference SZDL.

Strah pred padcem ravni zdravstvenega varstva je postal že resnica, vedno večje pa so razlike med posameznimi občinami in območji. Tudi zaradi tega so na posvetu glasno izrazili zahtevo, da z novim srednjeročnim obdobjem zaživi solidarnost v zdravstvu na novih temeljih, ki bi omogočali v celotnem slovenskem prostoru enako raven zdravstvenega varstva. Predla-

gali so enako prispevno stopnjo za zdravstvo v republiki.

V razpravi so opozorili na iztrošenost medicinske opreme. Polovična minimalna amortizacija ne zagotavlja niti obnavljanja sedanje opremljenosti. Ko bo sedaj 60 do 70 odstotno iztrošena oprema propadla še bolj, denarja za novo ne bo.

O delitvi dela v zdravstvu je bilo izrečenih precej besed. Resda je nekaj narejenega pri delitvi dela med zdravstvenimi delovnimi organizacijami v republiki, skoraj ničesar pa pri delitvi dela med osnovno in specialistično dejavnostjo. V Celju so skušali to delitev oblikovati sami, a tudi ob tem so ponovno opozorili, da je iskanje občinskih in regijskih rešitev v zdravstvu nesmiselno. V težkih gospodarskih pogojih pa bi veljalo ponovno premisliti o združevanju specialističnih in bolnišničnih dejavnosti v republiki,

kar bi lahko ob razvejanju mreži osnovne zdravstvene službe in opredeljenem področju njenih nalog pomenilo korak k večji strokovnosti in manjšim stroškom.

Sicer pa imajo na celjskem območju slabo mnenje o uresničevanju tolikokrat poudarjene prednosti osnovni zdravstveni službi in še zlasti preventivni dejavnosti v njej. O zdravstveni vzgoji še bolj govorimo, kot jo uresničujemo, prav tako je z njo na domu, zmanjševanjem obremenitev zdravstvenih delavcev z administracijo in ureditvijo enotnega informacijskega sistema, ki bi dajal tudi strokovne podatke. Ker se raven zdravstvenega varstva očito znižuje, se bi bilo prav odločiti, do kod še lahko pada oziroma premisliti o zmanjševanju pravic uporabnikov.

MILENA B. POKLIČ

Pri kadrovanju razkorak med potrebami in dejanskim stanjem

Delegati so sprejeli osnutek smernic dolgoročnega razvoja

O osnutku smernic dolgoročnega razvoja občine Mozirje, o katerih je že razpravljalo izvršni svet, so prejšnji teden spregovorili tudi delegati zborov občinskih skupščin v Mozirju. V osnutku, ki bo v javni razpravi do konca avgusta so opredelili nekoliko hitrejšo rast družbenega proizvoda kot je republiško povprečje. Na skupščini so ob tem potrdili še sanacijski program komunalne delovne organizacije VEZ iz Mozirja.

Gozdarsko lesno predelovalni kompleks bo imel v strukturi družbenega proizvoda še vedno prevladujoč pomen, vendar pa bo s prestrukturiranjem več pozornosti namenjeno razvoju ostalih dejavnosti. Delegati so sicer podvomili, ali so dokumenti dolgoročnega razvoja usklajeni z dokumenti delovnih organizacij. Zagotovo v tem trenutku niso pri snovanju kadrovskih potreb,

kajti razkorak med potrebami in dejanskim stanjem v izobraževanju je še velik. Vse več mladih se namreč po osnovni šoli odloča za takojšnjo zaposlitev ali pa se odločajo za izobraževanje v tistih poklicih, po katerih ni kadrovskih potreb. Ugotavljajo, da ne vedo, kako bodo lahko zaposlili vse prometne tehnike, medicinske sestre, učitelje slovensčine, tiste torej, ki so se za te poklice odločili tudi zaradi blizine kraja šolanja, medtem ko za gozdarstvo, najbližji center je v Postojni, ni zanimanja. Prav tako se v občini kljub razpisanim štipendijam ni nihče odločil za študij na biotehnični fakulteti. Malce je kriva tudi miselnost, predvsem pa neusklajeno načrtovanje v preteklosti. Odnos do kadrovskega planiranja bo treba spremeniti, sicer bo načrtno težko uresničiti.

V komunalni delovni organizaciji so prvo četrtletje za-

ključili z izgubo, te verjetno tudi ob polletju ne bodo odpravili, medtem ko bi moralo biti poslovanje ob koncu leta uspešno. Seveda le, če bodo sanacijski program in sklepe, sprejete na izvršnem svetu, uresničeni tudi v praksi. V sanaciji razmer naj bi se predvsem vključila samoupravna interesna skupnost komunalnega gospodarstva, ki ima sredstva pa tudi strokovnjake za takšno pomoč. Poleg pokrivanja izgube naj bi sredstva sisa usmerili tudi v modernizacijo naprav in objektov moziške komunale, ki del svoje dejavnosti že nekaj časa opravlja s 100 odstotno amortiziranimi osnovnimi sredstvi. Po samoupravnem sporazumu, ki naj bi ga sklenila komunala in samoupravna interesna skupnost, pa naj bi slednja v letošnjem in naslednjem letu namenjala za sanacijo DO Vez 30 odstotkov svojih sredstev. R. PANTELIC

Nagrada »Slavka Šlandra«

Nagrada »Slavko Šlander« so priznanja občine Celje za najvišje dosežke, izredne stvaritve ali vrhunske uspehe na vseh področjih življenja in dela. Delegati občinske skupščine so na zadnji seji sklenili, da letošnje nagrade prejmejo Ferdo Haler, delovna organizacija Zlatarne Celje in Občinska organizacija Rdečega križa Celje.

Ferdo Haler, inženir organizacije dela iz Petrovč je dosegel pomembne uspehe na področju inovatorske dejavnosti kot inovator in organizator inventivne dejavnosti v Železarni Store in v širšem slovenskem prostoru.

Delovna organizacija Zlatarne Celje je s pravilno izvozno usmeritvijo dosegla ekonomsko stabilnost in odgovorno sodeluje pri urejanju skupnih materialnih vprašanj občine.

Občinska organizacija Rdečega križa ves čas obstoja uspešno zapolnjuje potrebe občanov in s tem pomembno prispeva k skladnejšemu uravnavanju pogojev življenja in dela občanov. MBP

Slovenski cestarji v Celju

V Cestnem podjetju Celje so se minulo soboto zbrali slovenski cestarji k vsakoletnemu srečanju ob svojem prazniku, Dnevu cestarjev, 28. juniju. Na proslavi so se zbrali tudi borci NOV, zaposleni v slovenski cestarji, med gosti pa so bili tudi Julka Žibert, predsednica republiškega komiteja za promet in zveze, Andrej Levičnik, predsednik skupščine republiškega sisa za ceste in Edvard Stepišnik, predsednik skupščine občine Celje.

Cestarje in goste, več kot dvestopedeset jih je bilo, je najprej pozdravil Andrej Kamenšek, direktor celjskega Cestnega podjetja, nato pa je o trenutni situaciji v cestnem gospodarstvu spregovorila Julka Žibert. Člani celjskega teatra, Belakova, Veras in Alujevič so skupaj z oktetom Slavček pripravili krajši, a doživet recital, potem pa so cestarji podelili posebna priznanja svojim petnajstim sodelavcem. Iz celjskega podjetja sta priznanji, ki jih podeljuje sozd Zdržena cestna podjetja Slovenije za izjemne dosežke in posebne zasluge v cestni službi, prejela delovodji Stanko Brglez in Franc Kamsak. Po proslavi so si prisotni ogledali razstavo likovnih del slikarja Jožeta Svetine, odprto prav ob tej priliki v upravni stavbi podjetja, kasneje pa še proizvodne in delovne prostore delovne organizacije.

Borci NOV, cestarji, so odšli v Narodni dom, kjer so imeli svoj letni občni zbor, po ogledu celjskega Muzeja revolucije pa so položili venec v Starem piskru in počastili spomin na žrtve fašističnega terorja ob spomeniku v Frankolovem. Pozno popoldne so se vrata Cestnega podjetja Celje, ki so bila ves dan odprta za javnost, zaprla.

BRANE PIANO

Stališča uresničujemo po meri in potrebi

Ali so osnovne sindikalne organizacije in njihove konference v celjski občini sposobne pravočasno zaznati in učinkovito razrešiti številna vprašanja, ob katerih vzplameva nezadovoljstvo delavcev, je bilo osnovno vprašanje delovnega razgovora članov širšega sindikalnega aktiva, na katerem so sodelovali tudi člani delovne skupine Predsedstva republiškega sveta ZSS. Razprava je pokazala, da ne moremo odgovoriti pritrdilno, razlogov pa je veliko.

Očitno je, da imamo v republiki zelo dobra stališča, tudi sindikalna, a uresničujemo jih le takrat in toliko, kot nam ustreza. Marsikatero sindikalno stališče se je ob prizadevanjih za večji izvoz že znašlo v košu, nagajanje po delu prerašča v skrb za socialno varnost uravnilovka. Vse se da sprevrniti in obračati, tudi delavska solidarnost, so dejali ob primeru solidarnosti z delavci Gorenja.

Del krivde je v samih sindikatih, v položaju sindikalnih aktivistov. Ti se v osnovnih organizacijah in konferencah hitro menjujejo, proglase kontinuitete dela skoraj ne poznajo. To je očitno tudi pri aktivnostih za preprečevanje in odpravljanje konfliktnih razmer. Že ob obravnavi Zakona o združenem delu so v celjski občini celovito izoblikovali sisteme razreševanja konfliktov, sedaj pa se nanje spomnijo, ko je konflikt že izbruhnil in je vse že zamujeno. Uspešnejše razreševanje nezadovoljstva delavcev ovirajo pogosto dvojne vloge, v katerih se znajdejo sindikalni aktivisti kot delavci v določenem okolju, povezava obojega pa je čisto skoraj nemogoča. Ob vsem tem se dezinformacije hitreje širijo od uradnih informacij in je tako upravičeno vprašanje, ali delavci vanje sploh še verjamejo. Če je tako, se nam obeta še veliko več težav.

MBP

Celjski kmetje bi lahko dali še več

Redka vlaganja niso obrodila

Kmetijska proizvodnja se v občini Celje sicer v zadnjih letih vztrajno povečuje, vendar je ostalo še veliko neizkoriščenih možnosti. Da je o njih vredno razmišljati in tudi ukrepati, je potrdila tudi zadnja seja občinskega komiteja ZKS Celje s plodno razpravo o kmetijski proizvodnji v občini.

Veliko možnosti je že pri samem urejanju in pridobivanju kmetijskih zemljišč. V zadnjih desetih letih v občini pri tem ni bilo sprememb na bolje. Nasprotno - njivskih površin, vrtov in sadovnjakov je celo iz leta v leto manj, pa tudi ta niso dovolj intenzivno obdelana.

Na seji komiteja so poglbeno spregovorili tudi o razvoju hribovskih kmetij na območju občine. O tem so v občini naredili celovito študijo, ki je pokazala na velike možnosti za razvoj živinoreje prav v teh predelih. V občini Celje je danes 811 hribovskih kmetij v osmih krajevnih skupnostih in 86 vaseh

oziroma naselij. Na teh kmetijah živi skoraj 3000 prebivalcev. Z vlaganji in usmerjeno proizvodnjo bi te kmetije lahko dajale mnogo več kot sedaj in bi brez dvoma postale tudi bolj privlačne za mlajše kmetovalce. Strokovnjaki menijo, da bi se jih okrog 150 moralo preusmeriti v mlečno, preostali pa v mesno proizvodnjo. Po potrebnih naložbah in preusmeritvi kmetij bi lahko to območje dalo skupaj 5 milijonov litrov mleka letno, proizvodnja mesa na preusmerjenih kmetijah pa bi leta 1995 dosegla 940 ton, skupno s proizvodnjo na nezaščitenih kmetijah pa 1140 ton, kar je več kot je sedanji odkup iz celega območja celjske kmetijske zadruge.

Sicer pa vlaganji v zasebno kmetijstvo v zadnjem desetletju ni manjkalo. Kredite je dobilo 146 kmetij. Večina je kmetijsko proizvodnjo povečala, a samo 41 jih je doseglo načrtovano proizvodnjo.

MILENA B. POKLIČ

POGLED V SVET s kovinotehno

»Obsodba na dosmrtna pogajanja«

V avstrijskem Grazu je bila te dni mednarodna konferenca o vesolju in na njem sta bila tudi visoka predstavnika obeh supersil in v resnici za zdaj edinih gospodarjev vesolja. To sta bila ameriški profesor Sagan in sovjetski profesor Sadkejev. Novinarji so kajpada po hiteli k njima in konec minulega tedna je bilo mogoče po avstrijskem radiu slišati, da je Sadkejev rekel, kako sta obe supersili, Sovjetska zveza in ZDA »obsojeni na dosmrtna pogajanja«, zakaj druge izbire ni: ali pogajati se in sporazumeti ali doživeti splošno razdejavanje jedrske vojne.

Američan Sagan je pri prici pri-trdil sovjetskemu kolegu in tekme-cu: »dosmrtna obsodba na pogajanja« je nujna, kajti »drug drugega lahko uničimo, pa še koga drugega zraven.«

Takšne izjave čisto lepo sodijo v okvir medsebojnih ponudb zadnjih dni. Ameriški predsednik Reagan je zadnje mesece Sovjetski zvezi večkrat ponudil pogajanja o široki pahljači vprašanj, in čeprav je pri tem sovjetske voditelje tu pa tam kritiziral, to vendar ni bilo ostro obsojanje »imperija zla«, kakršnega smo bili pri Reaganu vajeni

prejšnje čase. Sovjetska stran je te Reaganove ponudbe javno sicer zavracala čes, gre za del predsedniške volilne kampanje v ZDA, za prizadevanje prikazati se miroljubnega.

Zdaj je Moskva skušala prevzeti pobudo, kajti drugače je, če sprejme nasprotnikovo ponudbo, čisto drugače pa je, če je videti, da bi

PIŠE JOŽE ŠIRCELJ

moral nasprotnik sprejeti tvojo pobudo, predlog. Tako zdaj predlagajo pogajanja o prepovedi vsega orožja v vesolju, onkraj stratosfere. Pogajanja naj bi začeli že septembra, na Dunaju.

Uradni Washington je hitro, že nekaj ur po sporočilu iz sovjetskega glavnega mesta v načelu pritrdil ponudbi, da je namreč pripravljen sodelovati na takšnih pogajanjih. Kot je navada, kadar je diplomacija javna in s tem neizogibno obojestransko področna propaganda učinkom, so pri prici postavili nekaj svojih pogojev, lastnih stališč: pogajanja, da vendar ne o prepovedi vesoljskih orožij, marveč o omejitvi števila in moči tega orožja.

Medtem kaže, da bodo SZ in ZDA podaljšale sporazum o znanstvenotekničnem sodelovanju, petletni sporazum o prodaji ameriškega žita Sovjetski zvezi poteka brez zastojev, ameriški zunanji minister Schultz in sovjetski veleposlanik Dobrinin sta se ondan dolgo časa pogovarjala, menda je bil govor tudi o obnovi ženevskih pogajanj o raketah srednjega dosega.

Iz optimističnega zornega kota je torej videti, da mednarodni odnosi, posebej se odnosi med supersilama vendarle niso tako hudo obremenjeni, da so kanali diplomatskega pogovarjanja, če že ne sporazumevanja vendarle odprti.

Upajmo torej, da takšna, nekoliko svetlejša podoba sodobnega sveta, le ni samo videz, samo del javnih prizadevanj; da bi se ti ali oni lahko izognili očitkom, da niso za mir, mirno sporazumevanje. Kar pa zadeva »obsojenost na dosmrtna pogajanja«, to ni samo domislica iz intervjuja, pač pa krvavo resna zadeva. Ne pogajati se v svetu, naphanem z jedrskim orožjem, z vesoljskimi bombniki in laserskimi raketami - namreč pomeni skrajševati čas do množične smrti.

Solidarnostni dan z Gorenjem

(Nadaljevanje s 1. strani)

Solidarnost med delavci se je v Gorenju začela že lani, vendar je bila s prva neorganizirana in v obliki udarniških ur. Septembra pa so se na zborih delavcev odločili, da bo vsak delavec opravil dva dodatna delovna dneva na mesec, ne da bi bil za to več plačan, in še dva solidarnostna dneva do konca leta. Akcija je uspela stooctotno. V Gorenju z akcijo nadaljujejo tudi letos, odločili so se, da bodo proizvodni delavci opravili 16 dodatnih delovnih sobot, režijski delavci pa 11 delovnih dni v proizvodnji, izven rednega delovnega časa.

V akcijo so se vključile tudi vse velenjske organizacije združenega dela občinski delavci, obrtniki, šole, klubi, društva in drugi, ki so odstopili Gorenju enodnevni zaslužek ali pa so delali v proizvodnji Gorenja.

Delavci zahtevajo razčiščenje odgovornosti

Zelo radi rečemo, da je za nazaj težko ugotavljati odgovornost, da pa jo bomo zagotovo ugotavljali za naprej. Tako govorimo že vrsto let in vedno takrat, ko udarijo na površje problemi, ki jih v posameznih sredinah skrivajo do zadnjega. Zato delavci nikomur več ne zaupajo in ni čudno, da so tudi proti takšnim akcijam, ki bi imele pozitivne učinke za naše gospodarstvo. Ker se tega več ali manj že vsi zavedamo, je tem manj razumljivo vedenje ve-

lenjskega izvršnega sveta, ki je pred kratkim obravnaval poročilo komisije za ugotavljanje odgovornosti v Gorenju in prepovedal novinarjem poročati o obravnavi gradiva. Še posebno zato, ker se ravno zdaj delavci odločajo za ali proti solidarnostnemu dnevu z Gorenjem.

Andrej Kržič, podpredsednik poslovnega odbora Sozda Gorenje: »Menim, da ne gre za skrivanje, ampak da je težko reči, »ta je kriv«. Drugače pa začasni poslovodni organ ni imel za nalogo razčiščevanje odgovornosti, ampak iskanje najboljših možnosti za uspešno sanacijo. Če ne bi tako delali, Gorenje ne bi v tem času naredilo to, kar je. Nas je zanimala predvsem sedanost in prihodnost kolektiva, medtem, ko za nazaj razčiščujejo drugi. O odgovornosti govorimo kakšno leto, nimamo pa izdelanih še nobenih kriterijev, ki bi veljali za vse, kajti ni imelo le Gorenje zgrešenih naložb. Sedanjemu poslovodnemu organu pa je tako kot vsem ostalim delavcem v Gorenju in v drugih kolektivih do tega, da se razišče odgovornost tudi za nazaj.«

Miroslav Pesko, podpredsednik Medobčinskega sveta Zveze sindikatov iz Celja: »Napake, ki so bile storjene v preteklosti bodo najbolj čutili delavci sami, če ne drugače, z znižanjem standarda. Ko govorimo o odgovornosti, vedno iščemo objektivne in subjektivne vzroke, edino pravo merilo pa so rezultati, za katere je vsak odgovoren. Strokovnjak, ki

večkrat zgreši, bi moral vložiti veliko truda, da ga družba ponovno prizna, ne pa dobi takoj drugo delovno mesto, ki je večkrat enakovredno prejšnjemu. Dogaja se celo, da prihajajo na boljša delovna mesta in ker ljudje to vidijo, ni čudno, da so ogorčeni.«

Marjan Koren, predsednik koordinacijskega odbora sindikata sozda Gorenje: »V Gorenju ni bilo tako. Pri reorganizaciji smo pazili, da ni nihče izmed tistih vodilnih delavcev, ki je lahko kakorkoli v preteklosti vplival na slabe rezultate, zasedel ista delovna mesta in naloge. Reorganizacija je zajela predvsem poslovodni odbor, vodje tozdov in sektorjev, ki delajo zdaj na nižjih delovnih mestih in ne sprejemajo odgovornejših odločitev.«

Se najbolj občutljivi so osebni dohodki

Delavci celjskega območja ne verjamejo, da bodo sredstva, ki bodo zbrana s solidarnostnim dnem, resnično dobili delavci z najnižjimi osebnimi dohodki. Poleg tega imajo pripombe na povprečne osebne dohodke v Gorenju, ki so po njihovem mnenju večji kot v marsikaterem kolektivu, ki naj bi bil solidaren. Največ negotovnosti je v manj razvitih občinah in v kolektivih, ki tudi sami poslujejo z izgubo, kljub temu, da je bilo jasno povedano, da bodo le-ti delali zase. Pravijo pa, da so pripravljeni delati, če bo dohodek res namenjen delavcem z najnižjimi plačami.

Pred zaključkom redakcije smo prejeli novico, da je Medobčinski svet Zveze sindikatov iz Celja ugotovil, da akcija za solidarnostni dan z Gorenjem, zaradi pomanjkanja časa, ni bila dovolj dobro pripravljena in se odločil, da jo do nadaljnjega preloži. Sklenili so tudi, da se morajo vsa že odvedena sredstva na račun interne banke Gorenja vrniti na solidarnostni račun, ki bo v ta namen odprt pri vseh občinskih svetih Zveze sindikatov celjskega območja. Akcijo za zbiranje solidarnostnih sredstev pa bodo nadaljevali, s tem da bodo lahko delavci zbrana sredstva uporabili za izboljšanje razmer v svojih sredinah. Namen solidarnostne akcije bodo morali v kolektivih predhodno obrazložiti. Medobčinski sindikat ocenjuje, da priprave niso uspeli tudi zato, ker občinske politične organizacije podpirajo akcijo le načelno (ne nudijo pa, razen v nekaterih izjemnih primerih, konkretne pomoči) in ker so se občinski sindikati lotili programa kot jim je pač najbolj odgovarjalo, kar povzroča neenotnost v načelnih opredelitvah. Premalo so napravili tudi v samem Gorenju, ki se je pokazalo vse premalo zainteresirano. Pripravili niso niti natančnih podatkov, iz katerih bi bilo razvidno, koliko delavcev v posameznih tozidih prejema manj kot je zajamčeni osebni dohodek.

Akcija je bila politične narave in ker je medobčinski sindikat le njen nosilec, ne more samo on prevzeti odgovornosti za neuspeh priprav. Njegova odločitev, da akcijo preloži, je nedvomno na mestu, vendar je prišla nekoliko prepozno, da bi preprečila negativne posledice.

Miroslav Pesko: »Usmeritev sindikata, kot pobudnika akcije, je jasna. Solidarnostna sredstva morajo biti namenjena delavcem z najnižjimi plačami, vsem tistim, ki zaslužijo manj, kot je zajamčeni osebni dohodek. Pomoč mora iti prek posebnega žiro računa in nikakor ni misljeno tako, da bi vsi delavci Gorenja dobili enak odstotek, ker bi na ta način zopet »izvisili« delavci z najnižjimi plačami. Gre za pokrivanje najnižjih osebnih dohodkov in ne za sanacijo Gorenja, kajti zanjo poznamo druge oblike kot je združevanje sredstev v repoverigeri ipd. V Gorenju bodo morali izdelati natančno lestvico in poročati delavcem komu in v kakšnih zneskih so namenili solidarnostna sredstva.«

Jože Meh, član predsedstva velenjskega občinskega sindikalnega sveta in strokovni delavec na področju osebnih dohodkov v Gorenju: »Maja je bilo v Gorenju pod zajamčenim osebnim dohodkom 155 delavcev, vendar če ne bi upoštevali vseh raznovrstnih dodatkov, predvsem pa nadurnega dela, bi bilo teh delavcev 4123. Povprečni osebni dohodek v Gorenju znaša v prvem četrtletju nekaj več kot 22.000 dinarjev, vendar je pod to vsoto več kot 80 odstotkov delavcev. Več kot 33.000 dinarjev zasluži le 1,2 odstotka delavcev.«

oblika delitve družbenega proizvoda.«

Jože Meh: »Jasno je, da ne moremo pomagati vsem, ki bodo to želeli ali zahtevali, prav pa je, da pomagamo tistim kolektivom, ki imajo kvalitetne sanacijske programe in v katerih se stanje vidno izboljšuje. V posameznih občinah bi morali upoštevati, koliko so uspešni sanacijski programi izgubašev, ne pa da jim pomagajo v nedogled, tudi če ne dosegajo nobenih rezultatov. Če takšnih programov nimajo, bi se morala vključiti širša družbena skupnost in jih zagotoviti. V Gorenju smo veliko dosegli s kadrovsko prenovo. Ni pomembno samo to, da so to vrhunski strokovnjaki, ampak predvsem dejstvo, da niso obremenjeni z zgodovino kolektiva.«

Zakaj ni na tržišču izdelkov Gorenja?

To se sprašujejo kar vsi, ki bi morali delati solidarnostno za Gorenje. Večina jih ima tudi občutek, da v drugih republikah lažje pridejo do izdelkov Gorenja kot pri nas. In ni jih malo, ki pravijo, naj tudi delavci iz drugih republik delajo solidarnostno za Gorenje.

Andrej Kržič: »Ljudje močno povezujejo možnost nakupa izdelkov Gorenja z

oblikami pomoči, ne zavedajo pa se dovolj, da smo prisiljeni izvažati in da nam nemški kupec še zdaleč ni ljubši od domačega. Le če bomo vzpostavili normalno stanje in povečali reprodukcijo, je možno pričakovati več izdelkov na domačem trgu in zato so nam potrebne razne oblike pomoči, tudi solidarnostna sredstva za delavce z najnižjimi osebnimi dohodki. Izvažamo zato, da si lahko zagotovimo lastno produkcijo in da lahko dajemo našim dobaviteljem repromateriala devize. Poleg tega ne potrebuje deviz samo Gorenje, ampak tudi Slovenija in Jugoslavija. Res pa je, da dobavljamo več izdelkov našim večjim partnerjem, ki nam z avansi pomagajo pri premagovanju likvidnostnih težav, ker to zahteva korekten poslovni odnos. Ne delamo pa razlik med republikami, tako da bi eni dajali več izdelkov, drugi pa manj. Držimo se poslovne morale, kolikor je pač v tem pomanjkanju izdelkov na domačem tržišču mogoče.«

Bodo z Gorenjem solidarni vsi delavci?

V proizvodnji se ustvarja dohodek, zato se delavci sprašujejo, kako bodo solidarni zaposleni v občinskih upravah, samoupravnih interesnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah in drugod. Pravijo, da mora solidarnost veljati za vse in ne le za delavce v neposredni proizvodnji, kot je bilo v navadi velikokrat doslej.

Miroslav Pesko: »V kolikor bo odločitev sprejeta, bodo morali solidarnostno delati za Gorenje vsi delavci celjskega območja, brez izjeme. Osnova za pomoč je enodnevni osebni dohodek, v večini občin pa so se odločili, da bodo posamezni delavci ta dohodek zaslužili, ali v kmetijski dejavnosti ali pa v delovnih organizacijah, kjer je potreba po dodatnem delu. Spet drugod pa so se odločili, da bodo od rednega dohodka izdvojili enodnevni zaslužek in ponekod so to že storili. Tudi v številnih družbenih dejavnostih, čeprav je marsikje njihov položaj vse prej kot zavidljiv.«

VILI EINSPIELER

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Nagrade najboljšim

Tudi v šolskem letu 1983/84 je Ljubljanska banka Splošna banka Celje razpisala tekmovanje za najboljša likovna dela med cicibani v vzgojno varstvenih organizacijah ter za najboljša literarna, likovna in fotografska dela med učenci osnovnih šol. Za najboljše so pripravljene nagrade.

LIKOVNA DELA V VVO

Na razpis se je odzvalo osem vzgojno varstvenih organizacij. Komisija se je odločila za razglasitev po enega likovnega dela iz vsake VVO.

Nagrajeni pa so: VVO Janko Herman Žalec, enota Polzela, VVO Tončke Čečve, enota Center Celje, VVO Šentjur, enota Slivnica, VVO Zarja, enota 29. november, Celje, VVO Laško, enota Laško, VVO Anice Černejeve, enota Ljubljanske ceste, Celje, VVO Slov. Konjice, enota Loče in VVO Rogaška Slatina, enota Ratanska vas.

LITERARNA DELA

Literarna dela na svobodno temo za ocenjevanje je poslalo 26 šol.

Nagrade prejmejo: Višnja stopnja: 1. Darja Lužar (8. a Osnovne šole Šempeter v Savinjski dolini), 2. Tomaž Korošec (7. a os. š. Braslovce), 3. Vesna Kalčič (os. š. Kozjanski odred, Planina pri Sevnici), 4. Andreja Franc (8. a os. š. Veljko Vlahovič, Celje), 5. Monika Jakše (7. b os. š. Slavko Slander, Celje).

Nižja stopnja: 1. Ksenija Berk (4. b os. š. Fran Roš, Celje), 2. Sabina Šmauc (2. b os.

š. Primož Trubar, Laško), 3. Martina Korin (4. r. os. š. Stranice).

LIKOVNA DELA

Likovna dela na svobodno temo in tehniko je poslalo 28 šol.

Nagrade dobijo: Višnja stopnja: 1. Tonjko Damjan (5. b os. š. Franjo Vrnunč, Slivnica pri Celju), 2. Alenka Oblak (5. a os. š. Franjo Malgaj, Šentjur), 3. Blaž Jurkovič (5. r. os. š. Ljuba Mikuš, Žalec), 4. Peter Šket (6. r. os. š. Šmarje pri Jelšah), 5. Bojan Mikolič (5. r. os. š. Edvard Kardelj, Rogatec).

Nižja stopnja: 1. Vanja Vodovnik (2. r. os. š. Špitalič), 2. Nataša Krhen (4. a os. š. Slavko Slander, Celje), 3. Janez Okrožnik (2. b os. š. Inanke Uranjek, Celje).

FOTOGRAFSKA DELA

Fotografska dela so poslale naslednje šole: Planina, Peter Šprajc Jur, Žalec, Šmartno v Rožni dolini, Šentjur, Primož Trubar, Laško in Polzela.

Nagrade pa prejmejo naslednji fotografski krožki: 1. Os. šola Šmartno v Rožni dolini, 2. os. š. Peter Šprajc Jur v Žalcu in os. šola Franjo Malgaj v Šentjurju.

Nagrade bodo podeljene v mesecu oktobru.

Za konec še iskrena hvala mentorjem pionirskih hrnilnic, likovnim pedagogom in slavnost za trud in sodelovanje ter seveda vsem mladim, ki so se odzvali na razpisano tekmovanje.

Bojazen, da se bo solidarnost »povampirila«

Delavci vse težje shajajo s svojimi dohodki in jim gre za vsak dinar. Ko se pogovarjajo o solidarnosti z Gorenjem, se najbolj bojijo, da jih bo vedno več, ki bodo zahtevali solidarnostno pokrivanje izgub in osebnih dohodkov. Poleg tega jih mnogo dela v kolektivih, ki so prav tako imeli podobne težave ali pa jih imajo in se sprašujejo, kdo je njim pomagal oziroma kdo jim bo, če bodo zašli v podobne težave. Pravijo tudi, da se ob izgubi vsak spomni nanje in se sprašujejo, če bodo tisti, ki so danes v težavah, delili z njimi tudi dobiček.

Miroslav Pesko: »So bili delavci v kolektivih, ki so imeli izgubo, dejansko sami? Ali občina ni pokazala nobene razumevanja za njihove težave? Solidarnost znotraj občine je tista, ki je bo verjetno vedno več, ni pa bojazen da bi se »povampirila« regijska ali kakšna druga oblika solidarnosti. Z dobičkom pa je tako, neposredno ne bo pri njem nihče udeležen, posredno pa, kajti vsako pozitivno poslovanje v neki delovni organizaciji pomeni tudi vztrajanje na optimalnih cenah. Nižje cene pa so tudi

Vitex in Toper v Pilberku

Predstavniki Topra in Vitexa iz Visokega so v Celju podpisali sporazum o vlaganju sredstev v nadaljni razvoj Toprove tovarne v Pilberku v Avstriji. Topsport in Pilberku obratuje že sedem let, v njem pa je zaposlenih sto delavcev. Sodelovanja je med Toprom in Vitexom je bilo že doslej plodno, saj so pred tem podpisali že dva sporazuma in sicer s tovarno rokavic v Fojnici (proizvodnja naj bi stekla oktobra s 300 tisoč izdelki za izvoz in domače tržišče) ter s pletenino za sovlaganje v razvoj trikotaže.

Primer sodelovanja Topra in Vitexa je prvi v Jugoslaviji, da neko podjetje iz druge republike v takšnem sodelovanju nastopa na tujem tržišču. Gre za vlaganje sredstev v Topsport za modernizacijo in razširitev proizvodnje športnih rokavic.

Toper je delovna organizacija, ki ima trenutno največ delovnih programov izven Slovenije. Pojavil se je v Makedoniji, pet programov od 47 projektov pa ima v BIH. Osnovni kapital v Topsportu v Pilberku bo 11 milijonov šilingov, od tega pa bo Vitex prispeval dva milijona, enega letos in drugega prihodnje leto.

Sporazum o sovlaganju v Topsport v Pilberku sta podpisala Mahir Hadmiahmetović predsednik kolektivnega poslovodnega odbora Vitex (levo) in direktor Topra Zvone Dežnak (desno).

TONE VRABL, Foto: EDI MASNEC

Brez predsednika izvršnega sveta

Na zadnji seji zborov skupščine občine Velenje je prišlo do zapleta, ki je v našem družbenopolitičnem življenju zelo redek ali pa ga sploh ni. 5. junija je dosednji predsednik izvršnega sveta velenjske občine Božo Lednik zaprosil za razrešitev, ker odhaja na novo delovno mesto kot vodja novo ustanovljene delovne organizacije v okviru SOZD Gorenje. Takoj so začeli s postopkom za novega predsednika in evidentirali kandidata Franca Avberška, diplomiranega inženirja iz RLK. Z njim so se strinjali po delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, dodatnega predloga ni bilo.

Zataknilo pa se je dva dni pred skupščino, ko je SDK ugotovila nekaj prekrškov, pri katerih naj bi sodeloval Franc Avberšek. Tako je na seji zborov predsednica Občinske konference SZDL Velenje, Nada Hudar in med drugim tudi povedala, da gre

za možnost gospodarskega prekrška in je bil zaradi tega postopek imenovanja ustavljen, dokler se vse skupaj ne razčisti.

V razpravi so sodelovali delegati občinskega sindikalnega sveta, rudnika in sam Franc Avberšek. Prva dva sta obsodila takšno kadrovske politiko, ki se naj ne bi več ponavljala, tretji pa je zahteval, da se nastali problem čimprej reši in pojasni, kaj v resnici je.

Z grenkim priokusom in razmišljanjem, zakaj je do tega prišlo, so delegati nadaljevali sejo s poročilom o položaju mladih v velenjski občini ter z oceno gospodarstva v prvih petih mesecih, ki jo je predložil dosednji predsednik izvršnega sveta Božo Lednik. Ta bo do nadaljnjega še vodil izvršni svet s sodelavci, istočasno pa bo tudi opravljal direktorske posle v eni izmed temeljnih organizacij Gorenja.

T. VRABL

Nov PTT center v T. Velenju

Pred Dnevom borca so v Titovem Velenju dobili nov PTT center, s katerim so povečali vozne kapacitete avtomatske telefonske centrale za 3000 naročniških priključkov. S tem so tudi povečali kapacitete vozne centrale na področju Šostanja, Topolšice, Šmartna ob Paki in v Arnačah. Z gradnjo novega PTT centra so začeli 10. oktobra 1980. Že leta 1974 je bila ustanovljena temeljna organizacija za PTT promet Velenje, katere zmogljivost je bila samo 600 naročniških priključkov. Danes je zmogljivost velenjske centrale 3000 priključkov, s telekomunikacijskim centrom na Golovcu pa je povezana s 130 zveznimi vodi. Tudi to petkratno povečanje kapacitet ne zadošča vsem potrebam po telefonskih priključkih, saj čaka na vključitev v avtomatski promet več kot 2000 naročnikov. Temeljna organizacija pokriva tudi območje moziške občine, kjer so se povečale kapacitete za več kot tisoč naročniških priključkov.

Skupna vrednost celotnega projekta znaša 454 milijonov dinarjev. Približno polovico sredstev predstavljajo združena sredstva iz samoprispevka.

TV - Foto: LOJZE OJSTERSEK

V brigade več brezposelnih

Sentjurska brigada Milosa Zidanske se te dni odpravlja na Zvezno mladinsko delovno akcijo v požsko kotlino, pri tem pa imajo težave s popolnitvijo brigade, ker so samoupravnim organom celjskih kolektivov prepozno javili, koga potrebujejo. Nimajo pa tovrstnih težav le Sentjurčani, kajti vse več je delovnih organizacij, ki nerade puščajo svoje delavce v brigade. V večini primerov gre namreč za dobre delavce, ki so v teh časih v proizvodnji še kako potrebni.

Tega se v zvezi mladine še vse premalo zavedajo in pričakujejo, da bodo posamezni kolektivi delavce odstopili

brez kakršnihkoli pripomb. Če ne gre vse zlahka, se mladinci obrnejo na sindikat, ki skupaj z njimi izpostavi pomen bratstva in enotnosti in problem je rešen. Vendar je rešen le navidezno, kajti v času, ko bijemo težak boj za stabilizacijo, ni sprejemljivo, da odhajajo najboljši delavci iz kolektivov v brigade. Mladinske delovne akcije so vsekar potrebne in zaželene, ker pomagajo k hitrejšemu razvoju nerazvitim krajem in kot že rečeno, krepijo bratstvo in enotnost. Vendar so za popolnitev brigad možne tudi drugačne rešitve.

Problem brezposelnosti je iz dneva v dan bolj pereč in vse več je ravnih mladih, ki so brez zaposlitve. Zakaj ne

bi njih vključili v delo v brigadah in jim to povrnilo na ta način, da bi imeli, ko se vrnejo z dela v brigadi, prednost pri iskanju zaposlitve. Prednost bi si nedvomno zaslužili, kajti tisti, ki je pripravljen prostovoljno pomagati družbi, ki je zašla v težave, si zasluži tudi njeno pomoč. Takšno akcijo bi najlažje vodili posamezni Zavodi za zaposlovanje. Morda to ni najpametnejša rešitev, vsekakor pa je bolj vključiti v brigade brezposelne kot pa delavce, ki so potrebni v proizvodnji. Tudi mladina bo morala začeti razmišljati stabilizacijsko in prekiniti z ustaljeno in zastarelo prakso novačenja brigadirjev.

VILI EINSPIELER

Dež je zmotil Žalsko noč

Člani turističnega društva iz Žalca so bili v petek tako slabe volje kot že dolgo ne. Dan pred Žalsko nočjo je namreč ulivalo ves dan kot iz škafa. V soboto pa so postajali dobre volje, saj je bilo toplo vreme in tudi nič kaj ni kazalo na to, da bi utegnili deževati. Okrog 21. ure pa se je nenadoma ulilo kot iz škafa. Nič kaj ni kazalo, da bo prenehalo, zato so delavci Golding Rubina in Name prekinili prireditev, ansambla pa sta se poslovila.

Ves parkirni prostor med hotelom in Namo je ostal prazen. Vztrajali pa so drugi

prireditelji in si proti jutru meli roke, ko so preštevili dobiček, saj je mnogo ljudi vztrajalo in prav so imeli. Po enournem naliču je prenehalo deževati. Sicer pa se je prireditelj pričela že popoldne s povorko skozi Žalec, nastopom folklorne skupine iz Sempetra, plesno skupino Nezavest z Gomilkega in z igranjem vseh štirih pihalnih orkestrrov žalske občine, člani strelske družine pa so si izmislili tekmovanje v streljanju s fračo. Staro kmečko opravilo so obiskovalcem prikazali tudi mladiči z Vranskega, ki so bili predstavniki tamkajšnjega turističnega

društva (na sliki). Morda se tole: v nogometni tekmi med ekipo direktorjev občine Žalec in žensko reprezentanco Slovenije so slavila dekleta.

Več sreče pa so imeli v nedeljo člani Konjeniškega kluba iz Gotovelj, ki so v nedeljo pripravili slovensko prvenstvo v preskakovanju ovir. Številnim obiskovalcem pa so pripravili tudi kassške in galopske dirke. Simpatije je požel mladi domačin Pevec, ki je v galopski dirki klubskih konj zasedel odlično tretje mesto.

JANEZ VEDENIK
Foto: EDI MASNEC

La telefoni s tipkami

Novi telefonski naročniki v Celju, severno od železniške proge morajo imeti nove telefone s tipkami, če hočejo dobiti telefonske priključke.

Na celjski pošti so razložili, da to velja že približno dva meseca in sicer za vse tiste, ki se jim telefonska številka začne s »trojko« in so torej priključeni na novi računalnik v centrali na Golovcu. V centrali sta namreč trenutno dva računalniška sistema: eden še sprejema impulze s telefonov s številčnico, novi, ki ga je montirala Iskra, pa ima skrajšano izbiranje (pravijo mu tudi trenutno) in večjo propustnost, vendar pa sprejema le impulze s telefonov s tipkami.

Postarji pravijo, da v tem primeru ne gre za nobeno muho, ampak za napredek telefonije, poleg tega pa lahko z manjšimi stroški priključijo več naročnikov zaradi večje propustnosti novega dela centrale. Za to Iskrino centralo so se na primer odločili tudi v Titovem Velenju.

Nove telefonje lahko naročniki kupijo v trgovinah, nekaj pa jih imajo tudi na celjski pošti, stanejo pa 9.000 dinarjev (telefoni s številčnicami so za približno tri tisočake cenejši), tako da sedaj stane telefonski priključek skupaj s telefonom približno 43.000 dinarjev.

S. S.

Tabor pionirjev planincev

Odbor za delo z mladino pri Meddruštvenem odboru planinskih društev »Savinjska« je tudi letos pripravil poletni tabor pionirjev planincev v Logarski dolini. Nekaj društev je letos odpovedalo sodelovanje, zato pa se je prijavilo nekaj novih, tako da bodo od danes pa do 23. avgusta v Planinskem domu PD Celje v Logarski taborili pionirji iz planinskih društev Zabukovica, Sentjur, Tabor, Rogaska Slatina, Laško, Polzela, Prebold, Žalec-sekcija Petrovče, Titovo Velenje, Vitanje in Aera. V vsaki izmed šestih izmen, ki bodo trajale po sedem dni, bo počitnice preživljalo približno 25 mladih planincev s svojimi spremljevalci-mentorji, vodniki, inštruktorji. Že včeraj so člani posameznih društev uredili tabor, postavili šotore, pripravili ostale potrebne objekte.

F. LAPORNIK

TEDNIKOV INTERVJU

Ne umikam se pred problemi in težavami

Mnogo žena danes opravlja najrazličnejše odgovorne funkcije, bodisi v delovnih organizacijah ali v samoupravnem in družbenopolitičnem življenju zunaj nje. Kljub dokazanim sposobnostim pa le redkim zaupamo tudi najodgovornejša dela in naloge. Ena teh redkih je Vanda Prodan, direktorica temeljne organizacije Predilnica Laško.

Zakaj tako malo zaupamo ženskim »voditeljem«?

Vanda Prodan: »Menim, da smo še vedno precej patriarhalno usmerjeni in od tod tradicionalno gledanje na vlogo ženske. Res pa je, da se ženske v letih, ko naj bi največ dale od sebe na delovnem mestu, ponavadi poročijo in jih vloga matere in gospodinje okupira ravno toliko ali še bolj kot služba. Če se določijo za »kariero«, morajo urediti osebno življenje drugače. Ali se ne omožijo v letih, ko so najbolj aktivne in ustvarjalne ali pa družinsko življenje prilagodijo svojim hotenjem. Menim pa, da se mora ženska veliko bolj truditi in potrjevati na delovnem mestu, preden ji zaupa vodilno funkcijo.«

Poročeni ste. Tudi mož ima odgovorno in zahtevno delo. Imate dva otroka. Niko je končal 4. razred, Eva pa ima šele tri leta. Kako ste si torej uredili družinsko življenje?

Vanda Prodan: »Najpomembnejše je, da imam urejeno varstvo in se zato lahko posvečam svojemu delu neoziraje se na delovni čas, ki je marsikdaj daljši od osem ur. V najtežjih časih, v času sanacije takrat še delovne organizacije Volna, sem otroka imela tri leta pri mami v Celju, z možem pa sva takrat stanovala v Laškem.

Poleg tega, da me starši razumejo in so otroci kadarkoli na varnem pri njih, ima tudi mož razumevanje za moje delo. Ne prilašča se me, ampak ima na vlogo ženske v družbi in družini sodobne poglede.«

Kaj pomenijo za vas danes izkušnje v proizvodnji in zlasti izkušnje iz časa sanacije?

Vanda Prodan: »Te izkušnje so me izgradile kot strokovnjaka in človeka. Rada se spominjam najtežjih let. Bilo je to obdobje solidarnosti cellega kolektiva, ko smo se borili za obstoj tovarne. Imeli smo nizke osebne dohodke, nismo izplačevali opravljenih nadur, nismo imeli regresov, nismo izplačevali jubilejnih nagrad. Takrat nas nihče ni vprašal, ali imamo zagotovljene osebne dohodke ali ne, marsičemu smo se morali odpovedati. Delali smo noč in dan. Inako se mi stori, ko gledam, kako odhajajo v pokoj delavci na plečih katerih je slonela odgovornost za obstoj in ves delovni zagon. Zalostno pa je, da vsi ti, ki danes odhajajo, dobivajo dodatek k minimalnim pokojninam. Tisti, ki so imeli odgovornejša delovna mesta pa ne dosegajo niti našega sedanjega povprečnega osebnega dohodka, ki je 21.000 dinarjev.«

Sedaj vam gre dobro. Kje menite, da so vzroki za razcvet tekstilne industrije pri nas?

Vanda Prodan: »Tekstilna industrija je bila vedno zapostavljena in se je morala

Rojena je v Ljubljani. Karsneje se je družina preselila v Celje, tu je dokončala gimnazijo in nato diplomirala na oddelku za tekstilno tehnologijo na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani. Po enem letu pripravništva v Volni 1972 je bila na vzorčevanju tkanin, nato je bila normirka, pa v pripravi dela, nato vodja priprave dela. Ko je leta 1978. prišlo do sanacije in združitve z DO Dekorativna, je postala vodja proizvodnje. Leta 1983 pa so jo delavci v temeljni organizaciji in delovni organizaciji predlagali za direktorico.

zmeraj sama spoprijemati s težavami. Tekstilci so vedno najmanj zaslužili. Za svoj obstojo so se nenehno borili tudi tako, da so izvažali, še v času ko pri nas izvozu nismo namenili toliko pozornosti. Od tod izkušnje pri raziskavah tržišča, pri organizaciji dela, kakovost izdelkov, ki so lahko konkurirali zunaj, izoblikovan odnos do zunanjih partnerjev. Vse to je kapital, ki se danes obrestuje.«

Pravijo, da znajo biti ženske - direktorice bolj stroge kot moški. Kaj vi pričakujete od delavcev?

Vanda Prodan: »Predvsem pričakujem zvestobo kolektivu, ki naj bi se prenašala tudi na mlajše robove. To smo zgradili v najtežjih časih in smo še sedaj kot velika družina. Sicer pa zahtevam odgovornost do dogovorjenih stvari in doslednost pri izvrševanju dogovorjenih nalog. V času sanacije smo ravno s tem pridobili zaupanje delovne organizacije Dekorativne, ki je sprva oklevala, da nas priključi. Menim, da imamo tovariški odnos do delavcev in se ne umikam pred problemi in težavami, ki se pojavljajo v proizvodnji in tudi v osebnem življenju zaposlenih.«

V vaši temeljni organizaciji ste dosegli največ, kam naprej?

Vanda Prodan: »Zrasla sem s to tovarno in če bi prišlo ponovno v težave, bi ostala tu in bi delala z istim zagonom kot sedaj. Zagotavljam pa vam, da nikoli ne bi šla v kakšno občinske ali druge politične forume. Ja? sem delavka.«

VIOLETA V. EINSPIELER

Ob raziskovanju še dodatne zanimivosti

V ponedeljek so pričeli z delom študentje-raziskovalci na 2. slovenskem raziskovalnem taboru Gornje Savinjska dolina 84. Skupni cilj tabora je načrtovanje rabe prostora s poudarkom na ohranjanju živosti višinskih in hribovskih območij.

Študentje bodo imeli sedež tabora na osnovni šoli Blaža Arnič v Lučah, razdeljeni pa bodo v šest skupin. Med tistimi, ki bodo raziskovali dopolnilne dejavnosti v kmetijstvu, je tudi delovna skupina za čebelarstvo, sestavljena iz bodočih agronomov, živinorejcev, gozdarjev, biologov in veterinarjev, ki bodo izdelali čebelarstvo pašni katarster ter proučili možnosti za širjenje medovitih rastlin.

Na taboru pa bo tudi nekaj dodatnih zanimivosti. Poleg razgovora o gospodarstvu v Gornje Savinjski dolini, ki so ga pripravili v torek in včerajšnjega predavanja o čebelarstvu, bo danes mlade raziskovalce obiskalo Gledališče pod kozolcem s kabarejem na besedila Janeza Menarta, jutri pa pripravljajo demonstracijo postavljanja trajnih večžičnih električnih ograj s predavanjem o gospodarjenju s hribovitim svetom. Študentje si bodo ogle-

dali še snežno jamo na Raduhi, ob zaključku tabora pa bodo pripravili razstavo svojega dela in dosežkov. Zaključnega pogovora se bo poleg deka-

na biotehniške fakultete prof. dr. Franca Sunčiča udeležil predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo Milan Knežević.

RP

Čebelarja skupina je med pripravami na tabor obiskala čebelarja Maksa Senice iz Mozirja.

Prvi krajevni praznik v Rečici

Prvi krajevni praznik, ki so ga proslavili v soboto v spomin na dan, ko je v noči od 2. na 3. julij štajerski bataljon izvedel uspešni napad na rudnik Huda Jama, ni bil povezan s kakšno novo pridobitvijo v kraju.

To pa ne pomeni, da v kraju nič ne delajo. Nasprotno! Že nekaj časa so bile aktivnosti usmerjene v razširitev telefonije po rečiški dolini. Čeprav so sredstva zbrana, se zatika pri nabavi telefonskih kablov. Med osnovne naloge so si zadali tudi ureditev cestne povezave. Predvsem želijo podaljšati asfalt do Zgornje Rečice, za kar pa je denarja vedno premalo. Vse kaže, da bodo te naloge morali prenesti v naslednji srednje-ročni plan.

Na javni prireditvi so v kulturnem programu sodelovali: Moški pevski zbor TIM Laško, godba na pihala, folklorna skupina iz Marija Gradca in domača recitacijska skupina.

Ob tej priložnosti so podelili tudi bronaste znake OF Prejeli so jih: Kulturno društvo iz Rečice, Zdenka Pešec, Ferdo Piliš, Srečko Klemenc, Mirko Lah, Franc Naput, Jože Rancinger, Peter Ulaga, Friderik Krašek ter Ivan Petek.

V.M.

Hortikultura 84 na Polzeli

Jutri bodo na Polzeli odprli razstavo Hortikultura 84. To je republiška razstava, s katero bodo člani hortikulturnega društva proslavili tudi desetletnico svojega delovanja. V zvezi s tem dogodkom in pripravami nanj smo predsedniku hortikulturnega društva Polzela CVETU PAVLINU zastavili nekaj vprašanj.

Ker je razstava tik pred durmi nam najprej povejte kako dolgo in kako ste se nanjo pripravljali?

»Da bomo gostitelji razstave smo izvedeli pred dvema letoma in se tudi začeli pripravljati. Tako lahko danes vidimo, da je Polzela že to priložnost resnično ozaljšala, na razstavi, ki jo bomo odprli jutri ob 16. uri, pa bo poleg domačih gojiteljev cvetja razstavljalo še 15 največjih organizacij združenega dela, ki se ukvarjajo z gojenjem cvetlic in okrasnih rastlin. Za pestrejšo razstavo bodo poskrbeli še lovci, ribiči in čebelarji, ki so pri svoji dejavnosti z naravo neposre-

dno povezani. Na razstavi bo tudi nekaj izvrstnih pogrinjkov.

Takšne priprave so vam gotovo vzele veliko časa, kako ste uspeli?

»Naše društvo ima kar precej zelo prizadevnih članov, ki jim za društveno delo ni nikoli žal časa. Naredili smo tudi po dvesto udarniških ur. Tega dela seveda ni mogoče plačati, saj nimamo tolikšnih sredstev, oddolžili pa

se jim bomo v soboto na občnem zboru Zveze hortikulturnih organizacij Slovenije, ko jim bomo podelili priznanja.

Predstavite nam še vaše društvo in delovne uspehe v teh desetih letih?

»Imamo okrog 600 članov. Lahko trdimo, da je kraj v času našega delovanja precej spremenil svojo podobo. Uredili smo gredice v centru, tu so tudi zelenice in posadili številna drevesa, skrbimo za obeležja iz NOB, s cipresami smo uokvirili novo pokopališče. S posebnim veseljem skrbimo za park v Šeneku, ki je poln stoletnih eksotičnih dreves, letos pa smo jih še mi posadili 88, v spomin na tovariša Tita. Izpeljali smo številne očiščevalne akcije, vsako leto izbiramo najlepše urejen dom itd.

Za bralce, ki si bodo ogledali razstavo naj povemo, da bo odprta do nedelje zvečer in sicer v osnovni šoli Vere Šlander na Polzeli.

TONE TAVČAR

Grad Tabor je dobil streho

Hido Džumhur, ki je vzel v najem laški grad Tabor, pridno obnavlja staro grajsko zidovje. Potem, ko so nadzidali osrednji stolp, so ga tudi prekrili. Seveda so bo tej priložnosti pripravili slavlje.

Grad Tabor je v soboto gostil tudi tekmovalce v streljanju na glinaste golobe. Tekmovanje so pripravili ob laškem občinskem prazniku, Hido Džumhur pa namerava tudi v prihodnje ob raznih prireditvah v Laškem z gostinskimi uslugami na vrtu pred gradom popestriti turistično in gostinsko ponudbo v Laškem.

VVE

T. G.

Štiri nova teniška igrišča

Gradili jih bodo v Šentjurju, kjer je aktivna teniška sekcija

Člani teniške sekcije telovadnega društva Partizan bodo predvidoma do jeseni v okviru šentjurskega rekreacijskega centra zgradili štiri teniška igrišča. Poleg treh peščenih in enega asfaltnega igrišča bo ljubiteljem tenisa na voljo tudi tabla za vadbo tenisa.

V Šentjurju postaja tenis vse bolj množična rekreativna dejavnost, zato so se člani sekcije odločili, da še v tem letu izpeljejo akcijo »100 članov teniške sekcije«. Zaradi tega so se tudi odločili, da z udarniškim delom in izbira-

njem materialnih sredstev zgradijo nova igrišča. Doslej je sekcija dobro sodelovala s kolektivoma delovne organizacije Bohor in Kmetijske šole, kjer so imeli člani na voljo dve igrišči.

V enem letu, kar obstaja sekcija, se je vanjo vključilo že šestindvajset članov, od tega šestindvajset moških, devetnajst žensk in enajst pionirjev. Sestava sekcije je zanimiva že zaradi tega, ker še vedno veliko ljudi prištevajo tenis med »elitne« športne panoge. Morda se prav zaradi tega trgovskim delovnim organizacijam v občini ne zdi vredno prisrsketi te-

niške opreme, predvsem žogic in loparjev?

V svoj program so člani sekcije na drugem občnem zboru, ki so ga imeli ta mesec, med drugim vključili tudi to, da se bo rekreativna dejavnost sekcije še naprej odvijala po sistemu rezervacij igralnih ur na igriščih pri Žagi in na Kmetijski šoli, organizacijo tečajev tenisa, pionirsko teniško šolo, sodelovanje s teniškimi klubi iz Celja, Rogaske Slatine in Maribora in kot osrednjo nalogo dograditev igrišč, ki počasi že dobivajo svojo podobo

IVANA FIDLER

Franc Trbovšek

V Gornje Savinjski dolini ga sicer bolje poznajo po imenu Boško, le zaradi tega, ker se je nekaterim izgovorjava njegovega priimka zdel pretežka. Sicer pa, Franc Trbovšek je eden tistih, ki ga občani cenijo in spoštujejo, ker vse življenje dela za splošno družbeno korist, za napredek v krajevni skupnosti, v tem ali onem zaselku.

V sedmih letih, kolikor je bil predsednik krajev-

ne skupnosti na Ljubnem so tam modernizirali 22 kilometrov krajevnih cest in naredili marsikaj. Skupno seveda, saj tega ne gre pripisati le eni osebi, za takšno stvar, kot pravi Franc, je potrebno več kot pet, deset ali sto občanov. A nekaj tistega, kar lahko pripišemo posamezniku, je le v tem. Povezava in stik s krajinami, da so složno stopili skupaj, da so prispevali sredstva, da so zgrabili za lopate.

Podobno, le z neposre-

dnim stikom s kmetom, krajanom, se dela loteva tudi danes, kot predsednik krajevnih konferenc socialistične zveze na Ljubnem, pa v vaškem odboru v Radmirju, njegovem kraju. Prav v tem vaškem odboru, ki je bil prvi v krajevni skupnosti, je namreč s sovaščani dokazal, kaj se pravi dobro delati. A tisto delo, ki mu je najbolj pri srcu, ni med naštetim: »Gasilstvu sem predan z vsem srcem, to

OBRAZI

je tradicija moje družine, mojega očeta, tradicija ki jo sedaj nadaljujeta že sin in hčerka. Res, gasilstvo je tisto, ki ga predvsem postavlja na prvo mesto, če bi bilo potrebno, bi se vsemu drugemu odpovedal. Tudi to je delo v korist vseh, zato je še najbolj všeč, če kateremu društvu v dolini uspe dobiti nov gasilski avtomobil, brizgalno. Tudi tu ni brez zaslug, kot predsednik občinske gasilske zveze Mozirje ima namreč dovolj možnosti, da vpliva na razvoj gasilstva.

Le neke je deležen kritike. Pri kmetijski zadruzi Mozirje na Rečici je namreč prodajno nabavni referent, kjer pa kmetje večkrat negodujejo, ker ni rezervnih delov za kmetijske stroje, misleč, da je temu kriva le zadruza. A teh je na tržišču premalo, poleg tega pa je marsikaj odvisno tudi od uvoza. Kdor Boška dobro pozna ve, da bi tudi ta problem, če bi le zmogel, hitro odpravil.

R. PANTELIC

Več terjajo kot dolgujejo

Gospodarski rezultati občine Žalec so sorazmerno ugodni

Razvoj občine Žalec je bil v preteklem obdobju in je še sedaj dokaj hiter. Občina, ki je bila pred leti med najmanj razvitimi v Sloveniji, se je sedaj povzpela med srednjerazvite. Kako ocenjuje razvoj predsednik izvršnega sveta Ervin Janežič?

»Že na začetku tega srednjeročnega obdobja se je pokazalo, da zaradi sprememb pogojev gospodarjenja ni več mogoče nadaljevati s tako hitro rastjo. Kljub vsemu pa še vedno dosegamo rast posameznih kategorij, ki kot je povprečje v Sloveniji. Zaradi pretiranega odliva sredstev izven materialne proizvodnje v preteklosti pa opazimo, da se slabša reproduktivna sposobnost. Prav zaradi tega je v današnjih časih treba iz materialne proizvodnje izdajati le del novoustvarjene vrednosti. Po domače povedano - zahteve ne morejo biti večje od materialnih, realnih možnosti. Ob tem pa bi rad poudaril, da smo tudi v letošnjih mesecih v občini dosegli pomembne rezultate. Še zlasti to velja za izvoz, ki se je povečal za petino, na konvertibilni trg pa kar za 28 odstotkov. Precej se je zmanjšal uvoz. Pokritost uvoza z izvozom je bila dosežena z indeksom 183. Pred leti smo mnogo več uvažali kot izvažali. Sedaj je ravno obratno.«

- Seveda pa težav ne manjka...

»To je res. Lahko bi storili še več. Ponekod imajo slabo

organizacijo dela, nizko produktivnost, zastarele tehnološke postopke in drugo, kar vse vpliva na slabše gospodarjenje. Res pa je, da je tudi vrsta objektivnih težav. Zaradi restriktivne politike investiranja so prizadete tudi tiste organizacije združenega dela, ki imajo dobre programe in bi lahko še več izvažale. Celo ta nevarnost obstoja, da ne bo mogoče izpeljati tistih vlaganj, ki zagotavljajo obseg enostavne reprodukcije. Zaradi nelikvidnosti je v težavah vse več gospodarskih organizacij. Omeniti moram seveda še slabo oskrbljenost s surovinami in repromateriali, visok odstotek odpisanosti in zastarelosti osnovnih sredstev in opreme.«

- Kako si v občini Žalec prizadevate za razbremenitev gospodarstva?

»Program razbremenitve izvajajo v vseh sredinah, je pa res, da rezultati niso takšni kot bi morali biti, predvsem zaradi skokovitega naraščanja cen. Sicer pa bodo z razbremenjevanjem gospodarstva v naši občini gospodarstvo razbremenili za dvajset milijonov dinarjev z desetodstotnim zmanjšanjem davka iz dohodka TOZD, z ukinitvijo prispevka solidarnosti iz dohodka TOZD in drugih virov. Zmanjšanje obveznosti iz bruto osebnih dohodkov delavcev in zmanjšanje skladov skupne porabe bo znašalo trideset milijonov dinarjev, zmanjšanje ostalih obveznosti pa bo znašalo 93 milijonov dinarjev. Z zmanjšanjem materialnih stroškov v združenem delu bi bilo mogoče prihraniti 280 milijonov dinarjev. Skupaj bi vse to predstavljalo 425 milijonov dinarjev. Z uveljavitvijo zakona o zagotavljanju trajnih obratnih sredstev pa bo po naši oceni prizadetih precej organizacij združenega dela.«

- Kako je z izgubami v občini?

»Z nekrito izgubo je v naši občini poslovala le ena organizacija združenega dela z 48 zaposlenimi delavci. Nimam podatka, koliko je organizacij združenega dela z nepopravnimi obveznostmi, res pa je, da v celoti naše gospodarstvo mnogo več terja kot dolguje.«

Milan Gerželj je tako odklenil vrata Doma krajanov in ga predal namenu.

Prilreditve na Polzeli

Odprt dom krajanov in 80 let gasilskega društva

Na slavnostni seji so podelili več priznanj zaslužnim članom društva in sosednjim društvom. Marjan Novak na desni podeljuje priznanje Stanku Satlerju za IGD AERO Šempeter.

V nedeljo so se na Polzeli pričele prilreditve ob letošnjem občinskem prazniku. Popoldne je bila otvoritev doma krajanov, katere so se udeležili številni predstavniki družbenega in političnega življenja ter krajanj.

Ob tej priložnosti je spregovoril predsednik skupščine KS Polzela, Ivan Poteko, ki je poudaril, da je vrednost tega objekta šest milijonov dinarjev. Adaptirali so vse notranje prostore, streho in fasado. V pritličju bodo imele svoj prostor osnovne organizacije ZSMS, krajevna skupnost ter različne delegacije.

V prvem nadstropju so prostori namenjeni za delo društva in družbenopolitičnih organizacij ter dvorana za sestajanje večjega števila krajanov.

Na otvoritvi doma krajanov so sodelovali v kulturnem programu učenci osnovne šole iz Polzele, vrata v dom pa je odprl častni krajan Polzele Milan Gerželj.

Popoldne je bila slavnostna seja ob 80 letnici gasilskega društva na Polzeli. O prehojeni poti je spregovoril predsednik društva Marjan Novak, podelili so tudi več priznanj. Za petdeset let dela v društvu sta priznanja prejela Leopold Spacapan in Ivan Cajhen.

Po slavnostni seji so gasilci žalske občine praznovali »dan gasilcev«, ki poteka že tradicionalno ob občinskem prazniku. Na dnevu se jih je zbralo več sto, sledil je mimohod enot in v Seneku zborovanje na katerem je imel osrednji govor Dane Senič, predsednik sisa za varstvo pred požari v žalski občini.

TOŠE TAVČAR

Do nedelje še precej prireditev

PETEK, 6. julij

ob 15. uri - Tekmovanje v namiznem tenisu v telovadnici osnovne šole.

ob 16. uri - Odprtje republiške razstave Hortikultura 84 ter lovske, gobarske, ribiške in čebelarke razstave in razvitje prapora čebelarke družine pred osnovno šolo Polzela.

SOBOTA, 7. julij

ob 9. uri - Otvoritev ceste v Založah.

ob 9. uri - Srečanje šahistov (simultanka) v TZO Polzela.

ob 19. uri - Športna akademija TVD Partizan, VVZ in osnovne šole Vere Šlander.

NEDELJA, 8. julij

ob 10. uri - Slavnostno zasedanje občinske skupščine v domu Svobode.

ob 14. uri - Ljudsko rajanje v parku Senek.

Ob Dnevu gasilcev na Polzeli parada ženskega esalona.

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo ob občinskem prazniku in želimo še veliko delovnih uspehov

Skupščina občine Žalec
Izvršni svet skupščine občine Žalec
OK SZDL Žalec
OK ZKS Žalec
OO ZZB NOV Žalec
OS ZSS Žalec
OK ZSMS Žalec

ZŠAM ŽALEC z AVTO ŠOLO

čestita delovnim ljudem in občanom občine Žalec ob njihovem prazniku.

O dejavnosti Združenja šoferjev in avtomekanikov je bilo izrečenih že precej pohval in priznanj. Zlasti velika vloga združenja je v preventivni dejavnosti, saj s tega področja vsako leto izvedejo precej akcij. Akcije izvajajo s pomočjo postaje milice Žalec, občinsko komisijo za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, pa tudi s krajevnimi komisijami, preko katerih izvajajo tudi različna predavanja v krajevnih skupnostih.

Avto šola ZŠAM Žalec se uvršča med najuspešnejše v Sloveniji in Jugoslaviji, saj je v samem vrhu po odstotku opravljenih voznških izpitov. Za to skrbi strokovni kader, ki poučuje bodoče voznike.

V kratkem bodo člani ZŠAM pretežno z lastnim denarjem na avto-poligonu zgradili prvo fazo poslovno tehnične zgradbe.

Stari pomisleki ob gradnji arhiva

Na svetu občin še veliko nedorečenosti ob načrtih za gradnjo Zgodovinskega arhiva

Občine celjekega, zasavskega in posavskega območja se sicer zavedajo nujne rešitve nevzdržnega položaja zgodovinskega arhiva v Celju, vendar so prejšnji teden na skupnem pogovoru o dolgoročni zagotovitvi potrebnih prostorov bolj odpirali stara vprašanja, kot iskali odločno rešitev. Kljub nekaterim pomislekom pa so delegati zborov skupščine občine Celje na svoji seji sprejeli osnutek samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za novogradnjo za potrebe Zgodovinskega arhiva. To pa je tudi prva nedvoumna odločitev.

Izgradnjo novega zgodovinskega arhiva so načelno sicer povsod že podprli, vendar sodijo, da samoupravnega sporazuma o zagotavljanju sredstev v občinah ne morejo podpisati, dokler ne bodo v njih podpisani notranji sporazumi z organizacijami združenega dela, ki so zadolžene za arhivsko dokumentacijo. Teh imetnikov arhivskih gradiv je na treh območjih tisoč, pet občinskih skupščin pa jih od leta 1981, ko bi to bile dolžne storiti, še ni niti imenovalo.

Ponovno so se pojavila tudi vprašanja porazdelitve obveznosti po občinah. Skupno naj bi 14 občin združilo v letih od 1986 do 1990 251 milijonov

dinarjev, od tega največ občina Celje – 41 odstotkov ali 103 milijone. S tem bi zgradili objekt, kupili potrebno opremo in tri stanovanja. Najbolj spornih pa je ravno 10 milijonov dinarjev za stanovanja. Da pa bi lahko z gradnjo v naslednjem srednjeročnem obdobju pričeli, naj bi občine v letih 1984 in 1985 združile sredstva za odkup in komunalno ureditev zemljišča v višini 47 milijonov dinarjev. Tudi pri tem ne manjka dvomov: ali je res toliko potrebno za zemljišče in ali ni občina Celje dolžna zagotoviti večine teh sredstev.

Namesto za novogradnjo je bilo že v preteklih letih nekaj zamisli o usposobitvi katere izmed obstoječih stavb za potrebe Zgodovinskega arhiva, a so strokovnjaki zanje ugotovili, da niso primerne (Joškov mlin in Spodnji grad v Celju). Tokrat pa so predlagali še eno možnost – izpraznjene prostore bolnišnice v Topolšici. Torej bo treba tudi zanje preveriti ustreznost oziroma neustreznost.

Zaradi vsega tega se je bilo tudi težko opredeliti za čas, v katerem naj bi v občinah vendarle opravili že pred meseci dogovorjene obveznosti pred podpisom samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev. Vsekakor bi to

morali opraviti vsaj do konca oktobra, da bodo lahko to naložbo vključile tudi v plane za naslednje srednjeročno obdobje. Ker pa naj bi poleg imetnikov arhivskih gradiv v posameznih občinah zagotavljale sredstva tudi interesne skupnosti in občinski proračuni, bodo pripravili predlog za namenska sredstva, ki bi segala preko omejitve skupne in splošne porabe. Da pa se ne bi zataknilo pri pripravljalnih delih za gradnjo, bodo na vseh treh območjih ugotovili, katere občine so poleg svojega deleža sposobne zagotoviti tudi preostala sredstva za druge, ki tega ne morejo.

Do prihodnjega razgovora predstavnikov občin ustanoviteljice zgodovinskega arhiva naj bi bilo jasno vse, kar se je na dosedanjih pogovorih samo ponavljalo in dogovarjalo, a ne uresničilo. Sicer je pa edina predstana naložba na celjskem območju modernizacija bolnišnice – na zaključku pogovora o Zgodovinskega arhivu so se spomnili tudi tega stališča Medobčinskega sveta ZKS Celje, zato je bo o načelno nujni, v uresničevanju pa manj podprti naložbi treba zvedeti še za mnenje Medobčinskega sveta.

MILENA B. POKLIČ

Spet letni kino

Poletje je čas, ko si večina želi obilo zabave. Ker je v Celju ni na pretek, je prijetna vest, da smo dobili letni kino. Prva predstava bi morala biti že v petek, 29. junija, vendar je zaradi slabega vremena odpadla, prav tako je bilo v soboto.

Letni kino bo v juliju in avgustu, vsak petek in soboto na zelenici za bazenom pri hali Golovec, s pričetkom ob 21. uri. Ernest Marguč, ki je gonilna sila pri tej celjski pridobitvi nam je povedal, da bodo v sodelovanju s Kinopodjetjem in Tednom domačega filma. Režiser Žika Mitrović in igralca Bata Živojinović in Ljubiša Samardžić pa so v zadnjem trenutku odpovedali svoj prihod v Štore. Kljub temu, da se ekipi ni zdelo vredno priti v goste, je bila torkova filmska predstava za marsikoga prijetno doživetje že zavoljo dejstva, da je zdaj v kraju spet dobro opremljena kinodvorana, za kar je poskrbela Železarna Štore. Tako meni tudi kulturni animator v Železarni, Franc Ocvirk, ki to svoje delo opravlja leto in pol, a z novim letom odhaja na nove delovne dolžnosti v istem kolektivu:

Obiskovalci letnega kina bodo lahko posedeli ob mizah, poskrbljeno pa bo tudi za gostinske usluge. Po končani kinopredstavi se boste lahko zavrteli še ob zvokih prijetne glasbe.

Prva predstava, ki bo v petek, 6. julija, ima naslov Vesoljski šerif.

NATAŠA GERKEŠ

Drevo z bogato krošnjo

Rivalstvo med društvi ni zdravo, pravi Franc Ocvirk

V torek zvečer si je občinstvo v Štoreh ogledalo nov jugoslovanski film Timoska vstaja in tako po šestnajstih letih prvič spet sedlo pred filmsko platno v domačem kraju.

Ta kulturni dogodek je bil sprva napovedan kot slavna premiera tega filma, s predstavitevjo ekipe ustvarjalcev, pod pokroviteljstvom Železarne Štore – tozda larna in v sodelovanju s Kinopodjetjem in Tednom domačega filma. Režiser Žika Mitrović in igralca Bata Živojinović in Ljubiša Samardžić pa so v zadnjem trenutku odpovedali svoj prihod v Štore. Kljub temu, da se ekipi ni zdelo vredno priti v goste, je bila torkova filmska predstava za marsikoga prijetno doživetje že zavoljo dejstva, da je zdaj v kraju spet dobro opremljena kinodvorana, za kar je poskrbela Železarna Štore. Tako meni tudi kulturni animator v Železarni, Franc Ocvirk, ki to svoje delo opravlja leto in pol, a z novim letom odhaja na nove delovne dolžnosti v istem kolektivu:

– Koliko je veljalo popravilo kino-aparatur?

«Železarna, ki ima izreden posluh za kulturno dejavnost, je odštela kar 400.000 dinarjev. Okostje aparatur je še staro, Iskrino, iz leta 1954, vendar temeljito posodobljeno. Novo je tudi platno, novi so zvočniki.»

– Kaj pomeni biti kulturni animator v tako velikem kolektivu kot je Železarna Štore?

«To je lahko silno lépo, a naporno delo. Pred letom in pol, ko sem se spoprijel s kulturnim animatorstvom, sem menil, da bo dela manj. Danes vidim, da mi je čisto 16 ur na dan premalo. Zato bom skušal počasi izpreči in svoje zdajšnje delo prepustiti mlajšim, čeprav z vsem srcem ostajam kulturni delavec tako kot sem z vsem srcem ribič.»

– Kakšno je potem pravzaprav vaše delo?

«Dopolodne so to obveznosti v Železarni in delo s kulturnimi animatorji, s komisijo za kulturo, popoldne pa nastopa delo z društvi. V Štoreh je namreč veliko društev in prav zdaj je v teku akcija, da vsa ta društva in kulturne sekcije spravimo v enovito društvo Železar, kot je bila nekdanja Rdeča svoboda v Štoreh.»

– Kulturno življenje pa je v Železarni zelo razvejeno, virašeno med delavce, kajne?

«No, do lani so delovala samo društva, potem smo or-

ganizirali še druge aktivnosti. Pohvalimo se lahko s sekcijo literatov, izredno prizadevno dela sekcija slikarjev, v zadnjem času se pojavljajo ambicije, da bi ustanovili foto-kino sekcijo. Volje za delo na kulturnem področju in za sodelovanje ne manjka tudi zato, ker ima kolektiv izreden posluh za vsa ta notranja izražanja delavcev. Ni še tako dolgo, ko smo na novo ustanovili nov pevski zbor v Kompolah. Dejavnost se širi in zrastle je drevo z bogato krošnjo.»

– Koliko delavcev se ukvarja s kulturno dejavnostjo?

«Kakšnih 400 delavcev in krajanov je aktivnih in pripravljen sem, da bo to število čez čas še večje, saj je bilo pred dvema letoma aktivnih le kakšnih 150 ljudi. Predvsem pa me veseli, da vsako, ki pride v ljubiteljske vrste, začne tudi resno delati in sodelovati.»

– Dobro pa sodelujete tudi z razenskim in jeseniškim železarni. Na kak način?

«Dobivamo se na različnih srečanjih. Letos smo imeli likovno kolonijo sozd Slovenske železarne na našem območju, v oktobru se bodo srečali literati, v novembru gledališčniki železarn, naš pihalni orkester je bil v Lescah, folklor v Ravnah...»

– Je tudi sodelovanje s krajinami tako dobro?

«Železarna in kraj sta že od nekdaj eno, vendar pa mislim, da bo te vezi treba še bolj okrepiti in več narediti tudi v okviru občine, da bi bilo ljubiteljstvo bolj povezano, saj potem ne bi bilo primerov polpraznih dvoran. Rivalstvo med društvi ni zdravo. Tu nas čaka še veliko dela.»

– Bo kulturni utrip v poletnih mesecih zamrl?

«Nasprotno. Skušali ga bomo celo oživiti. Ker imamo zdaj kinodvorano, bomo v juliju in avgustu predvajali kino-matineje, in sicer vsako soboto dopoldan ob 10. uri. Program smo priredili mladini, da bi ji popestrili počitniški čas. Ob koncu julija se bomo začeli pripravljati za 15-letnico ustanovitve sozda Slovenskih železarn.»

MATEJA PODJED

PRIREDTIV

Pokaži kaj znaš v Dobju pri Planini

Letos se bodo 29. julija ob 15. uri na prostem že dvanajstič zapovrstjo na Dobu pri Planini srečali na tradicionalni prireditvi Pokaži kaj znaš recitatorji, pevci, humoristi, instrumentalisti in vsi tisti, ki jim je ta prireditev všeč.

Prijave za nastop na Pokaži kaj znaš je treba poslati najkasneje do 20. julija na Prosvedno društvo «Franc Vranč» Dobje pri Planini, ki je tudi organizator prireditve.

Da pa bo še bolj veselo in prijetno, bodo poskrbeli humoristi Andrej Meze – Celjski Poldek in ansambel Vita Muženica s pevci iz Ljubljane.

Poletne kulturne prireditve v Grizah

Ob 90-letnici kulturnega delovanja v kraju in 60-letnici organiziranega zborovskega petja bo v soboto, 7. julija ob 18. uri še zadnja od poletnih kulturnih prireditev. V letnem gledališču bo koncert Pihalnega orkestra milice iz Ljubljane, po koncertu pa bo zabavni večer. Če bo slabo vreme, bo prireditev v domu Svoboda v Grizah.

Celjske poletne prireditve

Kot že leta poprej, je tudi letos Zavod za kulturne prireditve organiziral na Tomšičevem trgu v Celju splet predstavitev različnih izvajalcev pod skupnim naslovom Celjske poletne prireditve 84. Kot prvi se bodo predstavili člani Pihalnega orkestra iz Libov jutri ob 19. uri na odprtem odru na Tomšičevem trgu.

Kinodvorana Dobrna

V kinodvorani bo jutri, v petek ob 20. uri gostovalo prosvetno društvo Anton Bezenšek iz Frankolovega. V programu se bo predstavil kvintet Frankolovčani, dramska skupina prosvetnega društva pa se bo predstavila z igro Analfabet.

Zdraviliški park Dobrna

V parku pred Zdraviliškim domom na Dobrni bo jutri in v nedeljo, obakrat od 16. do 18. ure promenadni koncert.

Zdravilišče Rogaška Slatina

V dvorani Zdraviliškega doma bo danes ob pol devetih zvečer koncert Slovenskega okteta.

Ob nedeljah pa je na Bellevueu «veselica pod kostanji» od 15. do 21. ure, na katerih za zabavo skrbi narodnozabavni ansambel.

Avla hotela Merx Celje

V avli hotela Merx ob Ljubljanski cesti je odprta razstava Jožeta Pevčiča-Juške, ki so jo pripravili v okviru praznovanja krajevnega praznika krajevnosti Savinja. Razstava bo odprta do 9. julija.

Knjižnica Edvarda Kardelja Celje

V avli knjižnice Edvarda Kardelja na Muzejskem trgu bodo 10. julija odprli literarno razstavo o okrasnih in zelenjavnih vrtovih. Razstava bo odprta do 9. septembra, ogledate pa si jo lahko vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce.

Razstavni salon Rogaška Slatina

V Razstavni salonu je odprta razstava likovnih del slikarja amaterja Vojina Tišme. Razstava bo odprta do 12. julija.

Pokrajinski muzej Celje

V Pokrajinskem muzeju je odprta razstava z naslovom Antične ostaline iz Stanetove ulice v Celju. Razstava je odprta vsak dan razen ob ponedeljkih od 9. do 12. ure, ob sredah tudi v popoldanskem času od 14. do 16. ure, vse do septembra.

Likovni salon Celje

V Likovnem salonu si lahko še danes ogledate razstavo slik in plastik iz stalne zbirke Likovnega salona.

V torek, 17. julija pa bodo ob 19. uri odprli razstavo del celjskih umetnikov.

Likovni salon je odprt ob delavnikih od 9. do 13. in od 16. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 13. ure, ob nedeljah in praznikih pa je Likovni salon zaprt.

Kino Vojnik

V kinodvorani v Vojniku bodo predvajali v nedeljo, 8. julija popoldan ob 17. in zvečer ob 19.30 uri ameriško melodramo Šest tednov.

Loške poletne prireditve

V okviru 14. poletnih prireditev v Ločah bo v soboto, 7. julija ob 20. uri na gradu Pogled, nastop ansamblov Dravinjske doline. Po nastopu bo zabavni večer.

KULTURNA SKUPNOST OBČINE CELJE

Odbor za svobodno menjavo dela, razvojne in druge naloge razpisuje

program kulturnih dejavnosti za leto 1985.

Izvajalci kulturnih dejavnosti, ki želijo biti uvrščeni v program prihodnjega leta, naj do vključno 5. septembra 1984 pošljejo finančno ovrednotene programe dela (v junijskih cenah 1984) Odboru za svobodno menjavo dela, razvojne in druge naloge pri skupščini KSOC.

Trajanje razpisa je usklajeno z dinamiko sprejemanja programa za leto 1985, zato predlogov za uvrstitve v program KSOC 1985, ki ne bodo posredovani pravočasno, ne bomo mogli upoštevati.

KUD Ljubečna in TOZD Novi tednik-Radio Celje razpisujeta

TEKMOVANJE ZA »ZLATO HARMONIKO« LJUBEČNA 84

- srečanja se lahko udeležijo samo harmonikarji z diatoničnimi harmonikami (frajtonericami)
- prijave je treba poslati do 5. avgusta 1984 na naslov: KUD Ljubečna, Ljubečna 17, 63211 Škofja vas.
- Zaželeno so skladbe ljudskega izvora

PRIJAVNICA ZA TEKMOVANJE ZLATA HARMONIKA LJUBEČNA 84

Ime in priimek

Naslov

Datum rojstva

Naslov skladb

Dur v katerem skladbo izvajate

Novi programi v Zdravilišču Dobrna

Obnova zdraviliškega doma - Visoki stroški poslovanja

V Zdravilišču Dobrna gostom, če le to sami hočejo, ni dolgčas. Prav vsak dan, razen srede, je tam ples, goste pa vodijo še na izlete, jim pripravljajo kulturne prireditve, organizirajo piknike, razstave. Ob tem pa ta zdraviliška gostinsko turistična organizacija ustvarja v občini Celje daleč največ nočitev in torej pri snovanju nadaljnjega turističnega razvoja ne bi smeli pozabiti nanjo tako, kot so jo pozabili nekdanji sobotni in nedeljski gostje iz Celja, Titovega Velenja in drugih krajev naše regije.

Novi hotel je zaseden, tudi stari zdraviliški dom je poln, počasi se polnijo tudi depandanse. Gostov je sicer, predvsem zaradi padca standarda, za približno 10 odstotkov manj kot lani, vendar pa je od začetka leta do srede junija prišlo za 10 odstotkov več tujcev. V sodelovanju s Kliničnim centrom celo nekaj iz Kuvajta in Angole, največ pa iz Skandinavije, Avstrije in Nemčije. Prav zato v zdravilišču smelo načrtujejo. Če hočejo še več deviznih gostov, bo namreč potrebno obnoviti stari zdraviliški dom, v katerem naj bi bile po preureditvi sobe B kategorije po hotelskih standardih, vsi skupni prostori pa bodo ohranjeni v nekdanjem slogu. Za to bosta poskrbela Zavod za spomeniško varstvo iz Celja in arhitektka Spela Jurkovič-Valentinčič, ki ji je bila zaupana že obnova gradu Otočec, Mokrice. V novem objektu bo terapevtski bazen, termalne in zeliščne kopeli, terapija bo bolj namenjena individualnim gostom. Že lani so za obnovo zdraviliške dvorane namenili 10 milijonov dinarjev, precej več sredstev pa bo potrebno za celotno obnovo. S

Na Dobrni je tudi 300 zasebnih sob, ki jih prodaja turistično društvo. Kadar je Dobrna polno zasedena, je v njej več gostov kot domačinov. Kljub temu pa mora gost, če hoče na primer kupiti kruh, pivo in milo, obiskati tri trgovine. Porabi torej kar nekaj časa, da se znajde. Trgovina na Dobrni ni le želja, je tudi potreba.

pomočjo sozda Merx bodo skušali dobiti mednarodni kredit, zato morajo poskrbeti za temeljito raziskavo tržišč potencialnih gostov (Skandinavija, ZRN, Avstrija).

Novi programi

Poleg ustaljenih terapij, katere predpisujejo zdravniki pacientom, že dolgo Zdravilišče Dobrna ponuja tudi specializirane programe. Tridnevni terapevtski pregledi, preventivne terapevtske kure, tedenski programi zdravljenja, programi priprav in rehabilitacije po poškodbah vrhunskih športnikov, shuševalne kure, medicinsko kozmetična nega in akupunkturna terapija so že priznane in uveljavljene oblike zdravljenja na Dobrni, v bodoče pa bodo k temu dodali še preventivno rekreacijske programe: »Že prihodnji teden bomo dogradili teniška igrišča,« je povedal Venčeslav Flere, organizator prodaje v Zdravilišču. »Tako da bodo možnosti rekreacije ob sedanjih igriščih, trim stezi in trim kabinetu znatno boljše. Poleg tega imamo tukaj, v Sloveniji pa lepeše v Celju, aparat za testiranje telesnih zmogljivosti, tako da je omogočena rekreacija pod strokovnim medicinskim nadzorom. Takšne programe bomo po želji dopolnjevali z aerobnimi vajami, atletsko gimnastiko, shuševalnimi programi, zeliščnimi kurami. Organizirali bomo tudi športne igre, sistematizirali smo namreč tudi dela športnega referenta. Dobrna bo tako privlačna tudi za mlajšo, predvsem pa srednjo generacijo.«

Brez dvoma rekreacija pomaga tudi pri rehabilitacijah, podobnih programov in preventivnih pregledov se že sedaj udeležujejo delavci iz več kot tridesetih delovnih organizacij, največ iz Hrvaške, kjer sredstva za preventivno zdravstvene preglede vnašajo v materialne stroške delovnih organizacij, v naši republiki pa za to skrbijo sindikati.

Stroški na vajojih?

V zdravilišču so prvo četletje zaključili s 7 milijonsko izgubo, vendar ob polletju ne bo več rdečih števil. Desetina izgube gre na račun manjšega števila nočitev, v glavnem pa temu botrujejo visoki stroški poslovanja, kar 4 milijone izdajo za energijo. Stalen problem bodo skušali rešiti z novim projektom ogrevanja, s toplotnimi črpalkami bodo namreč koristno uporabili odpadno termalno vodo. Visoki so tudi stroški režije, kajti parke in objekte sami vzdržujejo, po pogodbi s krajevno skup-

Venčeslav Flere

nostjo pa opravljajo še komunalne storitve za Dobrno. Ob tem pa je tudi gostinska ponudba malce drugačna. Marija Deu-Vrečar, ki vodi sektor gostinstva, je ob tem dejala: »Zdraviliški gost je občutljivejši od ostalih, po-

Bolezni, ki jih zdravijo z akupunkturno terapijo, je kar 25. Pri nekaterih, kot je povedala akupunkturistka dr. Mirana Malec, je ozdravljivost 100 odstotna. Posebno dobre rezultate dosegajo pri zdravljenju hrbteničnih obolenj, migren, glavobolov, odvajanju kajenja, impotenci, proti apetitu...

trebuje več pozornosti, pa tudi boljše hrano. Zato mu poleg treh menujev pri nas nudimo še tri ali štiri različne dietne obroke. Čas bivanja in zdravljenja je tudi malo daljši, zato moramo goste tudi zabavati, razvedriti, jim ob postelji in hrani ponuditi še

Marija Deu-Vrečar

kaj. Izleti, prireditve, pikniki, plesi, promenadni koncerti, kulturne prireditve, likovne razstave, vsega tega seveda ne vračunamo v ceno, sredstva za to dobimo od vrnjene turistične takse. Ob tem imamo vsak večer vsaj en lokal odprt do 24. ure ali dlje, naši delavci so se kljub slabi pogojem in slabem plačilu odločili za deljen delovni čas.

Prav zaradi tega so gostinci na Dobrni malce zapostavljeni takrat, ko se razpravlja o problemih v gostinstvu, več pozornosti je namreč namenjeno gostinstvu Celja, ki pa se z družbeno prehrano lažje preživlja. Na Dobrno pa so pozabili tudi Celjani in prebivalci regije, kljub temu, da se po 10. uri, ko je večina lokalov zaprtih, nimajo kam dati. Sicer pa, nič čudnega, zadnji nedeljski Izletnikov avtobus odpelje z Dobrne ob 19. uri.

R. PANTELIC

Zdaj predsanacijski program v Turistu

V delovni organizaciji Turist iz Nazarij sicer ne poslujejo z izgubo, vendar je stanje v tem kolektivu, o katerem so še nedolgo tega menili, da bo nosilec turističnega razvoja v Gornje Savinjski dolini takšno, da so morali pripraviti predsanacijski program. O tem je prejšnji teden razpravljala tudi izvršni svet skupščine občine.

Osnovno vprašanje, ob katerem so se člani izvršnega sveta najdlje zadržali je, ali lahko v Turistu sami, z ukrepi, ki so jih pripravili, bistveno izboljšajo poslovanje kolektiva. Ugotovili so, da najbrž ne, zato bodo morali v kolektivu oceniti, kakšna je bila dosedanja povezava v sozdu Merx, ki po oceni izvršnega sveta ni prinesla drugega kot to, da se v Turistu borijo le za svoj obstoj. Še enkrat bodo morali oceniti, kakšne so možnosti za povezavo s trgovsko delovno organizacijo Savinja, ki je prav tako članica sozda. Od Merxovih snovanjih o povezavi gostinskih in turističnih organizacij v regiji pa so poudarili, da povezava gornjesavinjskih organizacij s tistimi izven doline ni smiselna, če ob tem ne bo tudi dokončne razrešitve problemov rekreacijsko turističnega centra Golte.

Prodajo Turistovih zmogljivosti bo treba aktivneje vključiti v Turist biro Mozirje, kjer so se dosedaj bolj omejili na prodajo zmogljivosti na turističnih kmetijah in na propagando. Res da so dosedanja propagandna prizadevanja turističnega biroja že obrodila sadove, v občino namreč prihaja veliko več turistov kot prejšnja leta, vendar pa je potrebno prodajati vse razpoložljive zmogljivosti.

Program ukrepov, ki so ga pripravili v sami delovni organizaciji, pa bo potrebno tudi ovrednotiti, ob tem pa bo moral delavski svet oceniti dosedanje delo vodilnih in strokovnih delavcev. Sicer pa so v programu opredelili, na kak način bodo lahko sami zmanjšali stroške poslovanja, kako bodo tudi sami pomagali pri obnovi objektov, kako popestrili ponudbo v posameznih lokalih. Za najnujnejše vzdrževanje pa bodo vseeno rabili skupno s sredstvi tekočega vzdrževanja približno 700 milijonov dinarjev. Kratkoročno vsega ne bodo mogli opraviti, saj je na voljo le 250 milijonov dinarjev sredstev amortizacije. To in pa cenovna neskladja, konkurence v dolini, majhnost delovne organizacije in kadrovske problemi torej narekujejo nujnost povezave.

R. PANTELIC

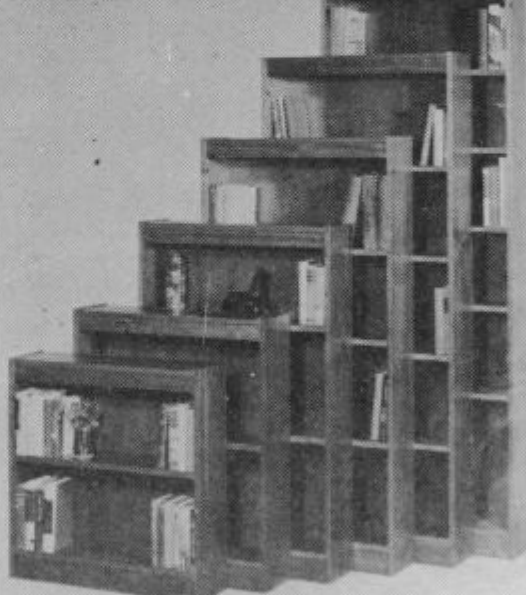
PLANINSKI KOTIČEK

Planinska pohoda

Prizadevna sekcija planincev pri osnovni organizaciji mladine iz Smartnega v Rožni dolini je v zadnjih dveh tednih pripravila dva planinska pohoda. Prejšnjo nedeljo so bili na Menini planini, ter si spotoma ogledali še kulturno zgodovinske znamenitosti Gornjega grada, to nedeljo pa so v okviru dneva borcev pripravili izlet na Lisco. Poletno sezono bodo dobro izkoristili, saj bodo pripravili še nekaj podobnih planinskih izletov.

ČE IMATE PROBLEM Z UREJANJEM KNJIG V VAŠEM STANOVANJU IZKORISTITE UGODEN NAKUP KNJIŽNIH POLIC S 35% POPUSTOM VSAK DAN OD 6. DO 13. URE V PRODAJALNI LESNO INDUSTRIJSKEGA KOMBINATA SAVINJA CELJE

KNJIŽNE POLICE

UGODEN NAKUP KNJIŽNIH POLIC S 35% POPUSTOM

Savinja

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT

Celje, Mariborska 116
telefon 063/32-421, p.p. 77

Gostje na Dobrni imajo kaj početi, vendar je tudi za počitek časa na pretek.

Bife pri Špesu

Bogata ponudba brez coca cole

Od začetka tega leta je Vojnik bogatejši še za en gostinski obrat, katerega otvoritev je bila ob skromni gostinski ponudbi kraja dobrodošla vsem krajanom. Za samostojno gostinsko pot se je odločila Majda Verhovšek, ki je novemu lokaju nadela ime »Bife pri Špesu«. Ohranila je namreč domače ime lastnika hiše, v kateri je lokal, saj jo bodo gostje tako lažje našli.

Nekaj kredita, nekaj prihrankov, pa kar 14 let gostinskih izkušenj z Rogle v gostinstvu Uniorja iz Zreč, pa seveda velika želja, stopiti na samostojno gostinsko pot, vse to je bodilo Majdo Verhovšek, da se je lotila zaenkrat še negotove poti.

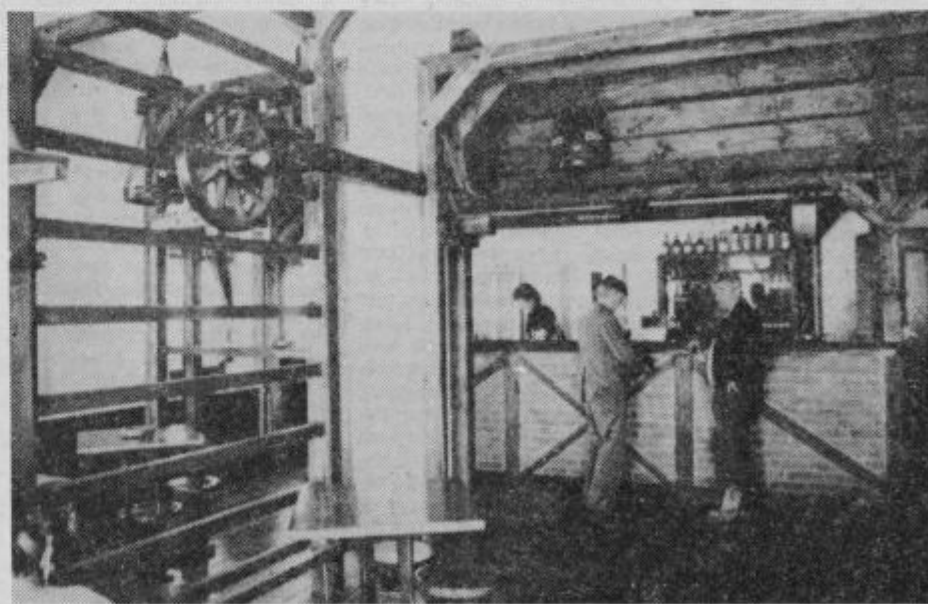
Lokal je res prijetno urejen, ves v lesu, s stiliziranim kozolcem, kolesi kmečkiz vozov ter hlape, ki so služili za zlaganje krme v late. Tudi točilni pult poudarja domačnost lokala, ki je tako urejen, da se gostje v njem dobro počutijo. Seveda je bilo k temu potrebno še kaj dodati, tisto, kar privablja tudi goste iz Celja in drugih krajev pa so predvsem domača štajerska vina. K temu je dodala še domačo kračo, narezke, tople in druge sendviče, ponudbo pa bo poizkušala obogatiti še s kakšno domačo posebnostjo, najbrž z mesom iz tunke.

Obiska je zaenkrat dovolj, najprej seveda malce iz radovednosti, veliko pa je tudi gostov, ki s Majde spominjajo še iz Rogle. Predvsem pa vabijo tudi cene, domača vina so na primer po 150 dinarjev za liter: »Marsikdo ob današnjih cenah, ki niso nizke, raje gre kar mimo lokala, vsi namreč niso takšni, da bi najprej vprašali, koliko kaj stane, zato tudi obisk ni tak, kot bi lahko bil,« meni Majda Verhovšek, ki k temu dodaja še, da gostinec ni lahko biti, saj je ob delavnikih na nogah od 8. do 22. ure, ob nedeljah pa od 7. do 22. ure, v času torej, ko je lokal odprt. Zaprto ima ob ponedeljkih.

Zaenkrat je lastnica lokala še sama, v kratkem pa bo zaposlila eno delavko. Takrat bo tudi ponudba jedi boljša, saj se popolno opremljeni kuhinji sedaj, ko je sama, ne more toliko posvečati. Da gostinsko delo res ni lahko, potrjuje dejstvo, da je Majda Verhovšek, odkar je odprla lokal, shujšala za 26 kilogramov.

Nečesa pa gost v tem bifeju le ne bo dobil. Coca cole namreč, saj lastnica meni, da ta pijača ni najbolj zdrava, zato je tudi ne bo uvrstila v ponudbo pijač.

V večernih urah sprejema gostinica iz Vojnika tudi zaključene družbe, zato ob koncu ne bo odveč še telefonska številka - 772-095.

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV ZAPOSLENIH PRI SAMOSTOJNIH OBRRTNIKIH V OBČINAH REGIJSKEGA SKLADA ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE

Dovolj sredstev za izobraževanje delavcev

Le dva delavca za višje in šest za srednješolsko izobrazbo

Zvone Pliberšek med delom.

Vojislav Vuković, tesar, želi pridobiti ustrezno kvalifikacijo.

Zasebni obrtniki in delavci, zaposleni pri njih, še vedno ne koristijo vseh možnosti za izobraževanje delavcev preko regijskega sklada za izobraževanje. Pravzaprav, s tem so dobro seznanjeni, le v njihovo zavest še ni dovolj prodrlo spoznanje, da le izobraževanje lahko pomaga obrtništvu, da se v nadaljnjem razvoju povzpne še za kakšno stopnico.

Da temu dejstvu ne gre oporekati, je dovolj zgovoren podatek o trenutnem stanju na tem področju, saj je še vedno polovica zaposlenih delavcev pri obrtnikih brez ustrezne poklicne izobrazbe, ki jo nadomeščajo zgolj z specializacijo ali priučenosťjo. Ob tem, da trenutno poteka izobraževanje o varstvu pri delu, tečaji frizerskih delavk v Nartu studiu, tečaji varilcev in tečaji za gradbeno mehanizacijo, se v tem času s sredstvi sklada nihče ne izobražuje iz dela, ob delu pa dva delavca pridobivata višješolsko, šest pa srednješolsko izobrazbo. Za šolanje iz dela sta le dve vlogi, pa še ti od otrok obrtnikov.

Sredstev pa je več; trenutno bi lahko strokovno poklicno izobrazbo iz dela pridobivalo 15 delavcev, ob delu pa celo 50 ali več.

Sekretar regijskega sklada, ki ima sedež v Žalcu, Emil Jančar, je o tem dejal: »Informiranje obrtnikov in delavcev o možnostih izobraževanja je dobra, saj vsa kakovost dela sklada temelji predvsem na dobri povezavi vseh obrtnih združenj in osnovnih organizacij sindi-

katov. Sklad namreč posredno vzpodbuja delovanje OO sindikata, z informativno dejavnostjo pa poizkuša tudi osveščati delavce o potrebah po izobraževanju. Izobraževanje namreč pomeni najprej višji osebni dohodek ter zanesljivejši razvoj obratov. Na žalost je med obrtniki še vedno premalo zanimanja, da bi delavce spodbujali za pridobitev ustrezne stopnje izobrazbe. V skladu s kolektivno pogodbo, zakonom o medsebojnih odnosih med obrtnikom in delavcem je obrtnik pravzaprav dolžan vsakemu delavcu, četudi se za to sam odloči, omogočiti izobraževanje.

Obiskali smo tudi dva obrtnika, ki se zavedata pomena izobraževanja. Vojislav Vuković, tesar iz Vlasnice v Bosni in Hercegovini, je skupno z obrtnico Jožico Valte z Ljubnega že lani razmišljal o tem, da bi pridobil ustrezno kvalifikacijo: »Na žalost je bila lesarska šola le v Ljubljani, kar je malce predalet, letos jeseni pa bodo v okviru ŠC Boris Kidrič lesarski oddelke verjetno odprli tudi v Celju. Rad bi si pridobil ustrezno kvalifikacijo, ob tem pa tudi nove izkušnje,« je povedal Vojislav, ki bi se izobraževal ob delu.

Zvone Pliberšek, zaposlen pri obrtniku Miranu Gracerju, pa bi se rad izobraževal na grafični tehnični šoli v Zagrebu: »Poleg dodatnih izkušenj, ki si jih bom pridobil ob šolanju na 4. in 5. stopnji, bo po pravilniku tudi moj osebni dohodek verjetno večji, predvsem pa je pomembno, da bom pridobil veliko novih teoretičnih izkušenj. Pomoč sklada pa je pri tem seveda dobrodošla ne le zame, temveč tudi za obrtnika.

Reški mladinci pomagajo ostarelim kmetom

V Marija Reki deluje osnovna organizacija mladine že dve leti

V Marija Reki je 10 do 20 aktivnih mladincev, osnovna organizacija, ki je bila ustanovljena pred dvema letoma pa šteje 40 mladincev. Ker v Preboldu niso pokazali pravega zanimanja za Rečane, so mladinci več ali manj samostojni. Preboldčani niso kazali zanimanja za njih zato, ker Rečani zaradi velike oddaljenosti niso prihajali na sestanke.

Ceprav so sami, jim je kljub temu uspelo razgibati kraj, še zlasti na kulturnem področju, ker kulturnega življenja prej skoraj da ni bilo. Pred odhodom na službeno vojaškega roka nam je Andrej Zagožen, predsednik osnovne organizacije, povedal nekoliko več o delu in problemih reške mladine.

Po številu aktivnih mladincev niste ravno med najbolj zavzetimi...

A. Zagožen: »Starši se ne poznajo vloge in pomena mladinske organizacije. Ker nimamo drugega prostora se zbiramo v Planinskem domu in normalno je da vsak spije kakšen kozarček, ne prihaja pa do pijančevanja kot to mislijo nekateri starši.

Prostor sicer ni najbolj primeren, ker deluje kot gostilna, vendar smo veseli, da smo ga sploh dobili.

- In kaj delate, razen tega, da tu in tam spijete kak »spricer«?

A. Zagožen: »Razen proslav, ki jih prej ni bilo, pomagamo tudi ostarelim kmetom pri poljskih in hišnih opravilih. Poleg tega delamo igrišče, ki si ga v teh hribovitih krajih že dolgo želimo. Našli smo zapuščeno zemljišče in očistili vso podrast, grmičevje in drevje. Krajevna skupnost nam bo posodila buldožer, v tekstilni tovarni Prebold pa so nam obljubili mreže.

- Od kod pa jemljete denar?

A. Zagožen: »Malo nam pomaga krajevna skupnost Prebold, drugače pa skrbimo za financiranje sami in sicer s prostovoljnim delom. Tudi kmetje, ki smo jim pomagali pri delu, so nam hoteli plačati, vendar denarja nismo sprejeli.

- Kaj pa problemi kot so štipendiranje, zaposlovanje...

A. Zagožen: »Tudi naši mladinci se

vračajo iz šol in ne dobijo zaposlitve, vendar o teh problemih še nismo razpravljali, ker je bil že naš prvi poizkus posredovanja, pri reševanju prevoznih na delo, neuspešen. V krajevni skupnosti nas še ne jemljejo povsem resno, kljub temu bomo morali tudi mi nameniti tem problemom več pozornosti.

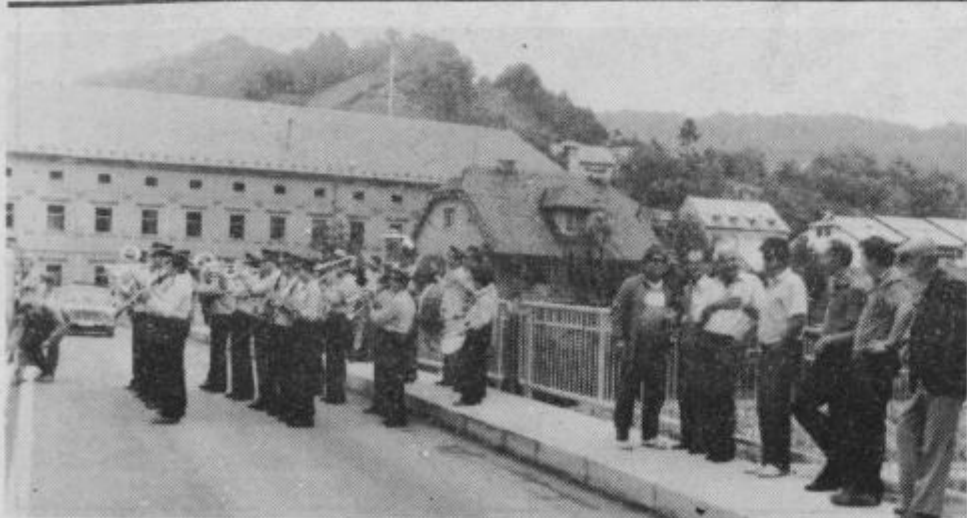
- Se morda udeležujete mladinskih delovnih akcij?

A. Zagožen: »Doselej ni bil nihče na akcijah in verjetno tudi ne bo, ker so vse akcije poleti, ko imajo naši mladinci največ dela na kmetijah.

- Včasih ste se v Marija Reki radi stopili za dekleta...

A. Zagožen: »Starejši res pravijo, da je bilo v preteklosti veliko hude krvi zaradi deklet. Zdaj nismo več tako vročkovni, v glavnem se le grdo gledamo, če komu ni kaj prav. Če pa si dekleta dobi fanta od drugod, se potrudimo in mu kaj ospičimo, tako da si zapomni, kje je bil.

V. E.

Staremu mostu v slovo

Malo za šalo, malo za res so se pred dnevi na sredo prve polovice novega mostu čez Savinjo v Laškem postavili muzikantje laške godbe na pihala, ko je čezenj stekel prvi val avtomobilov. Bolj kot otvoritvi novega, je bila posmrtna koračnica namenjena staremu mostu, ki so ga drugi dan, ob njegovi 100-letnici pričeli podirati. Prav gotovo je bila njegovo slovo takšne pozornosti tudi opravičeno.

VLADO MAROT

Nova cesta, vrsta prireditev

Krajani Andraža praznujejo krajevni praznik 29. junija, v spomin na leto 1942, ko je bila v zaselku Lovče prva partizanska bitka.

V počastitev praznika so letos pripravili vrsto prireditev, ki so se zvrstile od 10. junija do 1. julija. Tako so pripravili prireditev »Družine pojo«, pohod po spominskih obeležjih KS, sektorsko gasilsko tekmovanje, krajevno orientacijo, ki so ji dali naslov: »Kako poznaš svojo krajevno skupnost«, rokometni turnir za člarice, strelsko tekmovanje z zračno puško in medzaselečno šahovsko tekmovanje.

Zadnji dan praznovanja je bila slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti, na

kateri so med drugim podelili tudi krajevna priznanja OF. Prejeli so jih Ivan Jelen, Franc Glavač, Katarina Tominešek, Stanislav Hriber-

šek; priznanja KS pa Miha Satler, Ivan Zabukovnik in Srečko Pižorn. Podelili so tudi eno denarno nagrado, ki jo je prejel Jože Verdev, mladinski državni reprezentant v smučarskih skokih.

Predsednik sveta KS Srečko Pižorn: »Razširili in asfaltirali smo cesto v zaselek Lovče, ki je dolga 1,2 km. Pri tej gradnji so se izkazali krajan, saj so prispevali od enega do štiri stare milijone. Načrtov za prihodnje imamo veliko. Radi bi uredili cesto Dobrič-Hotunje, vodovod v centru Andraža in pa več telefonov. Sedaj imamo samo dve številki, kar je za našo krajevno skupnost premalo.

TONE TAVČAR

HIŠNI RAČUNALNIKI

Piše
JOŽE GRČAR

5

Najpopularnejši modeli računalnikov

Sinclair ZX 81

Sinclair, znani angleški znanstvenik in poslovnež, se je poskušal v številnih dejavnostih in je na tržišče postavil številne elektronske naprave. Niso pa mu vedno cvetele rože. Njegova firma Sinclair Research se je nekajkrat znašla na sami meji bankrota in je bila rešena samo z intervencijo angleške vlade. V sredini leta 1980 je postavil na tržišče proizvod, ki mu je prinesel ogromno popularnost in milijone funtov - računalnik ZX 80. Pri projektiranju tega računalnika je Sinclair opredelil za kar se da cenejši računalnik. Vse rešitve, ki so bile drage, so se avtomatsko smatrale za slabe rešitve in nastal je ZX 80.

Ceprav je treba povedati, da je bil ZX 80 zelo slab računalnik, je njegova nizka cena prepričala mnoge za nabavo in s tem so »ugriznili v vabo«. Zanje so bile karakteristike ZX 80 dobre, ker drugih računalnikov niso poznali. Počasi njegove sposobnosti niso več zadostovale in bi uporabniki verjetno prešli na dražje modele drugih proizvajalcev. Sinclair pa je dobro ocenil tržišče: v prodajalnah se je leto kasneje pojavil ZX 81.

ZX 81 predstavlja logično nadaljevanje ZX 80 za eno bistveno razliko - računalnik ima mnogo boljše karakteristike. V ROM-u računalnika je vgrajen občutno boljši basic. Ta basic ni bil povzet od nobene obstoječe firme, ampak je bil neodvisno razvit v firmi Sinclair Research.

Basic računalnika ZX 81 se lahko označi kot »zelo dober«. Uporabnik lahko uresniči vse programe, ki so mu

potrebni; od iger do znanstveno tehničnih izračunov.

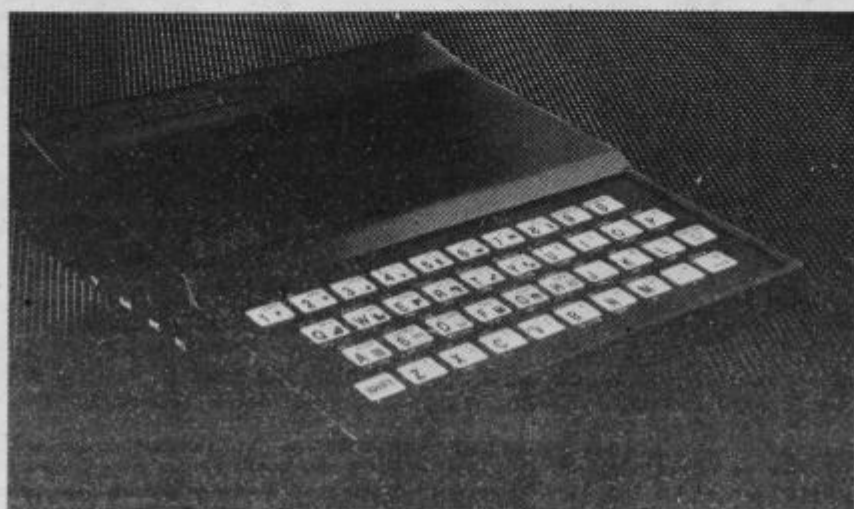
Velika pomanjkljivost je v tem, da je ZX 81 razmeroma počasen. To ni zaradi samega procesorja, ampak zaradi slabo izdelanega basic interpretatorja. Od kvalitete tega interpretatorja je odvisna hitrost, s katero računalnik prevaja vsak ukaz v obliko, primerno za njegovo izvršitev, kar se neposredno kaže v hitrosti delovanja. Spomin ZX 81 zadostuje tistim, ki jim je računalnik namenjen. 16 kilobajtov je dovolj spomina, točno toliko, kolikor ga lahko računalnik potrebuje. Kasneje so se sicer pojavili dodatki, ki lahko razširijo spomin ZX 81 do impozantnih 58

kilobajtov. Računalnik namreč potrebuje okrog 30 minut, da s programom iz traku popolni tako velik spomin. Glavne pomanjkljivosti pa so namenjeni tastaturi. Tasterji se ne premikajo in uporabnik nima občutka, če je odtipkal ali ne. Edini način, da to preveri, je stalni pregled s tastature na ekran in da odpravlja napake s pomočjo tipke DELETE (brisanje zadnjega pritisnjenega znaka).

»ZX 81 je mogoče počasen, vendar se je izkazalo, da je njegov strojni jezik dovolj hiter za vse vrste akcijskih iger, simulatorjev leta, šahovskih programov in tako dalje.

Objavo je omogočil
RAZVOJNI CENTER CELJE

vzgojitelj. Bil je prvi, ki je nekaj let pred vojno ustanovil v Šoštanju skavtsko organizacijo, iz katere so izšli znani napredni šoštanski mladinci in revolucionarji, ki so jim skavt-

Riko Železnik

Prebivalce Šoštanja, prijatelje in znanke je pred dnevi presenetila žalostna vest, da je v 78. letu tragično preminil Riko Železnik, upokojeni prometnik železniške postaje Šoštanj in znani družbeni delavec.

Henrik Železnik, rojen 10. septembra 1906. leta v Ljubljani, je želel postati učitelj, a se mu ta želja zaradi slabih gmotnih razmer ni uresničila. Izšolal se je za prometnika in služboval v različnih krajih Slovenije, dokler se ni dokončno ustalil v Šoštanju. Čeprav mu ni bilo dano postati učitelj, se je izredno prizadevno udeleževal na različnih področjih družbenega življenja kot pobudnik akcij in

ske veščine še kako prav prišle v partizanih.

Po vojni je s peščico zagnanih mladincev v tedanji blaginji Partizana Šoštanj in kasneje še tajnik društva upokojencev, bil pa je tudi član in organizacijski vodja pevskega zbora društva upokojencev.

Po upokojitvi 1963. leta je bil blaginjski Partizana Šoštanj in kasneje še tajnik društva upokojencev, bil pa je tudi član in organizacijski vodja pevskega zbora društva upokojencev.

VIKTOR KOJC

Zarja iz Petrovč ima velik ugled v krajevni skupnosti

Rezultati, ki jih že dolgo vrsto let dosegajo v Zarji v Petrovčah, so dobri, hkrati pa so dokaz več, da lahko pod eno streho živijo tudi štiri tako različne dejavnosti kot so konfekcija, lesna dejavnost, kovinarstvo in pleskarstvo. Dobra organizacija dela in posodabljanje delovnega procesa – tudi ta dva dejavnika vplivata na uspehe.

Nekaj delavcev se še spominja začetkov Zarje, ki segajo dolga leta nazaj. Takrat je bilo več obrtnih dejavnosti, ki so živetarile vsaka po svoje. Nobenih pravih ciljev ni bilo in tudi kakšna posebna rožnata prihodnost se ni obetala. Kmalu pa so nekateri sprevideli, da tako ne gre več naprej. Potreben je bil temeljit zasuk in v Zarji so ga izpeljali.

Zoran Razboršek je predsednik skupščine krajevnega združenja v Petrovčah in že dolgo časa spremlja razvoj tega kolektiva. Takole nam je pripovedoval: »Priznati moram, da je Zarja kolektiv, na katerega smo lahko v Petrovčah še kako ponosni. To ni kdo ve kako veliko podjetje, veliko pa je po rezultatih, ki jih dosegajo. Prepričan sem, da ima veliko zaslug za to, da je Zarja danes takšna kot je, direktor Viktor Drama, ki je znal okrog sebe dobiti nekaj zanesljivih in delovnih ljudi in pod njegovo taktirko se je Zarja pravzaprav rojevala in danes daje zelo lepe rezultate. Vem, da so v Zarji zaposleni mnogi delavci, pravzaprav je to večina, ki daje danes vse od sebe, da bi bili rezultati čim boljši.

Ne morem mimo tega, da ne bi omenil tudi odličnega sodelovanja Zarje s krajevno skupnostjo. Kadar koli smo potrebovali pomoč, so nam v Zarji šli na roke. Celo več! Mnogokrat so bili tudi pobudniki, da smo v kraju izpeljali prenekatere akcije in rešili mnoge probleme in težave.

Vsekakor je bila velika preokretnica v razvoju Zarje, ko so preselili lokacijo v Petrovče. Sodobni delovni prostori in sodobna oprema, to je porok, da bo Zarja tudi v

Zoran Razboršek: »V krajevni skupnosti smo ponosni na Zarjo, ki je postala tako uspešna organizacija združenega dela. Ni je akcije v kraju, da ne bi sodelovala tudi Zarja.«

bodoče dosegla lepe rezultate in se razvijala še v naprej.

V tozdu Kovinooprema je sedaj že uveljavljen industrijski način dela. Skoraj tri četrtine izdelkov je namenjenih kooperacijskim naročilom. Sušilne naprave, ki jih izdelujejo, izvažajo v Sovjetsko zvezo in zadnje čase celo na Kitajsko, kjer so izredno zadovoljni s kakovostjo izdelkov. Veliko izdelkov iz tega tozda je našlo kupce tudi v Egiptu in v Švici.

Tozda Modna konfekcija prav gotovo ni treba posebej predstavljati. V njem izdelujejo ženske, moške in otroške hlače, ki so kmalu osvojile tudi najbolj zahtevne kupce. Velik del proizvodnje izvozijo na konvertibilno področje, še zlasti v Zvezno re-

publiko Nemčijo. Modni kroji in kakovost – to so aduti Zarjine konfekcije. In pa seveda izurjeni prsti pridnih šivilj. Po nekaterih kazalcih se Zarjina konfekcija uvršča med najuspešnejše v Jugoslaviji. Pomembno je tudi to, da se znajo hitro prilagoditi potrebam in zahtevam tržišča. Prednost pred velikimi konfekcijskimi tovarnami je v tem, da lahko določene količine hlače izdelajo v zelo kratkem času. Tozda Modna konfekcija načrtuje tudi nove proizvodne prostore, saj so sedaj že preveč utesnjeni. Najbolj pomembno pa je, kot sami pravijo, da so kupci zadovoljni z izdelki z oznako Zarja.

S svojim proizvodnim programom se je dodobra uveljavil tudi tozda Lesna industrija, saj se uspešno vključuje v kooperantske posle. Ta temeljna organizacija združenega dela je opremila že vrsto velikih jugoslovanskih hotelov in poslovnih stavb. Tozda Pleskarstvo je

prav tako vključen v proizvodni program Zarje, saj pleskajo novo strojno opremo in opravljajo še celo vrsto naročniških del.

Da se v Zarji zares obnašajo stabilizacijsko, ni nobene dvoma. Močno so zmanjšali režijo in razmerje med proizvodnimi in režijskimi delavci znaša že šest proti ena.

Mirno lahko zapišemo, da so uspehi, ki jih dosegajo v Zarji, rezultat pridnega, zavestnega dela delavcev, ki nastopajo kot pravi samoupravljalci. Ob vsem tem pa ne pozabljajo tudi na standard.

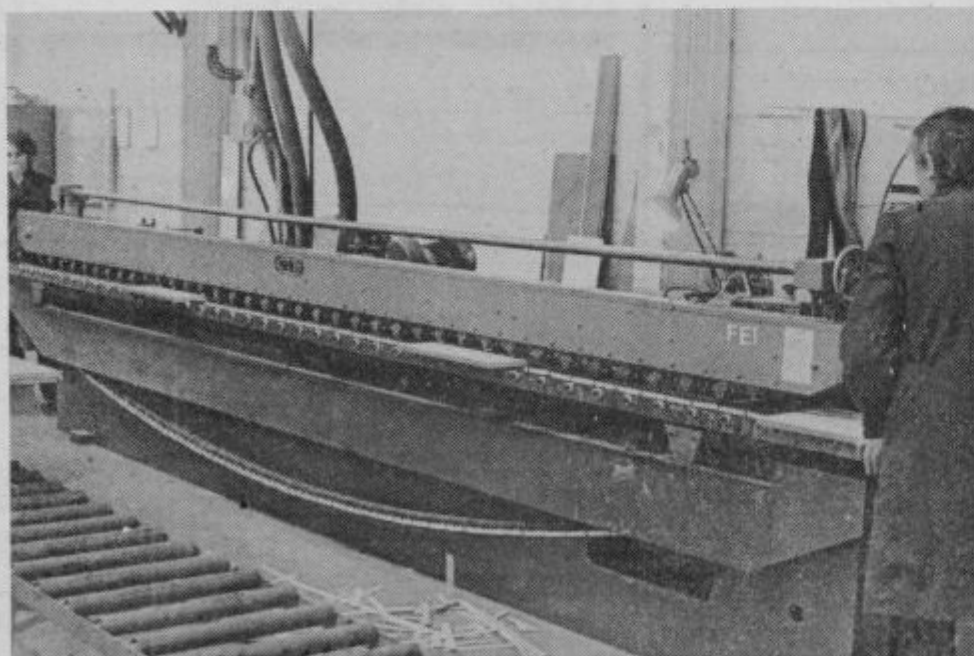
Ob tem se velja spomniti na besede Zorana Razborške: »Zarja je lahko za vzgled tistim, ki se za slabe rezultate izgovarjajo na druge okoliščine, ki nas trenutno pestijo. Mislim, da mora vsakdo danes storiti vse, da bi prispeval k lepšemu jutri.«

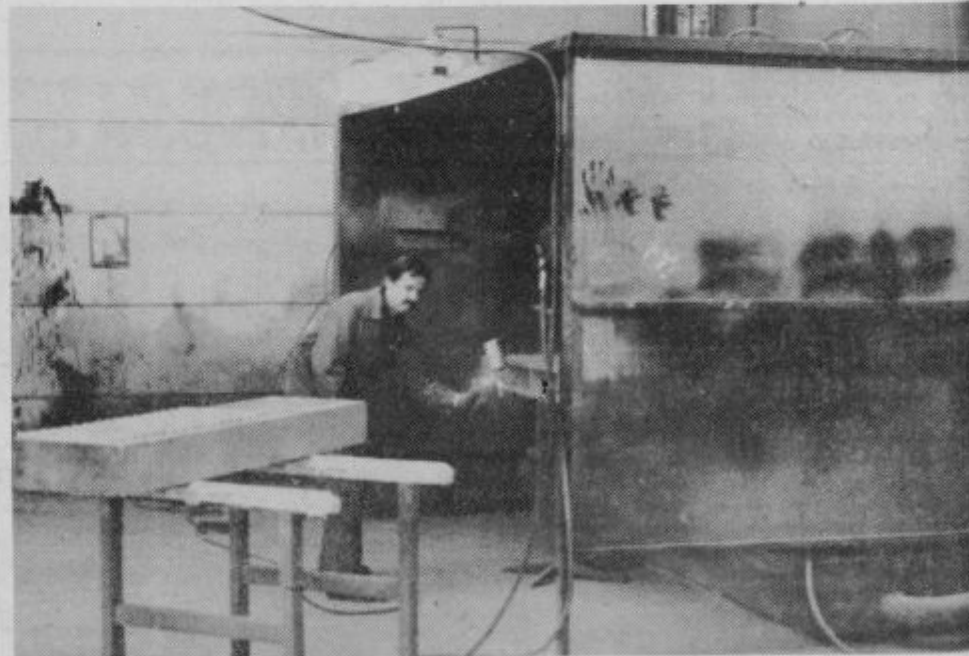
Spretno šiviljo iz Zarje ustvarjajo hlače, ki so si med kupci pridobile velik sloves.

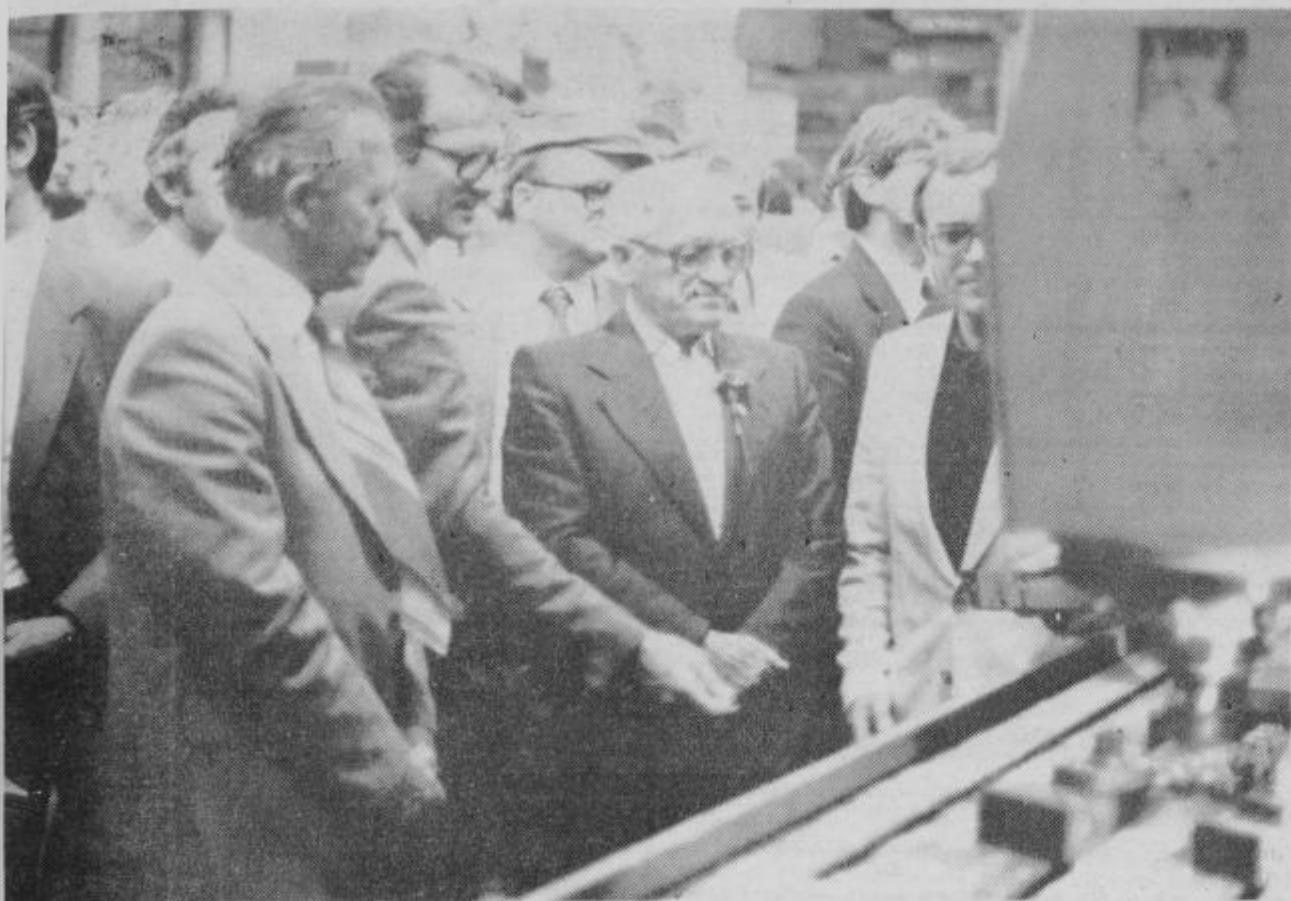
Tozda Lesni obrat izdeluje tudi opremo za hotele in poslovne stavbe.

Za kakovost izdelkov so potrebni tudi sodobni stroji.

Tudi pri lakiranju pohištva je treba biti natančen.

Enega najmodernejših strojev v novi tovarni je prvi spravil v pogon Viktor Avbelj in s tem je tovarna simbolično že pričela obratovati.

Slavnostni govornik je bil Ivo Marenk, ki je poudaril zasluge Sipa pri razvoju našega kmetijstva.

Za trideset letnico nova tovarna kmetijskih strojev

V petek so v Sipu praznovali tridesetletnico obstoja te tovarne, ki danes sodi v sam evropski vrh proizvajalcev priključnih kmetijskih strojev, izdelki Sipa pa slove po svoji kakovosti in visoki tehnološki ravni.

Prva etapa gradnje nove tovarne je bila zaključena leta 1981, ki so zgradili tovarniški objekt ter nabavili precej nove opreme. V drugi etapi so dokončali skladiščno-proizvodno-pripravljalni objekt ter nabavili vrhunsko strojno opremo. Za to novo tovarno je Sip dobil tudi mednarodni kredit IFC. Vrednost te naložbe je znašala 600 milijonov dinarjev. V tovarni je osem numerično krmiljenih strojev, pet strojev za obdelavo obzobj, sedem strojev za razrez materiala, šest avtomatiziranih in specialnih strojev za obdelavo kovin, štirje so sodobni brusilni stroji, pet strojev za toplotno obdelavo, omeniti pa velja tudi skladiščno ter ostalo opremo, potrebno za sodobni tehnološki proces, ki bo podprt z računalniškim sistemom ISKRA-DELTA. Skupaj je torej v novi tovarni več kot štirideset sodobnih in visokoproduktivnih strojev. Na strojno opremo odpade kar tri četrtina vrednosti naložbe, na zgradbo pa le trinajst odstotkov. Ostalo so obrtna sredstva. Večina strojne opreme je že v pogonu, precej, zlasti zahodnoevropske, pa je še na poti in bo zato začela obratovati prihodnji mesec.

Tako je ta tovarna zaokrožena celota in sposobna konkurenčno proizvajati tudi za tuja tržišča. Produktivnost se bo znatneje dvignila, bistveno se bo izboljšala kakovost izdelkov, še posebej pomembno pa je, da bodo lahko v Sipu proizvajali tehnološko še zahtevnejše izdelke. Vse to bo tudi v bodoče zagotavljalo, da se bo SIP obdržal v vrhu sorodnih evropskih proizvajalcev.

Sip v Sempetru že sedaj letno proizvede trideset tisoč kmetijskih strojev. Po tej naložbi se bo proizvodnja povzpela na 40 tisoč. Sipova proizvodnja, skupaj s tozdom Krasmetal v Sežani bo tako lahko znašala 50 000 kmetijskih strojev letno v vrednosti preko šesto milijonov dinarjev.

Petkova slovesnost v Sipu se je pričela s slavnostnim zasedanjem delavskega sveta, na katerem so najožjim sodelavcem, poslovnim partnerjem in drugim podelili skulpture in priznanja Sipa. Popoldanske otvoritve nove tovarne pa so se med drugimi udeleženci tudi Andrej Marinc, Viktor Avbelj, Marjan Orožen, Milan Knežević in drugi. Slavnostni govornik je bil izvršni sekretar predsedstva CK ZKS, Ivo Marenk.

SIP

V kulturnem sporedu ob 30 letnici Sipa in ob otvoritvi tovarne so nastopili recitatorji iz Sipa, folklorna skupina iz Sempetra ter Koroški oktet, ki ga tudi vidimo na sliki.

Gostje si ogledujejo Sip.

Pšenica je ponekod slabo prezimila

Kljub temu bodo v konjiški občini setveni načrt dosegli

V konjiški občini bodo načrt jesenske in pomladanske setve v celoti uresničili. Kolobar posevkov se vrti na 2900 hektarjih njiv in je bil usklajen pri pospeševalni službi. Na teh površinah je bilo posejanih 20 odstotkov žit, 35 odstotkov koruze, 20 odstotkov krompirja in 25 odstotkov ostalih, v glavnem krmnih rastlin. Ta setveni kolobar tudi najbolj ustreza živinorejsko kmetijskemu področju konjiške občine in ga bodo obdržali tudi v prihodnje.

Čas žetve je odvisen od vremena, toda iz vseh polj naj bi spravili pšenico od 1. do 15. julija. Operativni načrti spravila so na celjskem območju usklajeni s SOZD Merx, ki je tudi nosilka odkupa. Konjiška občina je sprejela obveznost, da bodo kmetovalci zasebnega sektorja pridelali in odprodali 300 ton pšenice, medtem ko naj bi na družbenem sektorju v naslednjih dneh poželi 160 ton pšenice. Oba načrta bosta tudi uresničena. Kmetje v konjiški občini so sklenili pogodbe za setev pšenice na 247 parcelah, na skupni površini 123 hektarjev. Na 13 hektarjih je pšenica slabo prezimila in ta polja je bilo zato potrebno presejati z drugimi kulturami. V glavnem so bila to polja na področju Loč, Slovenskih Konjic in zreč. Glede na to, da je

zima tako slabo vplivala na posevke pšenice, je bilo potrebno vložiti veliko truda, da so v občini setveni plan dosegli. Pospeševalna služba je dobro opravila svojo nalogo.

Zlasti pri pomladanski setvi velja izpostaviti, da je bila oskrba z repromateriali dobra, da ni bilo težav z gnojili. Le slab vzrok koruze je nekaterim kmetijcem sivel lase. Koruza je ponekod namreč izredno dolgo klila in tako so jo ponekod podsejevali, potem pa je zrasla oboja. Vzrok ni bilo slabo seme, ampak slabo vreme.

Medtem ko koruza še raste, se je ponekod žetev pšenice že pričela. Priprav na žetev in odkup so se v konjiški občini temeljito lotili. Plan je izdelala Kmetijska zadruga, ki ima dva lastna kombajna in zanje usposobljene tri strojnike. V delo pa bodo vključili tudi kombajne kmetov, ki jih je v občini kar pet. Tudi lastniki teh kombajnov so ustrezno usposobljeni za to delo, tako da se zastojev pri žetvi ni bati. Problem bo le kakšen rezervni del za kombajn starejšega tipa, vendar so pri zadruzi mislili tudi na to in če bo potrebno, bodo preskrbeli izredna dovoljenja za odhod čez mejo in nakup manjkajočih delov. Pri Kmetijski zadruzi so tudi podrobno izdelali, kateri kombajnisti bo obdeloval posamezna pšenična polja, podrobne infor-

macije pa bodo lastniki kombajnov in kmetje dobili tudi od zadruge. Seveda bo dana prednost pogodbeni proizvodnji.

Odkupna mesta bodo organizirana v trgovinah Kmetijske zadruge po krajih, v Slovenskih Konjicah tudi blagovnica, nekatera pa bodo organizirali kar na kraju samem. Vse krajevne skupnosti v občini so dolžne organizacijsko in tudi drugače sodelovati pri spravilu pšenice in pri odkupu, da bi bil pridelek čimprej pod streho.

MATEJA PODJED

V Šentjurju ne bo silosa

Investicija bi bila preveč tvegana, manjlo v kombinatu

Tozda lastna proizvodnja šentjurskega kmetijskega kombinata je nameraval letos graditi silos, ki bi imel kapaciteto 8.000 ton. Čeprav so bili narejeni že vsi izračuni, se je tozda v zadnjem trenutku naložbi odpovedal. Njihovo odločitev je podprla tudi šentjurska družbenopolitična skup-

nost, vendar se s tem, da bi se naložbi odpovedali za vedno, ne strinjajo.

V kombinatu so se odpovedali naložbi zaradi visokih obrestnih mer, neugodnih kreditnih pogojev in ker pričakujejo, da silos ne bo dal posebnih finančnih rezultatov, ampak bi posloval le na meji rentabilnosti. Delavci

tozda menijo, da bi bila gradnja silosa za tako majhen kolektiv preveč rizična, kajti vsak neuspeh bi šel le na račun njihovega celotnega dohodka in osebnih dohodkov, ki so že zdaj izredno nizki. Zato so zaenkrat preložili naložbo v naslednje leto, kar pa ne pomeni, da bo do nje tudi prišlo.

Šentjurčani nad tem, da naložbe sploh ne bi bilo, niso preveč navdušeni, ker vedo, da je silos potreben in da ga bodo zgradili drugje, kar pomeni, da v tem primeru nikoli ne bodo imeli silosa. Tako je odločitev odvisna od celotne regije, ki se mora odločiti, ali silos potrebuje in kje ga bo gradila. Prevzeti pa mora tudi del finančne odgovornosti in v primeru izgube, pomagati pokriti izpad dohodka.

Delavci tozda so se tokrat trezno odločili, kajti treba je prenehati s prakso, da mora imeti vsaka občina vse kar si zaželi.

V. E.

Gospodarno kmetovanje

Pišo Franc Potočnik, dipl. kmet. inž.

Agrotehnika pridelovanja strniščnih dosevkov

Njivo moramo takoj po žetvi pripraviti za setev, da izgubi zemlja čim manj vlage, ki je nujno potrebna za kalitev semen. Plitvo jo preorjemo in z brano ter predsetvenikom pripravimo do drobno grudičaste strukture. Ker ni časa čakati, da bi se zemlja pred setvijo vsaj malo vležala, priporočamo valjanje.

Gnojenje je odvisno od založenosti tal s hranili in od vrste dosevkov. Prav je, da načrtujemo strniščne dosevke že ob setvi žit in s fosforjem ter kalijem temu primeramo tudi pognojimo. Če tega nismo storili, potem potrosimo na brazde okoli 60 kg fosforja in 80 do 100 kg kalija na hektar. Metuljnicam damo le okoli 40 do 50 kg dušika (detelje, grašica, grah), križnice (repica, ogrščica, ohrovt, stržnar) ter trave (mnogocvetna ljulka) pa zahtevajo obilno gnojenje z dušikom in sicer okoli 100 kg na hektar. Rastline, ki ostanejo na njivi do pozne jeseni (ohrovt, ogrščica, ljulka) je potrebno dognojiti približno mesec dni po setvi. Hlevski gnoj za strniščne krmne dosevke

ni nujno potrebe. Potrebe po hranilnih snoveh zadostimo, če potrosimo po brazdah okoli 500 kg NPK 13-11-12 ali 11-11-0 ter 200 do 300 kg KAN ali 100 do 150 kg uree na hektar ob setvi in del ob dognojevanju. Namesto dela minimalnih gnojil lahko uporabimo tudi gnojeko in gnojnico (približno 20 m³ na hektar).

Če je le možno, opravimo setev strojno z žitnimi sejalicami. Sejemo na ozko medvrstno razdaljo 15 do 20 cm. Globina setve je odvisna od debelosti semen: križnice, trave in detelje, ki jih priporočamo, sejemo plitvo (do globine 1-1,5 cm). Pri ročni setvi je natančnost veliko manjša kot pri strojni, zato moramo dati nekoliko več semen kot ga priporočamo z normativi.

S pleveli običajno nimamo težav, če imamo dovolj bujne posevke. Pač pa moramo pri križnicah posvetiti vso pozornost morebitnemu pojavu škodljivcev (gosenic, bolhačev), ki lahko v nekaj dneh posevek popolnoma uničijo. Uporabimo lahko naslednje insekticide: Malation, Sevin, Basudin.

Ob ribezu samo vrtničkarji

Na obisku pri Leskovških v Gorici pri Slivnici

V kuhinji Franca in Neže Leskovšek je prijetno dišalo, kajti malo pred našim prihodom so iz stare domače krušne peči potegnili nekaj velikih, svetlorjavo pečenih hlebcov domačega kruha. Hiteli so jih zavijati v bel prt, da se bodo lepo ohladili. Prt pa je dišal, da bi ga pojedel. Zunaj se je vilo kot iz škafe, kot radi pravimo takšnim nenadnim vremenskim podvigom. Sedeli smo na stoli, ki so še bili iz gostilne na Pungertu, torej tu, kjer je zdaj Leskovškova kmetija. »Domačija je stara okoli 300 let, v stari hiši, ki je bila nasproti sedanje pa je bila do leta 1935 gostilna. Oče od žene Neže, Jože Mastnak se je pisal, je bil prvi župan po osvoboditvi, ko je bil sedež v Slivnici, potem pa se je vse skupaj preselilo v Gorico,« pripravlja gospodar Franc naslonjen z roko na veliko mizo ter pogledom usmerjen skozi okno v dež.

»Letošnje leto je čudno,« nadaljuje, ko s hrupavo roko od trdega dela naliha kozarec domače kapljice. »Pri nas je odlično področje za sadje. Če ga nikjer ni, je tu. Smo na takšnem mestu, da nas mraz ne oplazi. Letos pa je vse narobe. Slive so dobro cvetele, žal pa jih je veliko odpadlo. Letina bo slaba zaradi predolge zime in hladne pomladi. Vse je zastalo!«

Leskovškova kmetija meri 6,5 hektarjev, od tega je 4,5 obdelovalne zemlje, ostalo je gozd. Nekaj imajo tudi v najemu. Posebej usmerjeni niso, ker se zaradi terena in majhnih površin ne spleča. Glavno skrb namenjajo ribezu, ki ga gojijo že 20 let, trenutno pa imajo 1200 sadik. Ribez oddajajo, doma ga ne kuhajo, ker se ne spleča. V hlevu imajo devet glav. Že od samega začetka so kooperanti kmetijske zadruge.

»Drugače pa smo vrtničkarji,« razmišlja Franc. »Pridelamo nekaj pšenice, krompirja, vrtnine, imamo vinograd. To je še zmeraj tipična kmetija, kjer se vse dela. So premajhne površine, da bi se v kaj usmerili.«

Leskovškova družina je petčlanska, kajti poleg očeta in matere so še otroci Franci (ta naj bi ostal doma), Drago je zaposlen v LJK Gorica, Zinka je letos končala srednjo ekonomsko šolo v Celju.

Oče Franc razmišlja: »Največji problem je ostarlost kmetov, mladih naslednikov pa ni. Mladi doma niso tako plačani kot v službi pa še ves dan mu ni treba delati. Sicer pa je dohodek kmetije odvisen od njene lege. Če je ta dobra so tudi dohodki boljši. V hribih pa životaš in marsikaj je treba postoriti z rokami, kar druge veliko hitreje naredijo s strojem. Da bi dobil delavce pa ne gre, predrago je. In kako so se podražila gnojila!«

Včasih so v vasi domala vsi kmetje oddajali mleko, danes nihče. Vsi smo mleko nosili v dolino, še posebej otroci. Nas je pač bilo več pri hiši. Danes pa ni ljudi in tudi mleka ni toliko, da bi po nekaj litrov na dan spravljali v dolino.

V vas so iz doline pred desetimi leti dobili asfaltirano cesto, ki pa je tako strma, da je po njej kljub pluzenju pozimi težko priti v dolino ali iz nje. Največji problem trenutno predstavlja telefon, ki ga nimajo. To ni dobro zaradi potrebe po zdravniku, veterinarju, v primeru požara ali kakšne druge neugodnosti.

Alojz Recko, ki nas je pripeljal v prijetno domačijo, je predsednik skupščine krajevne skupnosti: »Projekt za vasko skupnosti je že izdelan in to za Slivnico Vrh in Paridol, vsaka pa naj bi dobila okoli 20 števil. Telefoni bi danes že zvonili če bi pri PTT imeli ustrezne kable. Ljudje so pripravljeni prispevati šest do sedem starih milijonov, nekaj bi dodala še krajevna skupnost. Vendar do pogodbe ne pride, ker ni kablov pa čeprav so v centrali v Gorici proste številke. Zanimivo pa je to, da v večjih krajih le pridejo do potrebnih kablov.

Mati Neža: »Telefon je danes potre-

ba. Nič ne moremo poklicati. V dolini imamo trgovino, pošto, edina sreča, da smo v kraju dobili bife, je vsaj bolj veselo.«

V vasi je 35 hišnih števil in 176 volilnih upravičencev. Videvajo se bolj poredko pa čeprav so ob raznih delovnih akcijah izredno složni. Pozimi sokrajani bolj ali manj vsak v svojem domu. Mati Neža pripoveduje, da zimske večere prebije ob branju, pletanju, šivanju in »čajne delamo za pole-

Ob obisku Leskovškove kmetije nam je mati Neža postregla z odličnim pecivom za katerega pa nihče ni vedel imena, še manj pa iz česa je narejeno. Uganko je razvozljala gospodinja, ko je povedala, da je to testo odvzeto od kruha, namazano s smetano in pečeno v krušni peči. Čudovita zadeva! So pa njega dni v njihovih krajih takšne pršnjače, vendar nekipnjene, ženske nosile v žepih, ko so po ves dan delale na polju. »In še odžejale so se kasneje lažje,« je pritrčila mati Neža.

Televizijo imamo zapečateni, saj poleti ni časa, da bi jo gledali, pozimi pa so filmi tako pozno mi pa moramo zgodaj vstati.

Oče Franc tudi pozimi ne počiva, kajti »pripraviti je treba stroje za pomlad in poletje. Dela nam resnično nikoli ne zmanjka.«

Spominjajo se starih časov, kako je bilo težko in mati Neža pove, da je podnevi delala na polju, ponoči na roke prala plenice in ribala lesen pod. »Danes pa vse kar obriseš pa je znova lepo,« zadovoljna pove.

Leskovškova kmetija je kljub »vrtničkarstvu« med najnaprednejšimi v tistih krajih. Predvsem pa zdravo gledajo na sedanost in prihodnost. Ne zahtevajo preveč, saj preveč tudi nikoli niso imeli.

STONE VRABL
Foto: EDI MASNEC

Mama Neža z velikim loparjem in vsa nasmejana, ko je v svojem »stroju« krušni peči spekla novo pošiljko okusnega domačega kruha!

Oče Franci s škropilnico med 1200 sadikami ribeza, ki ga goji že 20 let!

Zahvala mladim delavcem

Pred nedavnimi med zadnjimi prazniki se nam je v bloku v Kocbekovi ulici zgodila neprijetnost: počila je vodovodna cev v steni in že smo se stanovalci videli v brezupnem položaju, kajti po navadi se to tako zgodi: ko potrebuješ strokovno pomoč in to še med prazniki ponavadi ne moreš nikogar najti. Tokrat je bilo drugače. Ko smo sporočili stanovanjski skupnosti oziroma dežurni službi, so takoj prišli odgovorni delavci (Regoršek, Curin), takoj pogledali kaksna je okvara in organizirali delovno ekipo, ki je v zelo kratkem času in na zelo soliden način okvaro odpravila. Le nekaj dni pred okvaro smo v kopalnici namestili nove ploščice. Pri popravilu so bili tako previdni, da so uničili samo minimalno število ploščic, po končanem delu pa so nam očistili tudi kopalno kad in vse pospravili za seboj tako, da skoraj nismo mogli verjeti, da je danes to sploh še mogoče. Zato bi se radi javno zahvalili tem delavcem, ki so mladi, in veselili nas, da se lahko z zaupanjem računamo na mlade in na vse tiste, ki čutijo odgovornost do dela.

Hvaležni ZGOMBATOVI
iz Kocbekove ulice
Celje

Še o šranganju - prvič

K pisanju me je spodbudilo pismo Jakoba Grošlja iz Titovega Velenja, ki piše kako nečloveško in podlo se mu zdi šranganje. Sem 22-letni fant in se tudi sam ude-

ležujem tega starega običaja. Še nikoli pa nisimo zahtevali za nevesto neko določeno vsoto denarja. Res, da se o ceni neveste pogajamo, vendar v duhu dobre volje. Cena je pač svobodna odločitev ženina in priče. Za ta denar se tudi ne nacejamo do onemoglosti, kot meni Grošelj, ampak pozneje povabimo vsa vaška dekleta, ženina, nevesto in priče, na večerno pogostitev. Tu se ob domačih vižah zavrtimo in zapojemo. Ne vem, kaj si tovariš Grošelj misli o mladih pred »delavskim klubom«, ki se ure in ure dušijo v dimu cigaret in utapljajo v alkoholu. Tega gotovo ni kriva šrangarija. Zato tudi ne vidim vzroka, da se članki o šranganju ne bi objavljali v časopisu. Gotovo se ob njih tudi starejši spomnijo na svoja mlada leta, na trenutke, ki bi sicer morda že zdavnaj zamrli v njihovem spominu. So za tovariša Grošlja mnogo bolj zanimivi članki o raznih kriminalnih dejanjih, kot je bil pred kratkim primer v NT v prispevku »Škodljiva pogodba za Gorenje«. Posledice tega bo gotovo plačevala vsa družba, tudi tovariš Grošelj in jaz s svojim delom v rudniku.

ANTON SATLER,
Andraž

Še o šranganju - drugič

Povsem se strinjam z mnenjem tovariša Grošlja iz Titovega Velenja. Šranganje je bilo nedavno še lep, zanimiv domač običaj ob poroki dveh mladih, ko so domači fantje najprej ob šrangji obdarili mladi par, nato pa sta mlada izročila svoje darilo fantom. Ti ga niso zalumpali,

večji del podarjenega denarja so podarili vaškim revežem, manjši del pa so dali za »likof« v vaški gostilni za zdravje mladoporočencev. Tako šranganje je bilo pravi stari slovenski običaj.

V zadnjih letih pa se je običaj povsem izmaličil: saj fantje ob šrangji ničesar ne poklonijo, zahtevajo le prekomerno plačilo od ženina za nevesto. Pogosto pride ob takih priložnostih do prepira in celo do pretepa. Gre za izsiljevanje, saj mlada rabita denar za svoje novo življenje, izkupiček pa fantje zapijejo preko mere, s čemer mladega para ne počastijo.

Sedanje šranganje naj pristojni organi prepovedo, saj »običaj« krši ustavno načelo svobode gibanja občanov, dejanje predstavlja kaznivo dejanje izsiljevanja in slednjič tudi pospešuje pijančevanje.

Dr. ERVIN MEJAK,
Celje

Še o šranganju - tretjič

Ko sem pred nedavnimi v NT prebral članek o »šrangarjih iz Šmartevža« nisem mogel drugače, kot da napišem v odgovor nekaj vrstic.

Moram reči, da se s trditvijo fantov iz Šmartevža, da je šranganje lep, star običaj, s katerim so imeli veselje že naši očetje in dedje popolnoma strinjam. Upal bi si celo trditi, da je takšnih starih običajev celo premalo, saj bi prenekaterikrat lahko pogostili družabno življenje na vasi. In gotovo je eden teh starih običajev šranganje. Žal pa je bila predstava šti-

rih fantov vse prej kot šranganje, ki naj spominja na star običaj. Tudi je res, da naj bi bila nevesta ponosna na fante, ki so jo varovali in sedaj zahtevajo primerno odškodnino. Vendar, če šrangarji ne vedo niti nevestinega imena, potem le-ta najbrž ne more biti pretirano navdušena niti ponosna na fante.

Prepričan sem tudi, da nikakor ni smisel in ponos šranganja iztržiti za nevesto čimvečjo vsoto denarja, pri tem pa se dobronamerno izgovarjati na lep, star običaj, kakor to počno šrangarji iz Šmartevža.

Seveda bi lahko še naprej našteval napake fantov, ki jim je šranganje vse prej kot poznavanje kulturnega ljudskega običaja, vendar to ni moj namen. In ne nazadnje, prispevek L. D., objavljen v 22. številki NT, ki dokaj cinično in obrekljivo opisuje šranganje oziroma svate, razen obrekljivosti ne pove prav ničesar. Še več, tako prispevki le pripomorejo k poslabšanju medsebojnih odnosov, kar pa gotovo ni cilj nobenega običaja in tudi šranganja ne.

DUŠAN RIBIČ

Ljubecna Celje

hlevit

tlak za hleve

telefon: 33-421, 31-865

ALI ŽE IMAŠ ŠTIPENDIJO?

GIP »Ingrad« Celje
Lava 7

Služba za izobraževanje
dodatno razpisuje
več stipendij za

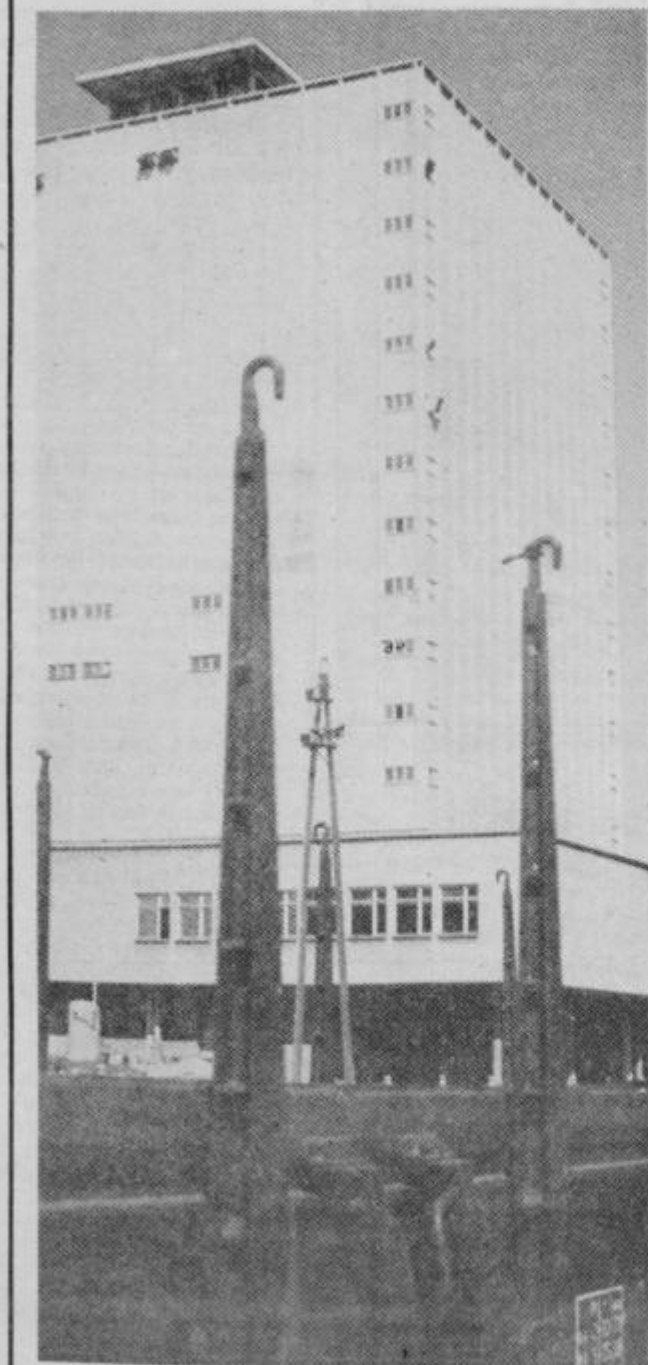
stavnega kleparja
slikopleskarja
gradbinca (tesar, tesar-konstruktor,
zidar, železokrivce)

TOZD Lesni obrati Gomilsko

podeljuje
več stipendij za

mizarja
tesarja-konstruktorja

Vloge pošijite na GIP »Ingrad« Celje, Lava 7, 63000
Celje, služba za izobraževanje (telefon 33-511).

Hmezad je eden izmed stebrov kmetijstva

Vse več proizvodov Hmezad Izvozi

V sozdu Hmezad združuje delo več kot 3200 delavcev, 7500 kmetov pa proizvodno sodeluje na področju večjih občin. Hmezad je bil ustanovljen leta 1961 z združitvijo več manjših kmetijskih organizacij. Pozneje so se Hmezadu pridružili tudi živilsko predelovalni obrati in še več kmetijskih organizacij.

Danes je Hmezad sestavljena organizacija združenega dela, ki jo sestavlja osemnajst delovnih organizacij s 56 temeljnimi organizacijami in delovnimi skupnostmi skupnih služb s področja primarne kmetijske proizvodnje, predelave kmetijskih proizvodov, industrije kmetijskih strojev, proizvodnje drenažnih cevi in predelave plastike, zunanje ter notranje trgovine in gostinstva.

Dejavnost Hmezada: proizvodnja hmelja in drugih kmetijskih pridelkov, govedoreja, prašičereja, perutninarstvo, sadjarstvo, vrtnarstvo in cvetličarstvo, gozdarstvo, ribogojstvo, čebelarstvo, predelava mesa, mleka, predelava in izvoz piščančjega mesa, dodelava gozdnih sadežev, proizvodnja krmil in kmetijske mehanizacije, predelava plastike, izvoz hmelja in kmetijskih pridelkov, kmetijske mehanizacije, piva, zelišč in gozdnih sadežev ter polžev. Pomembno vlogo in mesto ima tudi trgovina na veliko s kmetijskimi pridelki, kmetijsko mehanizacijo, repromateriali, barvami in laki, oskrba

industrije in obrtna kooperacija. Trgovina na drobno se ukvarja z živili za oskrbo gospodinjstev, malega gospodarstva in kmetovalcev. Ne nazadnje je treba omeniti še nekatere druge dejavnosti kot so transport, gostinske usluge, družbena prehrana, hotel-sko-turistične usluge in hranilna in kreditna služba. V zadnjem času Hmezad izvažata tudi vse več čebeljih proizvodov, mesa in drenažnih cevi.

V Hmezadu proizvedejo

3000 ton hmelja
30 milijonov litrov mleka
6000 ton govedi
1500 ton prašičev
9000 ton piščancev
6000 ton jabolk
1200 ton vrtnin in
9000 ton grozdja, jagodičevja, zelja in drugih kmetijskih proizvodov

V Hmezadu predelajo

3800 ton hmelja
45 milijonov litrov mleka
1200 ton mesa
in 3500 ton močnih krmil

Hladilniške zmogljivosti za sadje, meso in druge proizvode znašajo 9000 ton.

Ob prazniku občine Žalec čestitajo
delavci sozda Hmezad vsem delavcem in občanom

Ko prideta Barbara in Jernej, posveti v izbo sonce.

Ko je dolgčas predolg, vzplamtijo spomini

Pri Gubenškovi iz Gubnega je petnajstkrat vekalo

Kdo ve, kako dolg je dolgčas in kako kratko je kratkočasje? Antonija Gubenšek iz Gubnega pri Lesičnem. Izmeriti ju ne more niti stara kmečka stenska ura, ki zdaj bije prepočas, zdaj prehitro, polnih petnajst let, od takrat, ko je Tončka priklenjena na posteljo domače hiše.

Na polnoletnost je morala Tončka počakati, potem pa sta se z Lojzom vzela. Staro bajto sta najprej kupila, potem pa sta si zgradila nov dom. Pa je ura na steni le štirinajstkrat odbila poldan. Prihrumeli so ustaši in domačijo požgali, s čebelnjakom vred. Pozneje se je Gubenškova družina preselila k sorodnikom v Zibiko. Lojz in Tončka sta hodila vsak dan iz Zibike na Gubno obnavljati svoj dom. Da bi obnovila hitreje stekla, sta si v bližini postavila leseno barako, ki pa dežja ni mogla zadržati. Kljubovati je bilo treba mrazu, vlagi, vodi, ki je ob naliivu curljala skozi špranje lesene strehe. V tistem času je Tončka rodila prvega otroka. Takrat se je v njej naselila bolezen, ki je svojo kruto obličje pokazala pozneje, pred dobrimi dvajsetimi leti je to bilo. Petnajst let pa je minilo od takrat, ko je Tončka zadnjič stopila na noge.

V težkih časih po vojni, ko je bilo zlasti na Kozjanskem

Nasproti Tončkine postelje je okno. Pogled na majhen delček kozjanskih gričev jo odene s spomini na čas, ko v hišah ni bilo vode, elektrike, ko ni bilo cest in še marsičesa ne. »Ja, veliko se je na Kozjanskem spremenilo, obrnilo na bolje. Pri nas bi bil danes največ vreden telefon, pa ne vem, če bom čakala dan, ko bo zazvonil. Aparat je tule, vse je že plačano, telefona pa še ni, čeprav so nam ga že kdaj obljubili. Potem bi se lahko s svojimi otroki pogovarjala po telefonu. Poklicala bi v Celje, pa v Velenje...«

življenje trdo, je na Gubnem, drug za drugim, privekalo na svet petnajst otrok. Trije so bili prešibki, da bi se lahko uprli krutosti takratnega življenja. Ostali so Slavica, Miha, Miha, Ivan, Tone, Tončka, Julčka, Gelca, Lojzek, Jože, Stefan in Marta. Zaradi njih je danes Tončkina samota manj samotna, dolgčas manj dolg, ure so krajše. Čas, zakopan v spomine, teče hitreje, še hitreje takrat, ko pridejo otroci z družinami domov. Dvajset vnukov ima danes Antonija Gubenšek z Gubnega.

Spomini...

Kdo bi pomislil, da je Tončka zagrenjena v priklenjenosti na posteljo. Pa ni, kajti ves dan prede spomine na leta svoje mladosti, na štirinajst let življenja z možem Lojzom, na dvajset otrok, dvajset vnukov. Povojni čas je prinesel veliko sreče, čeravno je bil trd in neizprosni. Brez živine so bili in zemlje ni bilo s čim gnojiti. Družina se je večala, hrane je bilo premalo. »Toliko smo že gledali, da je bil kruh vedno pri hiši, da otroci niso bili lačni. To jih je bilo veselje gledati, ko so jedli! To dvoje pa ne je, še kregat ju je treba pri jedi«, pripoveduje in pokaže na vnukinjo in vnučka, otroka najmlajše hčerke Marte, ki je ostala doma.

Petnajstkrat sta z Lojzom izbirala ime o novorojencu. »Je rekla sosed, da bo kmalu pratika prekratka, da bo imen zmanjkalo«, se Tončka od srca zasmije. »Veste, včasih se je bilo tukaj lažje moštiti. Je bilo več ljudi in smo se

kar hitro spoznali med seboj. S pokojnim možem Lojzom sva skupaj pela na koro... jo, koliko smo pri nas včasih prepevali... jaz sem se nje-mu dopadla, on pa meni. Ljubezen se je vnela do prave mere, ne prehudo, zato pa je zdržala. Je pa bilo treba veliko potrpeti, znati je bilo treba odpustiti.«

Počasi se izmota iz spominov in se vrne v sedanost. »Odkar mi je umrl mož, ne morem več prav misliti. Od februarja pri nas ne pojemo več. Včasih mi je res dolgčas, pa zopet pomislim na svoje otroke. Štirje so na kmetijah, imajo razne tečaje, ostali pa so vsi bolj učeni. Vsak teden me kdo obišče, včasih jih pride kar več naenkrat. Si lahko predstavljate, kako je pri naši hiši takrat, ko pridejo vsi domov. Vseh dvajset otrok in dvajset vnukov! Takrat moramo spraviti vse pohištvo ven, samo miza še ostane, klop, pa stoli. Moji otroci mi znajo vračati ljubezen.«

Pristopi najmlajša hčerka, Marta. Popravi ji blazino. »Materino dobroto znam ceniti, saj sem videla, kako se je vedno žrtvovala za nas otroke. Zdi se mi, da je bila name najbolj navezana, ker sem pač najmlajša. Devet let sem bila stara, ko je mama zbolela. Hudo mi je bilo, ko so moje sošolke, vrstnice iz vasi, odhajale od doma, v mesta. Jaz sem se odločila, da ostanem z materjo,« pripoveduje Marta, ki si je doma ustvarila svojo družino.

Tončki Gubenškovi čas najpočasneje mineva takrat, ko je sama, ko grede njeni na njive, ko ni nikogar niti slišati. Tiktakanje stare stenske ure se takrat pomeša s spomini, ti najbolj čestimi in najzvestejšimi spremljevalci Tončkinega vsakdana. Ko pridejo otroci in vnuki, spomine odloži kot staro šaro, na dan pa jih privleče zopet takrat, ko je dolgčas predolg.

MARJELA AGREŽ

Koza med naborniki

Pri Tončkovih so imeli belo, pametno kozo. Vsako leto je povrgla po dva do tri mladiče, potem pa je pomanjkanja trpečo Tončkovo družino zalagala z dobrim, zdravim mlekom. Za pridobivanje mladičev pa je po zakonih narave potreben kozel, ki pa ga Tončkovi, zaradi pomanjkanja krme niso premogli, zato je bilo treba, vsako jesen, ko se je pričel kozji prsk, poiskati najbližjega kozla, ki naj bi poskrbel za spomladanske mladiče.

Tisto jesen, ko je Nandeku, ki je čez leto to kozo pasel, bilo devet let, je bilo zelenega kozla najti le v poldrugo uro oddaljeni vasi. Ker je bil sestanek kozje z njenim močnejšim spolom, zaradi gmočnih koristi Tončkove družine nujen, je Nandekova mama poverila Nandeku nalogo, da odpelje kozo v to vas in uredi še druge formalnosti. Naloga je bila zaupna in Nandek ponosen, da so mu jo poverili. Zgodaj zjutraj se je odpravil na pot. V žepu je imel popotnico – tanko odrezan kos kruha, ki ga je Nandek pospravil kmalu za tem, ko je za njim izginila zadnja hiša domače vasi, ker kruha se pač ni braniti in bog ve kaj se mu na poti še lahko pripeti, kruh pa je bil v prostornem žledčku še najbolj na varnem.

Intimno razmerje med kozo in kozlom se je kmalu uspešno končalo. Nandek se je primerno zahvalil kozlu in njegovemu lastniku in se veselo odpravil nazaj proti domu v zavesti, da je tudi on s tem nekaj doprinesel k do-

mačemu blagostanju. Seveda pa njegov žledček medtem ni miroval. Začel se je resno oglašati, kar je Nandeka opominjalo, da speši korak in čimprej pride do dišečih, koruznih žgancev.

Malo pred sosednjo vasjo, ki je bila od Nandekovega doma oddaljena dobro uro hoda, ga je prehitel okrašen voz z vračajočimi se naborniki iz njegove vasi, med katerimi je bil tudi Nandekov starejši brat. Voz se je ustavil pred gostilno sredi vasi, kjer so veselo razpoloženi naborniki namočili suha grla z nekaj litri pivca. Ko je Nandek prišel do stoječega voza, ga je poklical brat, mu ponudil kozarec vina in ga povabil naj prisede na voz, koza na povodcu pa naj bi vozu sledila. Nandek že dokaj utrujen se je vabilu z veseljem odzval. Namestil se je na zadnjem delu voza tako, da je lahko držal povodec, na katerem je koza ubogljivo sledila vozu.

Če bi ne bilo vrh klanca v vasi še ene gostilne, bi se za Nandeka in njegovo kozo vse lepo izteklo. Toda žejni naborniki so se ustavili tudi pred to gostilno. Ponovil se je prizor kot v prejšnji gostilni. Med postankom je Nandek povodec ovil okrog klina lofternice, s katerimi je bil voz za takšne prilike opremljen. Ko so naborniki zopet, hrupno, zasedli svoja mesta in je godec raztegnil svoj meh, je voz odpeljal po klancu navzdol.

Vožnja je postajala vse hitrejša, vriski in harmonika pa vse glasnejši.

Nandekovo veselo ra-pa se je počasi spreminjal v jazen in strah. Koza, ki ni vožnji ubogljivo sledila, se je odločila, da kor popešila. Z vsemi štiri na makadamski cesti spešenemu tempu vozi nekaj časa s parklji desti. Ker pa ji to drsenje cesti ni prišlo, se je v in tako se je za voza oblak prahu in prizor nudi očem radovedni je bil res enkraten. Klisnega Nandeka niso glasiti veselih vriskov nja harmonike in tako ustavil šele, ko se je vzpenjati.

Na tleh ležeča koza ležna le posmeha in sal. Kazno je bilo, da ne bo nikoli več brejsali rekel eden izmed t

V začudenje vseh je kih dvesto metrih drse kadamski cesti, poča Voz je počasi odpeljal, navzgor, Nandek pa načeto kozo počasi njim.

Kaj je našega junaka, ljubljene žgancev, čakraje zamolčim. Starejši, obvestil domače o neti godku.

In epilog? Verjeli ali povrgla dva zdrava tretji pa je bil nedono, zlobni jeziki, teh nikjer ka, so hudobno namigo, je tisti nedonošenček a krat, ko je koza potreba drsela dvesto metrov n ske ceste.

FERD

Ko smo obiskali Toplico, so se tam ravnokar mudili otroci iz zbelovške podružnične šole. Na kratek predpocitniški izlet jih je pripeljala njihova učiteljica in najpogumnejši so celo zaplaval.

Zbelovčani imajo tudi bazen

Ko smo se pred dnevi mudili na letnem uredništvu na Zbelovem, so nam predstavniki krajevne skupnosti, poleg mnogih zanimivosti iz njihove vasi, zaupali, da imajo tudi bazen, ki ga Zbelovčani imenujejo kar Toplica. Ime ni izbrano naključno, saj je tu izvir tople vode, zato ima voda tudi pozimi okoli dvajset stopinj. Vrsto let je Toplica služila vaškim ženskam za prostor, kjer so lahko prale perilo. Še leta 1972 perice v Toplici niso bile redkost. Po izgradnji vodovoda pa so raje prišle prati doma.

Danes služi bazen za namakanje otrokom in odraslim, vendar pa jim prinaša tudi mnogo težav. Ker poleti obišče bazen tudi do dvesto ljudi, so ga Zbelovčani želeli povečati. Vsa dela so bili pripravljene opraviti sami, potrebovali so le denar za material. Ker pa ga niso dobili, so vsi načrti splavali po vodi. Kljub temu, da je zbelovski bazen tako majhen, da komaj zasluži to ime, bi morali po predpisih imeti kopališkega mojstra. Tega do sedaj še nimajo, zato se kopalci »kopajo« na lastno odgovornost. Tudi voda je precej umazana, vendar so nam mladinci zatrdili, da jo bodo v kratkem očistili.

Težavam navkljub so Zbelovčani ponosni na svoj bazen, saj poleti privablja prebivalce okoliških krajev in pomeni krajevno znamenitost.

NATAŠA GERKEŠ, foto: EDI MASNEC

Ko ima

Zlata poroka ne pomeni le, da sta dva doživela že kar lepo starost. Pomeni tudi, da sta preživela petdeset skupnih let, z vsemi radostmi in težavami, ki jih prinaša zakonsko življenje. In če je povrhu vsega prvi stavek, ki ga človek sliši od zlate neveste: »Rada ga imam, ko vedno!« je to le dokaz, da je lahko zakon tudi presneto trajna reč.

Tokrat sta tretjič stopila pred matičarja Matilda in Jurij Kerš iz Smiklavža pri Ljubečni. Ko sem ju obiskal na domu, nista bila sama, čeprav je bilo vse protokolov že zdavnaj konec. In njima so bili njuni otroci, vnuki, morda je bil kateri od najmlajših tudi pravnuk. Navkljub temu ni bilo pred hišo nobenega avtomobila. Najprej sem mislil, da ne marajo avtomobilov, pa se je izkazalo, da je pet otrok doma v isti vasi, šest pa v sosednji. Zato to ni bil praznik obeh zakoncev, bil je praznik številne in izredno prijetne družine.

Jurij in Matilda sta se rodila leta 1911. Starši so bili sosedji tako da živita skupaj že vseh 73 let. Jurij je bil član ciglarske družine, ki pa ni slovela po tem poklicu, ampak kot družina odličnih hostarjev. Ni ga bilo drevesa, ki ga ne bi Jurij in njegov brat zvlekli iz gozda. Nekoč, pravi Jurij, so spravili iz gozda 11 metrov visok hrast, v katerem je bilo pet kubičnih metrov lesa. Da so ga podrli, so morali dobiti dobra dva metra dolgo žago, z njo pa so se cel dan mučili štirje žagarji.

Rad ima gozd. Saj je hotel postati tesar. Štirinajst let star se je šel učiti v Celje, dober se je bil, pa ni bilo denarja. Zato se je zaposlil v opekarni v Bukovžlaku, kjer je nalagal opeko v krožne peči. Devetintrideset

Preteklost je lahko včasih tudi sedanjost

Človeku, ki mu že dvanajst let govorijo v šoli o enakopravnosti in humanosti naše družbe, ni ravno lahko pri srečanju domačin z Zbelovega: »Zdaj gremo pa še k dninarjem.«

Do bajtice vodi le ozka pot. Hiša je navkljub starosti pravzaprav lepa, če jo človek pogleda na hitro. Pred hišo je stala sključena ženica in prala na roko. Začuden nas je pogledala, saj ni navajena obiskov, predvsem »takih nobl« ne. Najprej se je na vse mogoče načine branila vprašanju, češ da ne zna govoriti, da je »butasta« in ne vem kaj vse še. Le počasi se ji je razvezal jezik. Ime: Angela Mihelak. V hišici živi z možem Francem; ob našem obisku ga ni bilo doma. Živita skromno, vendar bo nekako, dokler bosta lahko delala. Z lastniki hiše, raje bi jim rekel gospodari, se še kar dobro razume, samo včasih se skregajo zaradi dela. Njej, ki tako živi skoraj celo

življenje, se zdi vse naravno in popolnoma razumljivo. Meni ne. Zame je dnina stvar preteklosti.

Prav, boste rekli, če že živita v hiši, je razumljivo, da bosta zato tudi nekaj naredila. Imata vsaj svojo hišo. Svojo? No ja, če je treba popraviti streho, napeljati vodo iz petdeset metrov oddaljenega vodovoda ali elektriko iz prav toliko oddaljenega elektrovoda, pravijo lastniki, da je njuna. Zato nimata pri hiši ne vode, ne elektrike, straha pa spominja na bolj siromašen muzej strešnikov. Povsem drugače pa je, ko so na vrsti opravila na polju.

Takrat so lastniki, Hajdniki iz Mlač, glasni da je kaj, češ, če že živita v naši hiši, bosta tudi nekaj naredila za to. Saj se sliši to

še kar razumljivo, dokler človek ne zve, da je Angela 70, Francu pa 72 let in da že štirinajst let živita življenje predvojnih dninarjev v Hajdnikovi hiši.

Kdo je krivec? Odgovor je dosti težji, kot se zdi. Del krivde nosita vsakakor Franc in Angela sama, saj ju v dninarstvo življenje nihče ni silil. Lastniki uradno ne morejo biti krivi, saj je njuno delo le plačilo za najemnino hiše. Njim lahko očitamo samo nečloveški odnos do dveh starcev, ki živita v hiši, ki bi brez njiju skoraj gotovo povsem propadla. Nihče me namreč ne bo prepričal, da je lepo od starih in bolnih ljudi zahtevati toliko truda za majhno podrtijo in še manjši vrt, povrhu vsega pa še pričakovati, da bosta za večja popravila skrbela sama. Se manj lep je stavek, ki sta ga oba že dostikrat slišala: »če vama tu ni všeč, pa pojdita drugam.«

Tretji, čeprav še najmanjši krivec je krajevna

skupnost. Ze res, da dobivata socialno pomoč, ki jima stežka zadostuje za osnovne življenjske potrebe. A vendar, tistih nekaj metrov vodovoda in še malo manj kablov za elektriko ne bi bil za vaščane ne vem kakšen izdatek, pa čeprav bi napeljali oboje v bistvu Hajdnikom in ne Mihelakom. Pa smo spet pri tistem prekletem človeškem egoizmu, ko ljudje kričijo na ves glas: »To ni moja stvar, naj za to poskrbijo tisti, ki so za to odgovorni!« in pri tem pozabijo, da za človekovo življenje ni odgovoren kdorsigabodi, ampak vsi ljudje tega sveta.

Naj ponovim: sovaščani so še najmanj krivi. Bi pa lahko, ker jih je pač veliko, najbolj pomagali. Če bi le hoteli! Kajti lastnikov ne bo verjetno nihče spreobrnil, Franc in Angela pa gotovo ne bosta hotela v dom za ostarele. No, morda bodo vaščani rešili ta problem, preden bosta zakonca Mihelak obnemogla. Kako bo sicer, si ne upam pomisliti.

Do takrat pa bosta Franc in Angela še naprej plačevala vsak kozarec vode pri sosedu, na strehi bo nekaj opek manj, v petrolejki pa dogorelo še dosti petroleja.

GORAN BERVAR

nekoga res rad

opravljal ta težaki posel. opeko so peljali na salsolnici podobni pripravi v kateri je nepretrgoma ogenj – seveda samo v peči – in sušil opeko. Natančno so poskušali uiti ogpravočasno naložiti nov opeke... Za stavo je prepe250 celih opek, težkih tri grame. V kratkih trenutkih tka so si včasih privoščili karsko poslastico: celo kuperjem vred so dali v glijo spekli, potem pa seveda dli. Perje je, da ne bo pe, ostalo s slojem kože vred čeno v glini.

eta 1941, tik pred začetkom e, so Jurija vpoklicali v ojugoslovansko vojsko. Ob em razsulu je odšel v parti e. Po treh mesecih se je il domov, ker ga je mučila a na želodcu. Najprej so ga rli, potem pa so ga poslali v ensko četo nemške vojske rancijo. Tam je nosil muni v jarke v najhujšem voj i metežu. Zdi se mu kar hen čudež, da je ostal živ.

1944 so ga zajeli Francozi. V ujetništvu je bil šest mesecev. Rotem se je vrnil v Jugoslavijo kot borec prekomorskih brigad. Spet se je zaposlil v opekarni, postal eden prvih predsednikov delavskega sveta v tovarni. Z Matildo sta kupila majhno podrtijo in jo prezidala v svoj dom.

Matildino življenje ni bilo tako pisano, kot možev, a zato ni bilo nič manj težko. Tudi ona je živela v ciglarski družini. Oče, mati in vsi bratje so delali v opekarni. Kot edina hči se je predala gospodinjstvu in mu ostala zvesta celo življenje. Kuhala je za brate in starše, kasneje še za moža, in jim prinašala hrano tja, kjer so delali. Med vojno je ostala sama, brez vsake pomoči je morala skrbeti za otroke. Nobenega pisma od moža ni dobila, ker je bilo takrat vsaj za njiju povsem nemogoče poslati pismo iz Francije v Jugoslavijo ali nazaj. Tako ni vedela, če je mož še živ, kje je, kdaj se vrne... No, vseh šest otrok je odraslo, vsi so pre-

skrbljeni, kot so mi zatrili sami. Mama pa se je posvetila vzgoji vnukov, počasi pa prihajajo na vrsto pravnuiki. Vse ljubi in vsi ljubijo njo.

Takšna sta Jurij in Matilda kot posameznika. Kot dvojina pa sta že kar idealen par. To seveda ne pomeni, da se nista čisto nikoli skregala. Pomeni pa, da sta nadvse priljubljen par ne samo v družinskem krogu, ampak tudi v vasi, da sta še vedno polna življenja in da se imata še vedno nadvse rada. Obljubil sem jima, da se bom v njunem imenu zahvalil celjskemu magistratu, ker jima je pripravil tako lepo zlato poroko. Dal sem še eno obljubo, da v zapisu ne bo življenjepisa. Nisem je držal. Mislim, da je včasih potreben tudi življenjepisa. Zato, da ne bodo mislili vsi zakona naveličani moške in žene, da je dober zakon samo tam, kjer ni problemov. Nasprotno, zakon se kali v trdem življenju, kjer brez dobrote in spoštovanja ni mogoče živeti.

GORAN BERVAR

Franciška Ajdnik s svojo hčerko in zetom, ki sta ji priskočila na pomoč, kadar se ji je v pogovoru kaj zataknilo.

Recept za dolgo življenje: Živeti je treba skromno

Ko smo jo obiskali, je sedela pred hišo, opirala se je na svojo palico in prijazno pozdravila. Človek ji ne bi prisodil petindevetdeset let, tej prijazni ženi, Franciški Ajdnik iz Zbelovega pri Slovenskih Konjicah.

Najprej je potožila: »Pa ravno danes se tako slabo počutim, veste, malo mi že peša spomin.« Na zastavljena vprašanja je odgovarjala počasi, včasih ji je na pomoč priskočila njena hčerka.

Franciška rada poje, predvsem narodne in cerkvene pesmi, zato je ni bilo potrebno prepričevati, naj nam katero zapoje, le na um ji ni hotela priti nobena. »Pa sem, ponoči razmišljala, katero vam bom zapela, sedaj sem pa pozabila,« je z obžalovanjem dejala. Kljub vsemu se je domislila pesmi Lepo mlado jutro in jo zapela najprej s tresočim glasom, ki se je kasneje okrepil. Kar predstavljali smo si lahko, kako so

takšne pesmi peli kmetje v preteklosti ob raznih kmečkih opravilih.

In kakšno je bilo njeno življenje? Trdo, kot večina življenja preprostih ljudi. Težave pa človek lažje prenaša, če ima ob sebi nekoga, na katerega se lahko opre. In Franciška je imela ob sebi moža, za katerega se danes, že več let po njegovi smrti, zasanjano pravi: »Da, rada sem ga imela in srečna sem bila z njim!« On je delal na železnici, ona pa je gospodarila doma, vzgajala štiri otroke in delala na njivi. »Naša hrana so bili žganci in krompir, le ob velikih praznikih smo si privoščili meso in kruh.«

Danes živi pri hčerki, s katero ob večerih še vedno radi kaj zapojejo.

Da je Franciška še vedno krepka ženica, je dokazala na praznovanju svoje devetdesetletnice, ko se je še zavrela s svojim zetom. Da bi se danes je bolj težko, pravi, pa da jo pokonci drži to, kar sta ji napovedala dva zdravnik, da bo živela vsaj sto let!

Kakšne pa je njen recept za dolgo življenje? »Živeti je treba tako, kot sem živela jaz, skromno in čim bolj naravno!«

»Lepo mlado jutro se budi, s stolpa jutranjico že zvoni...«

Ko smo odhajali od nje, mi je ta verz iz njene pesmi še vedno pozvanjal v ušesih. In zaželela sem si, da bi Franciška dočakala še mnogo lepih in srečnih juter.

NATAŠA GERKEŠ
foto: EDI MASNEC

Matilda in Jurij Kerš na magistratu, ko sta rekla svoj zlati »da«.

MERX

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

TEKO

VSE ZA PRIJETNE POČITNICE
IN LETNI ODDIH
VELEBLAGOVNICA T

Ernest Tiran

Razbojnik Guzaj

26

»O, če bi ga jaz dobil pred oči, primojdunaj! sam hudič bi mu ne mogel več pomagati! Meni ne bi ušel, meni že ne, primojdunaj da ne!«

»Saj vam verjamein. Ampak to je ravno, da ga ne dobite pred oči! Kadar sedi tu za mizo, ga iščete bog ve kje, kadar pa tukaj sprašujete po njem, je pa tri ure daleč! Je težka vaša služba, to pa. Le kaj bo z njim? Takega še ni bilo zlepa! Za pete bi ga obesil, zloдея ravbarskega!«

Pa je spet prišel krčmar.

»Jaz tudi, še kako rad! Kako bi se od srca smejal, če bi ga videl binglati na vrvi! Človek ima toliko dela in skrbi, noč in dan nima miru, pa da bi mi hudič še tiste bore tolarčke ukradel, ki sem si jih pristradal takorekoč!«

Orožnik se je nasmehnil. Krčmar je bil debel kakor svinja pred furežem in prav nič podoben stradežu.

Potem se je oglašil še Miha:

»Jaz se pa Guzaja prav nič ne bojim. Še rad bi, ko bi prišel k meni. Druga mi tako nima vzeti kakor babnico, tisto mu pa sam pol ure daleč nesem nasproti, če mi obljubi, da jo bo zagotovo maral!«

Vsi so se smejali, Mihi se je pa dobro zdelo.

Potem so jedli, mož iz kota je naročil še šentjančevca. Trčili so vsi vprek: naj hudič kaj kmalu vzame Guzaja!

Prav dobre volje so bili. Škoda, da je že tako pozno.

Ko so se končno le dvignili, je že mesec svetil. Koš na ramo, vile v roke, ženska cekar in marelo, in so si segli v roke.

Miha že dolgo ni jedel pečence, sploh ne kaj zelo mastnega, pa se mu je začelo kolcat. Že dolgo ni bil tako židane volje. Na pos je že zdavnaj pozabil. Samo smehljal se je predse in hitel točiti in piti. Ona dva sta bila pustila še

najmanj pol litra! Orožnik je tudi še malo posedel. Od kod pa sta bila ona dva, ali je Miha kaj pozna?

»Kaj bi jih ne! Saj sem mu stric!« je rekel Miha.

Orožnik ni več naprej spraševal. Devet bo vsak čas. Jutri bo treba spet v patruljo, ta preklicani Guzaj, podnevi in ponoči, naj ga sto vragov! Primojdunaj, spat grem!«

Miha je bil zdaj čisto sam v gostilni. Pil je, plačati pa ne bo nič treba: nečak je vse plačal. Pa vkljub temu iz navade seže s palcem in kazalcem v žep na telovniku. Prvi trenutek sam sebi ni verjel. In je potipal še enkrat, pogledal, kaj je zagrabil: v roki se je svetil – goldinar! Jejhata, jejhata, kje si se pa ti vzel naenkrat? Ozrl se je okrog sebe. Nikogar ni bilo. In je hitro izpil še ostane iz kupice, si obesil furžel okoli vratu in se po prstih pokradel iz gostilne.

13. POGLAVJE

Ljubezen je bila, ljubezen še bo

Barbka se uči nemško. Tudi v majhni škatlici je lahko velika sreča. Če bi bili za možitev godno dekle, – za koga bi se odločili, za bogatega tepca, ali za normalnega razbojnika? Pekel in nebesa na enem kupu. Sploh je to zelo žalostno poglavje in naj ga tiste naše cunjene bralke, ki so mehkega srca in slabih živcev naj nikar ne berejo.

Guzaj in Barbka sta se z vlakom peljala v Nemški gradec. Barbki je bilo vse čisto novo, nikdar še ni bilo tako daleč od doma in železnice v svojem

življenju sploh še ni bila videla. Skoro straš jo je bilo naenkrat toliko vsega novega.

Že začelo se je narobe. Ko sta prišla v Poljčane na kolodvor, jo je Guzaj pustil čisto samo pred postajo in nekam izgini. Sicer je bilo tam mnogo ljudi, ki so bili menda tudi namenjeni odpotovati, poznala pa ni nikogar med njimi. Nihče se ni zmenil zanjo, kar prerivali so se med seboj, prenašali in prestavljali svoje kovčke in košare, vsem je bila v napotje, ni vedela, kam naj se dene, njen fant pa kakor da se je vdrl v zemljo, nikjer ga ni bilo. Naenkrat ji je prišlo, da bi se najraje vrnila, – skoro zajokala je od tesnobe. Takrat pa je iz šentjurske strani zabrlizgalo, da je šlo človeku kar skozi kosti, pokazal se je črn dim, začulo ropotanje, kakor da je potres, hotela je že pobegniti, ko jo je prijel za roko njen Francak, naenkrat se je vzel od nekd. Globoko se je oddahnila in se mu nasmehnila, vse je bilo spet dobro.

»Kje si pa bil?«

»Naj bo pripravljena, treba bo hitro vstopiti. Vlak ne čaka. Pošast je pripekljala mimo njih, se ustavila, pa sta zlezla po nerodnih stopničkih v hišo na kolesih, komaj sta se dobro usedla, je pošast že spet zabrlizgala, hiša se je stresla, cuknilo je, postaja, drevesa, grmovje, brzajavni drogovi, so se začeli premikati, sukati se okoli nje – peljali so se! Vedno hitreje je šlo, Barbka se je trdno oprijela okenskega okvira, Francak se ji je pa smejal! Skoro užaljena je bila, njemu je seveda lahko, on je vsega tega že navajen!

Ko je vlak čez nekaj časa začel voziti spet počasneje in se končno ustavil, je Barbka hitro segla po cekarju in hotela vstati, pa še niso bili v Gradcu, šele čez dve uri bodo tam! Njive, travniki, gozdovi, hiše, cele vasi so letele mimo nje, Barbki se je zdelo, da se ji sanja, kar omamljena je bila in samo skozi okno je gledala, ljudje na polju so, ko je vlak vozil mimo njih, za hip prenehali z delom in so ji prijazno mahali z roko, ona jim je mahala nazaj, – vsa presrečna je bila in še malo se ni spomnila, kako je bila pravkar še malodušna, da je hotela celo pobegniti domov. Kako bi ji bilo žal! Zdaj je bilo vse dobro in lepo in njen Francak je bil ob njej in sta se pogovarjala, bila je srečna kakor še nikoli.

Premnoge Guzajeve vragolije naj bi se po ljudskem izročilu zgodile prav v Podčetrtku.

MERX
ZDRAVILIŠČE DOBRNAZDRAVO · SPORTNO · PRIJETNO
V DOBRNI

Izlet – srečanje – rekreacija – promenadni
koncert – piknik – zabava s plesom in še
kaj...

OBIŠČITE DOBRNO

Izlet ne le v enega najstarejših zdraviliških krajev Slovenije, ampak istočasno v čudovito in oskrbovano okolje, povezano z nešteti možnostmi rekreacije in vsekakor zdravljenja, predstavlja odlično izbran cilj vašega izleta. Tudi ob neugodnih vremenskih pogojih se lahko kopate v bazenih ali kabinah s termalno vodo, uporabljate trim kabinet, savno, kegljišče, masaže, medicinsko kozmetično nego... Restavracije na Dobrni vam nudijo kulinarčne posebnosti, ki vam dopolnijo prijetno počutje izbranega dne.

V letni kavarni je plesna glasba vsak večer razen ob sredah od 20. ure dalje. Na Dobrno vas iz Celja popelje avtobus vsako uro.

Izletnik Celje
novice

● TURISTIČNA AGENCIJA IZLETNIK CELJE

vabi na počitnice v:

Portorož, Umag, Vrsar, Pulj, Rabac, na Cres, v Dramalj, Crikvenico, Selce, Novi Vinodolski, Lopar, na Pag, Novaljo, Zadar, Murter, Dubrovnik, na Mljet...

8-dnevno križarjenje:

Split-Makarska-Lovište-Trstnik-Šipan-Lopud-Dubrovnik-Polače/Mljet-Pomena-Korčula-Hvar-Milna-Brač-Split

Prevoz z vlakom od Celja do Splita in nazaj

Odhod 24. 8. 1984

NOVO – LETNI ODDIH V DOMU V LOGARSKI DOLINI

CENA ARANŽMANA VKLJUČUJE:

- 7 polnih penzionov
- turistično takso
- en piknik
- en organiziran planinski pohod z vodnikom
- 1 x zabavni večer s plesno glasbo

CENA SAMO 6.400,00 DIN PO OSEBI

za julij, avgust in september 1984

● K SODELOVANJU VABIMO:

- varnostnega inženirja,
- več voznikov, ki imajo bivališče na področju Celja, Šmarji pri Jelšah in Mozirja,
- sprevodnike avtobusov s področja Celja, Vranskega in Mozirja

Podrobne informacije dobite v kadrovski službi na avtobusni postaji v Celju.

novost – novost – novost

LETNI KINO vsak petek, soboto ob 21. uri na zelenici za bazenom ob mizah z gostinskimi uslugami!

Tenis vsak dan od 8. do 23. ure
možnost igranja tudi pod reflektorji

Bife trimček odprt vsak dan od 16. do 22. ure
ob sobotah in nedeljah od 8. do 16. ure

Avtosejem – vsako soboto od 8. do 12. ure.

VABLJENI

Ostali objekti zaprti do 6. avgusta.

Računalnik prihaja

nadaljevanje

Markova skrivnost

Končno je Blaž le pritekel. es zasopel je bil.

«Uf!»
Mihec in Marko sta se prašujoče zazrla vanj.

«Seveda sem moral naj-
rej v trgovino in kornaj sem
izmuznil, da mi ni bilo tre-
a še posesati stanovanja,»
hitel razlagati Blaž, ki mu
leto dni starejša sestra na-
gala vse te nevšečnosti. «Z
enskami je en sam križ!» je
zdihnil.

Prijatelja sta ga razumeva-
če pogledala. Ja, z ženska-
ni je res križ. Mihec je pomi-
lil, da še ni pospravil poste-
e in tudi krompir mora še
kuhati! Kaj pa ženske vedo
modrostih vojskovanja in o
krivnostih zapuščenega
kladišča! Ampak zdaj ni bi-
o časa za to.

Marko je že stopil na od-
luženo gajbico in slovesno
znalil:

«Predlagam, da se Mihec,
Blaž, Flik in jaz nemudoma
beremo na izrednem se-
tanku, ker se moramo pogo-
voriti o neki pomembni stva-
i.» In je pomembno pogle-
tal okrog sebe.

Mihec in Blaž sta poslušno
edla k Marku. Flik pa je sa-
no pomahal z repom in mu
e na misel ni prišlo, da bi
apustil kot v katerem se je
idobno zleknil.

«Predlagam dnevni red,»
e uradno začel Marko.

«Prvič: sprememba načrta
naše aktivnosti. Drugič: raz-
io. Prosim, da z dvigom rok
potrdite dnevni red.»

Kar je res, je res. Nihče od
rojice - da o Fliku sploh ne
govorimo, ni znal tako ime-
nitno voditi sestankov kot
Marko. Videlo se je, da je

imel funkcijo v pionirski
skupnosti.

Mihec, Marko in Blaž so
dvignili roke.

«Kdo je proti?»
Nihče se ni zganil.

«Dnevni red je sprejet s
tremi glasovi, eden (to je bil
Flik, ki mu je bilo očitno
vseeno) pa se je vzdržal,» je
oznanil Marko. Potem je za-
čel:

«Torej,» je rekel in malce
počakal, da bi globoko zajel
sapo. Napetost v temačnem
prostoru je postala tako veli-
ka, da si se jo skorajda dota-
knili, če si iztegnili roko. «Ra-
zmišljal sem o delovanju na-
še skupine in ugotovil na-
slednje: zelo je konzervno!»

«Konzervno?» sta v en glas
vzkliknila Mihec in Blaž.

«Konzervno, ja,» je nestro-
pno odvrnil Marko in važno
dodal: «To pomeni - nazad-
njaško!»

Aaaaaa?

Mihec in Blaž sta skoraj
izbuljila oči. Še na misel jima
ni prišlo, da bi bili nazadnja-
ški ali konzervni ali kako že
temu pravi Marko. Saj so se
vendar tako imenitno imeli!
Ravnokar so izpopolnili oro-
žarno, izdelali so obrambni
načrt za svojo trdnjavo, koli-
ko ur so se zabavali ob frca-
nju frnikol... In zdaj pride
Marko in pravi: Konzervno!

«Vse to kar smo počeli do
zdaj, so igre za štiriletne do-
jenčke,» je nadaljeval
Marko.

«Za dojenčke!» Zdaj sta bi-
la Mihec in Blaž že skoraj
jezna. Rada bi videla kateri
dojenček bi se plazil po teh
koprivah, skakal po strehi in
prenašal težke rane (se pravi,
praške) iz številnih borb na
dvorišču. Kateri dojenček bi
si upal sam z eno samo pu-

ško naskočiti trumo sovra-
znih vojakov ali podivjanih
indijancev ali viteško konje-
nico. Le kateri?

Toda Marko je mirno go-
voril dalje:

«Vse te izmišljene igrice,
ki smo se jih šli do zdaj, vse
to je za staro šaro. Mi, prijate-
lji, moramo v korak s časom.
Prihaja nova doba, ki jo mo-
ramo ujeti, preden nas prehi-
ti. To pomeni, da moramo
nemudoma nekaj spreme-
niti.»

In potem je spet pridržal
sapo, pogledal Miha in Bla-
ža, ki sta začudeno gledala,
nato pa zmagoslavno izstre-
lil:

«Predlagam, da razmisli-
mo o nakupu novega raču-
nalnika!»

Mihec in Blaž nista vedela
ali sanjata ali pa se je Marku
zmčšalo. Nakup računalni-
ka! Ne, Marko gotovo ni pri
pravi!

«Nooo?!» je z žarečim
obrazom vprašal Marko.

«Računalnika?» sta neje-
verno zamrmrala Mihec in
Blaž.

«Že vidim, da vama mor-
am podrobneje razložiti,» se
je napihnil Marko. «V času,
ko ljudje osvajajo zvezde, ko
znanstveniki odkrivajo
osupljive novosti, ko pozna-
mo jedrsko orožje, v tem ča-
su se ne moremo več iti ne-
kih otročjih, namišljenih
igric.»

Mihec in Blaž sta še kar
strmela. Od kod nenadoma
Marku vse te učene besede?
Saj se sliši kot da bi govoril
kakšen državnik na televi-
ziji.

«Ali se vama sploh sanja,
kaj vse danes ustvarja člo-
veštvo s svojim umom?»

Ne, o tom se Mihcu in Bla-
žu res ni kaj prida sanjalo.

«Čas je, da tudi mi začne-
mo razmišljati o bolj pamet-
nih in bolj pomembnih re-
čeh. Če pa hočemo biti kos
napredku, potrebujemo raču-
nalnik! Računalnik, dragi
moji, je danes nujen pripo-
moček vsakega ustvarjalne-
ga človeka.»

Vse to je bilo za Mihca in
Blaža preveč. Sploh nista ve-
dela, kaj naj rečeta. Končno
se je Mihec le toliko zbral, da
je lahko vprašal:

«Kaj bomo pa sploh počeli
z računalnikom?»

«Kaj! Še vprašaj!» je vzkli-
knil Marko. «Z računalni-
kom lahko delaš čudeže, o
katerih se ti še sanja ne. Vanj
lahko spraviš milijone podat-
kov, ki jih računalnik v HI-
PU spet izbrska na dan, ko
jih potrebuješ.»

«Ali lahko vanj spraviš tu-
di frnikole?» je vprašal Blaž,
ki se je neprestano bal, da
mu ne bi kdo izmaknil nje-
govih steklenih kroglic.

«Neumnost, pa frnikole!»
se je razjezil Marko. «Ali
sploh razumeš, kaj ti pripo-
vedujem?»

«Ali zna računalnik po-
spraviti posteljo ali skuhati
krompir?» se je zanimal Mi-
hec.

«Bedaka! Bedaka!» je vpil
Marko ves razkačen. «Raču-
nalnik ni nobena igrača za
otroke in tudi ne kakšna go-
spodinjska pomočnica. To je
naprava za inteligentna bitja.
Razumeta? Inteligentna bit-
ja!» Potem je mirno dodal:
«In mi menda smo inteli-
gentna bitja?» je vprašal s
povdankom.

No ja, tega Mihec in Blaž
nista hotela zanikati, čeprav
nista bila čisto prepričana...

Komisija za delovna razmerja pri

OGP »REMONT« Celje, Oblakova
32

vabi
k sodelovanju in objavlja prosta dela, oziroma
naloge:

1. Mizar (1 KV delavec)

pogoj: končana ustrezna poklicna šola

2. Ključavničar (1 KV delavec)

pogoj: končana ustrezna poklicna šola, zaželeno
delovne izkušnje

3. Več zidarjev in tesarjev (KV in PU)

pogoj: končana ustrezna poklicna šola, ali vsaj priu-
čitev v stroki

4. Več slikopleskarjev (KV in PU)

pogoj: končana poklicna šola, oziroma priučitev

5. Več gradbenih delavcev (NK)

pogoj: starost nad 15 let, fizična in zdravstvena spo-
sobnost

Delo se sklne za nedoločen čas, s polnim delovnim
časom in s pogojem 3-mesečnega poskusnega dela
S stanovanji ne razpolagamo!

Prijave sprejema kadrovska služba do zasedbe ome-
njenih opravil.

KS ŠMARTNO V ROŽNI DOLINI

razpisuje
prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in
odgovornostjo

TAJNIKA SAMOUPRAVNIH ORGANOV KS ŠMARTNO V ROŽNI DOLINI

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev po zakonu
izpolnjevati še naslednje pogoje:

- 3 leta delovnih izkušenj
- poznavanje delovnega področja krajevne samo-
uprave in dela na področju SLO in DS
- družbeno politična razgledanost in aktiven odnos
do uveljavljanja načel samoupravljanja
- ustvarjalnost in organizacijske sposobnosti ter
sposobnost dela z ljudmi
- izbrani kandidati bo za opravljanje razpisnih del in
nalog imenovan za 4 leta (reelekcija) z možnostjo
ponovnega imenovanja
- nastop dela in nalog s 1. 9. 1984 ali po dogovoru
- poskusna doba traja 3 mesece

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandi-
dati pošljejo na naslov: KRAJEVNA SKUPNOST
ŠMARTNO V ROŽNI DOLINI v 15 dneh po objavi
razpisa.

O izbiri bomo kandidate pisno obvestili v 15 dneh po
odločitvi pristojne komisije.

Skupščina občine Šmarje pri Jelšah ODDELEK ZA OBČO UPRAVO

Na podlagi 38. člena zakona o delovnih razmerjih
in 43. člena Pravilnika o delovnih razmerjih
delavcev delovne skupnosti upravnih organov in
delavcev strokovnih služb občinske skupščine in
izvršnega sveta skupščine občine Šmarje pri Jelšah
objavljamo

dela in naloge pripravnika v analitsko-planski službi komiteja za družbeno planiranje in gospodarstvo

Kandidat mora poleg splošnih pogojev za sklenitev
delovnega razmerja izpolnjevati še pogoj, da ima
- končano višjo ali visoko izobrazbo ekonomske
smeri

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev spreje-
ma kadrovska služba SOB Šmarje pri Jelšah 15 dni
po objavi.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po
izteku roka za prijavo.

fotolik
CELJE

**ATELJE, TISKARNA,
TRGOVINA, RAZGLEDNICE**

Pionirji fotografirajo

Tako. Pa so se začele počitnice in brezkrbno življenje, kakršnega je v svoj objektiv lepo
ujel Peter Kugler, ki je skozi šolsko leto sicer obiskoval foto krožek v Pionirskem domu v
Celju. Ker je Peter uporabil daljši čas snemanja ima na posnetku nekatere prijatelje
neostre, kar pa ne moti. Nasprotno, fotografijo naredi razgibano, kar je bil tudi Petrov
namen in takšnih si še želimo. Fotolik pa nagraduje prav vse, ki bodo imeli v naši rubliki
objavljeno fotografijo.

Kje je Tovornik?

Matjaž Tovornik je član Košarkarskega kluba Libela, pa čeprav v Delu še vedno piše, da je član Olimpije oz. naj bi jo okrepi! Ko se je vrnil z Japonske je treniral z Libelo, v tem mesecu pa ima ekipa odmor. Medtem je prišlo do raznih sestankov med ljubljansko Olimpijo in celjsko Libelo. Prvi je bil celo pri sekretarju CK ZKS Mihi Ravniku, kjer je bil po besedah podpredsednika skupščine TKS Slovenije Bojana Planinška dogovorjeno, naj se kluba o nadaljnjem sodelovanju oz. prestopu Tovornika sama pogovorita. Do takšnega sestanka je prišlo na Trojanah. Olimpija želi Tovornika zaradi vrnitve v prvo zvezno ligo, Libela pa, da bi ostala v prvi B zvezni ligi.

Vse skupaj že meji na fars, kjer je brez potrebe izpostavljen mlad in perspektiven igralec Tovornik. Ob tem so še druge težave, ki pa jih v klubu na vse načine po-

skušajo skriti, medtem ko po mestu kroži vse več govorice. Sami smo iskali informacije pri dveh vplivnih močeh, predsedniku kluba Planincu in podpredsedniku republiške TKS Slovenije Planinški. Prvi se je vrnil s poti in o vsem ne ve kaj dosti, drugemu pa gre takšno pisanje in govorjenje že rahlo na živce. Nam tudi! Predlog je bil, da poiščemo Tovornika, vendar ga kljub najboljši volji nismo našli. V svojo zadevo se vpletajo tudi »ljubitelji« košarke s svojimi čudnimi argumenti. Naše stališče je takšno, da bi klub MORAL povedati jasno in točno, kaj je s Tovornikom in sodelovanjem z Olimpijo, da bi enkrat za vselej končali razne govorice, ki samo škodujejo nadaljnjemu razvoju celjske košarke. In enkrat za vselej je treba končati takšno »sodelovanje« z Olimpijo, ki temelji na vsem drugem samo na zdravih, športnih temeljih ne.

TONE VRABL

Balnanje v Zalcu

Društvo invalidov občine Zalec je pripravilo področno tekmovanje v balnanju za Koroško, Prekmurje in Stajersko. Sodelovalo je pet ekip. Velenjčani so bili drugi, Zalcani pa s prvo ekipo tretji ter z drugo peti. Za prvo ekipo Zalcia so nastopili Ivan Miklavčič, Srečko Brudilna, Franc Kravanja, Franc Knafele in Ivan Saksitno.

Za tekmovanje v balnanju v Zalcu v športnem centru so poskrbeli marljivi domači organizatorji, člani Društva invalidov, ki so pred tem pri ureditvi igrišča opravili več kot 1000 prostovoljnih ur.

TONE TAVČAR

Sindikalni šport v laški občini

S športnim plesom v zdraviliški dvorani v Laškem so zaključili sindikalne športne igre za prejšnjo sezono. Med člani je nastopilo 23 ekip, zmagala je Pivovarna pred TIM Upravnimi organi, predilnic in Prevzgojnim domom Radeče, med ženskami OS Primož Trubar pred Zdravstvenim domom, Samoupravno interesno skupnostjo, Upravnimi organi in Tovarno papirja Radeče ter v skupni uvrstitvi med 28 ekipami Pivovarna Laško pred Upravnimi organi Laško, TIM Laško, OS Primož Trubar Laško, Tovarno papirja Laško itd.

Nastopili so v devetih športnih panogah. Najmanj zanimanja je za kros in atletiko, za to tudi dve disciplini izpuščajo iz programa. Razveseljiv je na pretek pri udeležbi iz manjših delovnih organizacij, težave pa so še pri krajevnih skupnostih, kjer primanjkuje tudi ljudi, ki bi animirali krajane za športno rekreacijo. Strokovni sodelavec TKS Laško in sekretar ZTKO Laško, **Lojze Rozman** pa je povedal, da so veseli razmahom športa v delovnih organizacijah, težave na drugih področjih pa bodo poskušali v prihodnje odpraviti. V manj enodnevni tekmovalni, v ospredje pa silijo ligaška tekmovanja.

T. VRABL

Celjski hokej na razpotju?

Hokejska sezona na ledu se bo tudi letos pričela zelo zgodaj. Že prve dni septembra bi morali biti vsi igralci na ledu, kajti 13. oktobra se prične prvenstvo v prvi ligi in celjska Cinkarna se bo v 1. kolu pomerila doma z Olimpijo iz Ljubljane. V ligi tudi letos igra osem ekip. To so Olimpija, Jesenice, Kranjska Gora, Bled in Vodovodina (kot novince) ter Medveščak, Crvena zvezda in Cinkarna.

V tekmovalnem sistemu ni sprememb. Po dvokrožnem prvem delu se bodo prve štiri ekipe pomerile za uvrsti-

tev od 1. do 4. mesta, preostale pa za mesta od 5. do 8.

Te dni so prekinili letne priprave pri HDK Celje. Trener Tomaž Lepša je po 45 dneh treninga dal igralcem odmor. Ponovno se bodo zbrali 20. julija. Toda igralcev je malo. Po odhodu Lesjaka in Bratca bodo letos nehali igrati še Filipovič, Vertovšek, Zorko, in morda še kdo. Torej ostane vse na ramenih mladih. Teh pa je malo. In vprašanje je, če bodo lahko prenesli vse breme težkih srečanj v prvi ligi.

Poleg igriškega kadra pa pesti HDK Cinkarno še po-

manjkanje opreme. Te ni. Potrebno bo nabaviti novo »rolbo«, stroj za čiščenje ledu. Še in še je problemov, ki jih bodo morali rešiti v teh poletnih dneh. Jeseni se bo lahko rešilo bore malo. Za dober start v ligo bo potrebna tudi kakšna turneja, pa tudi vprašanje trenerja je odprto, kajti Tomaž Lepša ima dogovor samo do konca septembra. Ta trener pa bo vsekar delal le, če bo imel dovolj igralcev in to dobrih in nadarjenih ter voljnih dela. Je torej celjski hokej na razpotju?

J. KUZMA

II. kriterij v kolesarstvu

V nedeljo, 8. julija, bo kolesarski klub Merx Celje pripravil II. kriterij v kolesarstvu na katerega so vabljeni kolesarji slovenskih in hrvaških klubov. Tekmovanje se bo začelo ob 8. uri zjutraj in bo trajalo vse do 14. ure po posameznih kategorijah. Krog je dolg 2400 metrov, start in cilj pa bosta na širokem cestnem delu Kersnikove ulice v Novi vasi. Tekmovalci se bodo pomerili v 17 kategorijah od pionirjev do veteranov.

Drugo zanimivo tekmovanje pa pripravljajo KK Merx tudi 15. julija in sicer memorialno dirko Vita Vitanca iz Lipe v Stora na Svetino. Pionirji bodo vozili štiri kilometre, ostali do vrha. Start bo ob 8. uri, pokal (prehodni) pa podeljuje druž-

na pokojnega Vita Vitanca. To je izključno društveno tekmovanje, medtem ko na nedeljskem II. kriteriju pričakujejo tudi udeležbo vsaj enega jugoslovanskega olimpijca ter vrsto drugih odličnih kolesarjev.

T. VRABL

Miha Bojovič prispeval k zmagi

V soboto so končali medrepubliško ligo v malem nogometu v kateri sodelujejo z našega območja nogometaši Penala in Aera iz Celja ter Gorica iz Titovega Velenja.

V zadnjem kolu je ekipa Aera doma izgubila proti Bohovi (Hoče) 1:4. Edini zadetek je dosegel Videnšek. Več uspeha so imeli igralci Penala, ki so bili okrepljeni z Miho Bojovičem, ki se je vrnil iz Zvezne republike Nemčije in premagali ljubljansko ekipo Etektro Rogič 6:2. Strelci: Miha Bojovič, Koren, Staneč in Naprudnik po enkrat, ter Vlado Bojovič dvakrat.

Mednarodni turnir v Laškem

Rokometni klub Laško je ob praznovanju občinskega praznika pripravil mednarodni turnir na katerem so sodelovali rokometarji Bauxita iz Topolca na Madžarskem, Trim team in gostitelji.

Zmagali so Madžari, ki so premagali Laško 26:14 in Trim team 21:16. V borbi za drugo mesto je Laško premagalo Trim team 21:20. Uspešno so sodili Bojadjijevski iz Celja, Lampre iz Petrovč in dr. Sendi in Somlai iz Szombathelyja. Pri ekipi Laškega sta bila najboljša igralca Lesjak z desetimi in Lapornik s 14 zadetki, pri Trim teamu pa Metličar.

J. K.

Alpinistični kotichek

KLEK - privlačna in markantna gora nad Ogolinom v Hrvaški, že dolgo časa privablja tako planince kot alpiniste. 9. in 10. tega meseca je skupina plezalcev iz AO Celje plezala v plezalsko izredno zanimivo steno Kleka. Plezali so smeri različnih težavnostnih stopenj in sicer: Omladinska (ocena III) - Kramer Irena in Knez Franček (AO Impol), HPD (ocena III) - Srabotnik Andrej in Kramer Irena, Dragmanova (ocena V) Knez in Srabotnik, Poluprvenstvena (III) Kramer in Knez, Smer za gitaro (IV a) Kramer in Knez, Zoharjev steber (VI) Zupan Jože in Srabotnik Andrej, ista plezalca sta preplezala še Jugoistočno glavo (VI).

Naveza Knez in Srabotnik je preplezala tudi prvenstveno smer - katero sta poimenovala PUHLI BUHTL. Plezala sta jo 3 ure, ocenila pa s V. težavnostno stopnjo. Isti konec tedna sta Čanžek Franc in Romih (AO Impol) plezala v Raduhi. Stena Raduha je v začetku letne plezalne sezone prav primerna za nabiranje plezalnih izkušenj. Smeri so kratke in vseh težavnostnih stopenj. Plezalci lahko v kratkem času preplezajo več smeri in se tako pripravljajo za daljše vzponne. Plezalca sta opravila tele ponovitve smer - ZZ- (Ocena IV) smer Plate (IV), Kovačeva VI in Desno od Plat (VI). Prav tako je v Raduhi plezal Pepevnik Aco, ki je s splezalca ponovil smeri

»DD« (VI) in Steber Raduha (V+).

13. 6. je mladi pripravnik Matej Banič v solo vzponu ponovil Rumeno zajedo v Koglu. Smer je ocenjena s VI in Matej jo je v glavnem ponovil prosto. 16. 6. je s splezalca in AO je prosto ponovil Direktno varianto Kramerjeve in jo nadaljeval po Kamniški.

26. 5. sta Bojan Srot in Andrej Banič sodelovala pri akciji čiščenja tabora v Paklenici, ki jo je organizirala Planinska zveza Slovenije. V preostalem času sta ponovila Zgrešeno in Domžalsko smer ter Celjski steber. Istega dne so v Dedcu nad Korošico Andrej Palir, Uršičeva (AO Impol) in Zorič (AO Kozjak) ponovili Sarino poč (ocena VI). Spominsko smer Geršak-Grčar v Vezič (ocena V) je preplezal Andrej Palir s splezalca.

2. 6. je naveza Dušan Golob-Robi Sopin preplezala Igličev smer v Mali Rinki, pri čemer sta plezalca imela nemalo težav z mokro skalo, saj je voda v spodnjem delu tekla kar v potokih. Jože Zupan in Robi Sopin sta naslednjega dne ponovila Direktno v Mrzli gori, Slavko Camkar, Boris Rojster in Janez Bošnjak pa so preplezali Steber Stajerske Rinke.

CM

NA KRATKO

Nogomet v Vrbju

Veterani Partizana Vrbje so v prijateljski tekmi premagali s 5:2 ekipo TEKO iz Celja.

JOŽE GROBELNIK

Murgelj prvi na Soči

Na kajakaški tekmi Volarji-Most na Soči so nastopili tudi trije predstavniki kajakaškega kluba Nivo Celje. Med 72 posadkami je zmagal Matjaž Murgelj, tretji je bil Matevž Kovačič, med mladinci pa je bil Zdravko Seničar drugi.

DUŠAN KONDA

Lidija Kavka in Slavko Frece

259 Okoli 300 občanov je nastopilo na odprtem prvenstvu Celja v streljanju z MK puško na Gričku v organizaciji SD Celje ter v počastitev občinskega praznika. Pravico nastopa v finalu so si priborili vsi tisti, ki so nastreljali 80 krogov od 100 možnih pri moških in 65 pri ženskah. Rezultati moški: Slavko Frece 89, Viktor Povše 87, Rado Seničar 87, Franc Kegu 87, Robi Teržan 87, Miran Klemenčič 85, Anton Tomar 83, Martin Lah 82, Bojan Žnidar 82, Ivan Cretnik 81 krogov itd. Ženske: Lidija Kavka 78, Fani Klokočevnik 77, Slavica Seršen 62, Jasminka Gajšek 62 krogov itd.

Odlični rezultati v Rečici pri Laškem

V Rečici pri Laškem so se zbrali domala vsi najboljši slovenski strelci ter se pomerili na

odprtem prvenstvu, ki ga je znova odlično organizirala domača strelska družina Dušan Pozenel. Najboljši je bil dvakratni udeleženec olimpijskih iger v Montrealu in Moskvi Franc Pernelst, ki je zmagal s hitrostno pištolo s 595 krogi, kar je celo bolje od veljavnega državnega rekorda s pištolo standard. S pištolo »drukov« je zmagal Velenjčan Lojze Trstenjak pred domačinom Vinkom Lavrinčcem. Z malokalibrsko puško so ekipno zmagali Celjani, Kovinar Store je bil četrti, Zalec pa peti. Med posamezniki je bil Tone Jager drugi, Justin Smrkolj iz Zalcia pa tretji.

T. J.

Mlade šahistke v Zalcu

V hotelu Golding Rubin v Zalcu se je začelo 10. republiško prvenstvo mladink v šahu, ki ga organizira SK Zalec. Nastopa 12 šahistk: Metka Kozar iz Smarja pri Jelšah, Tanja Dimec iz Radgone, Narcisa Mihevc iz Maribora, Bojana Dolar iz Zalcia, Suzana Uršek iz Zalcia, Helena Vrenčur iz Ivančne Gorice, Irena Ravnik iz Jesenic, Brigita Čavušič iz Radenske, Tanja Razingar iz Murke Lesce, Simona Bezgovšek iz Zalcia, Anica Čebular iz Smarja pri Jelšah in Tina Kosci iz Maribora. Po treh kolid vodi Jana Dimec Radgona s tremi točkami, pet tekmovalk s celjskega območja pa je osvojilo naslednje število točk: Anica Čebular 2, Suzana Uršek 1,5, Metka Kozar 0,5, Simona Bezgovšek in Bojana Dolar pa sta zaenkrat še brez točk.

Športne prireditve za praznik

Ob rudarskem prazniku, 3. juliju, so v Titovem Velenju pripravili več športnih prireditev. Nogometaši velenjskega Rudar-

ja so na domačem igrišču izgubili s Šmartnim 3:5, rokometarji ce Velenja pa so premagale Šmartno 25:11.

Za pokal »rudarska svetilka« v kotalkanju so se pomerili v Celju, ker je bilo neurje v Titovem Velenju. Ekipno so bili organizatorji Rudar Titovo Velenje drugi, Cinkarna Celje sedma, med posamezniki pa je zmagala z našega območja samo Voduskova Cinkarna Celje.

TV

Celjani ponovno uspešni

Člani društva za borilne veščine Slavko Šlander so sodelovali na prvenstvu Jugoslavije v semi contactu na Rijeki ter osvojili naslednja mesta: v kategoriji do 74 kg 2. Hasan Ibrić, 3. Andrej Kovačič in do 79 kg 1. Željko Dragoslavec, 3. Boštjan Kranjc in 5. Branko Čretnik.

Nov uspeh Kladivarja

Nogometaši Kladivarja so dosegli nov uspeh. Gostovali so v Bosni in Hercegovini pri mladinskem športnem klubu Mrakovica iz Kozaruše. Na programu je bil četrti turnir Bratstva in enotnosti na katerem so sodelovali še igralci Feška iz Feričancev in Papuk iz Slavonske Orahovice. Po trikratnem uspehu Feška so letos prvi zmagali igralci Kladivarja, ki so v polfinalu premagali Fešk 6:0 in v finalu Papuk 3:0. Celjani so imeli uspeh tudi med posamezniki. Za najboljšega igralca je bil proglašen Zlatko Koren ter za najboljšega vratarja Milan Tasič.

J. K.

Šesti turnir Bervarju in Stuciu

Na šestem hitropoteznem turnirju v celjskem šahovskem klubu sta imela največ uspeha Božo Stuel in Jano Bervar, ki sta zbrala 8 in pol točke, sledijo

Uspeh na vikend turnirju

Celjski mojsterski kandidat Božo Stuel izkoristi vsako priložnost, da nastopa med najboljšimi šahisti Slovenije. Tako je sodeloval na vikend turnirju v Ljubljani in med najboljšimi slovenskimi šahisti osvojil zelo dobro peto mesto.

J. K.

Odprto prvenstvo Celja

Teniška sekcija pri HDK Cinkarna Celje je priredila odprto prvenstvo ob praznovanju občinskega praznika. Sodelovalo je 28 članov iz vseh slovenskih središč. Zmagal je mariborski igralec Večaji, ki je v finalu premagal Furlana iz Celja 6:1 in 6:0.

Solidni podmladek

Mladi celjski teniški igralci vse bolj in bolj prodirajo v vrh slovenskega tenisa. Seveda v svojih starostnih kategorijah. Tako je komaj 12 letna Urška Travnar osvojila drugo mesto med mladinkami do 16 let na republiškem prvenstvu v Mariboru, Suzi Keršinar pa je prišla na istem tekmovanju do četrtfinala.

Trije mladi igralci Andrej Travnar (do 12 let), Rok Veber (14 let) in Boštjan Dimitrijevič (16 let) pa so si na preglednih turnirjih po Sloveniji priborili mesto med najboljšo četvorko in bodo sedaj povabljeni na skupne priprave kandidatov za republiško reprezentanco. Priprave bodo v Mariboru in Portorožu.

J. KUZMA

JULIJ 1984

NOČNE
CVETKE

● Prejšnji tork zvečer je imel svojo predstavo na stari avtobusni postaji Albin K. Ves čas nastopa ni imel treme, saj mu je dajal korajžo popiti alkohol, za honorar pa so poskrbeli miličniki, ki so mu zagotovili zastojo prenočišče v prostorih za treznjenje.

● V sredo popoldne je na vrtu pivnice »Koper« razgrajal in razbijal kozarce Stane R. iz Celja. Stane se je nekoliko ustrašil miličnikov in je po njihovem opozorilu obmiroval, kljub temu pa mu obisk pri sodniku za prekrške ne uide.

● Doslej še neznan storilec je v nedeljo zvečer vličil v osebni avtomobil Draga M. v Storah. Vse kaže, da vličilec veliko potuje s svojim avtomobilom, saj je ukradel še bencinske bone in 15 litrov bencina.

● V nedeljo zvečer pa je neznanec vličil v garažo v Storah last Ivana K. Vličilec je odnesel tri kolesa od osebnega avtomobila in zavorne bobne, ročko pa si je napolnil z bencinom. Pri današnjih cenah je bil vličilec plen že kar dober, kaže pa, da se ne bo dolgo veselil, saj so mu miličniki že za petami.

S. Š.

Pritožbe na sodbo

Na sodbo, ki jo je sodišče v Radovljici izreklo 9. maja letos trem udeležencem pretepa na Dečkovi cesti v Celju, so se pritožili vsi trije obdolženci, ki jih je senat spoznal za krive. Za Samca in Bojoviča sta pritožbi vložila njuna odvetnika, pritožbo pa je vložila tudi mati Draga Ferša, medtem ko je njegova odvetnica dobila prepis sodbe kasneje in v tem primeru še ni pretekel rok za pritožbo.

Kot smo poročali, je petčlanski senat radovljiškega sodišča vsem trem sodil za pretep na Dečkovi cesti v Celju, v katerem je umrl voznik tovornjaka Anton Kušar.

Senat je Samca obsodil na štiri leta in šest mesecev zapora in štel za dokazano, da je zadal odločilen udarec (z brco v brado) vozniku tovornjaka. Draga Ferša so obsodili na tri leta in šest mesecev zapora, senat pa je menil, da je obdolženec nedvomno prispeval h končni posledici in je tudi zbil na tla Kušarja. Vlada Bojoviča so obsodili na leto dni in dva meseca zapora. Menili so, da se je zavedal dogajanja in čeprav v pretepu fizično ni sodeloval, je pokazal določeno stopnjo agresivnosti.

O pritožbah bo razpravljalo in odločalo višje sodišče.

S. Š.

Seznam goljufij se daljša

Poročali smo že o mladem, komaj 19-letnem goljufu Borisu Ferencaku iz Sentjurja, ki mu je nasledlo precej lahkovernih občanov. Od njih je zvalil za več kot milijon dinarjev gotovine, vse pa kaže, da seznam ogoljufanih še ni dokončen, saj na postaje milice še vedno prihajajo prijave občanov, ki jih je Ferencak ogoljufal. Na celjski Postaji milice so zadnje tako prijavo dobili prejšnji teden, ko je Branko V. prijavil Ferencaka, da ga je ogoljufal za 3000 dinarjev. Ferencak mu je obljubil, da mu bo za ta denar prinesel drsalke iz tujine, končalo pa se je tako kot ob vseh podobnih Ferencakovih obljubah: Branko ni dobil ne drsalke ne svojega denarja.

Ker miličniki sumijo, da je še nekaj takih občanov, ki jih je Ferencak ogoljufal, prosijo, da to prijavo najbližji postaji milice ali pa celjski Upravi za notranje zadeve.

S. Š.

Zgorelo
gospodarsko
poslopje

Prejšnji četrtek je zagorelo gospodarsko poslopje last Ivana Krajncu v Dobriču pri Polzeli. Zgorle je leseni del poslopja v velikosti 15 krat 6 metrov, poleg tega pa še 10 ton sena, 10 kubičnih metrov rezane lesa, sedem zajcev, hišni pes in več mehanizacije. Požar je gasilci 30 gasilcev iz Andraž, Zalca in Sempetra, škoda pa so ocenili na 3 milijone dinarjev.

S. Š.

Veliko ranjenih

V soboto, nekaj po polnoči je iz Arje vasi proti Titovemu Velenju vozil z osebnim avtomobilom 32-letni Ilija Topić iz Velike Pirešice. V blagem desnem ovinku je zapeljal v levo in trčil v osebni avtomobil, ki ga je takrat iz nasprotni smeri pripeljal 32-letni Marjan Matijević iz Titovega Velenja. V nesreči sta se hujše ranila oba voznika. Topičev sopotnik Rajko Nurdžić in Matijevićeva hčerka Mojca, lažje pa njegova žena Milojka in hčerka Špela. Vse ranjene so odpeljali v celjsko bolnišnico.

Umrla za
posledicami nesreče

V celjski bolnišnici je v petek jutraj umrla 25-letna Regina Pirš iz Arclina, ki se je hujše ranila 17. junija kot sopotnica na motorju, ki ga je vozil 22-letni Vito Mir Slapnik iz Celja. Motorist se je v križišču za lokalno cesto za Braslovce zaradi prehitre vožnje in nepravilnega prehitavanja zaletel v osebni avtomobil, ki ga je vozil Rudolf Zadobovšek iz Trnave pri Zalcu.

Nepazljivost na
»Slovenki«

Po cesti rezervirani za motorna vozila je vozil iz smeri Celja proti Mariboru voznik tovornjaka STEFAN SMEJ, 33. iz Kobilja pri Lendavi. V Pletovarju je na voznem pasu za počasna vozila dohitel tovorni avtomobil s priklopnikom, ki ga je vozil FRANC CREP, 34. iz Strmca in ker je bil nepazljiv in ker je vozil hitreje kot vozilo pred njim, se je zaletel v zadnji del priklopnice. Voznik SMEJ in njegov sopotnik KAREL KOMOČAR iz Cerknice sta se hujše ranila, na vozilih pa je škoda za milijon dinarjev.

Neppravilno
prehitovanje

Voznik osebnega avtomobila JURIJ KOKLIČ, 37. iz Stor, ki je vozil proti Ljubljani, je v Prekopi dohitel tovornjak, ki ga je vozil ZDRAVKO SEŠEL, 32. iz Velikega Vrha. Koklič je pričel prehitovati tovorni avtomobil v trenutku, ko je le-ta zavijal v levo na stransko cesto. Prišlo je do trčenja, pri čemer je osebni avto odbilo s ceste in je trčil še v drog električne napeljave. Voznik Koklič in njegova 10-letna hčerka sta lažje ranjena, hujše ranjena pa je voznikova žena Leopoldina.

Savinja

Delovna organizacija

LIK »Savinja« Celje,

ki v sedmih temeljnih organizacijah in delovni skupnosti Skupne službe v Celju, Sempetru in Savinjski dolini in Ptuj zaposluje 1140 delavcev in proizvajajo:

- sestavljivo in kosovno pohištvo,
- furnir,
- parket,
- stenske obloge,
- ladijski pod,
- žagan les vseh drevesnih vrst

ter te izdelke uspešno prodaja v vseh večjih trgovskih centrih na domačem in tujem trgu (Amerika, Anglija, Avstrija, Francija, Danska, Švedska, vzhodno-evropske države in države v razvoju), za nadaljnji razvoj obstoječih in razvijanje novih proizvodnih in drugih programov, za izboljšanje svojega notranjega poslovanja, raziskavo domačega in tujih tržišč, za še uspešnejše plasiranje svojih proizvodov, zlasti na konvertibilno tržišče, na podlagi sklepov Delavskega sveta delovne organizacije in komisije za delovna razmerja v delovni skupnosti skupne službe,

vabi

k sodelovanju strokovno usposobljene sodelavce, ustreznih delovnih izkušenj, ki so pripravljeni prevzeti v naši delovni organizaciji odgovorna dela in naloge:

1. POMOČNIK GLAVNEGA DIREKTORJA
ZA PROIZVODNO TEHNIČNO
PODROČJE (ni reelekcija)

Pogoji:

- visoka ali višješolska izobrazba lesarske smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- aktivno znanje enega svetovnega jezika
- poznavanje organizacije dela in poslovanja
- družbenopolitična razgledanost in uveljavljanje načel socialističnega samoupravljanja
- kandidat mora predložiti program razvoja in predlog koncepta o načinu realizacije programa

2. POMOČNIK GLAVNEGA DIREKTORJA
ZA KOMERCIALNO PODROČJE (ni reelekcija)

Pogoji:

- visoka ali višješolska izobrazba komercialne ali ekonomske smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- izpolnjevanje pogojev za opravljanje zunanje-trgovinskega prometa
- znanje dveh tujih jezikov - enega aktivno
- poznavanje organizacije dela in poslovanja
- družbenopolitična razgledanost in uveljavljanje načel socialističnega samoupravljanja
- kandidat mora predložiti program razvoja in predlog koncepta o načinu realizacije programa

3. POMOČNIK GLAVNEGA DIREKTORJA
ZA GOSPODARSKO FINANČNO
PODROČJE (ni reelekcija)

Pogoji:

- visoka ali višješolska izobrazba ekonomske ali finančne smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj na delih in nalogah, kjer se zahtevajo posebne odgovornosti na področju gospodarsko-finančnega značaja
- organizacijske in poslovne sposobnosti
- družbenopolitična razgledanost in uveljavljanje načel socialističnega samoupravljanja
- kandidat mora predložiti program razvoja in predlog koncepta o načinu realizacije programa

4. ORGANIZATOR DELA

Pogoji:

- višješolska izobrazba organizacijske smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- organizacijske in vodstvene sposobnosti

5. PRAVNIK

Pogoji:

- visoka izobrazba pravne smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- poznavanje zakonov in interne zakonodaje

6. TAJNIK ORGANOV UPRAVLJANJA

Pogoji:

- višješolska izobrazba pravne ali upravne smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- poznavanje dela organov upravljanja

7. VODJA ODELKA FINANČNEGA
KNJIGOVODSTVA

Pogoji:

- višješolska ali srednješolska izobrazba ekonomske smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- poznavanje zakonov in internih predpisov

8. VODJA SLUŽBE ZA AVTOMATSKO
OBDELAVO PODATKOV

Pogoji:

- visoka ali višješolska izobrazba organizacijske ali ekonomske smeri
- do štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- aktivno znanje angleškega jezika

V naši delovni organizaciji so ugodni pogoji za vsestransko strokovno in funkcionalno izobraževanje in izpopolnjevanje teoretičnega in praktičnega znanja delavcev ob delu in iz dela.

Kandidati naj svoje pismene vloge s potrebnimi dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 15-ih dneh od objave oglasa v organizacijsko kadrovsko službo delovne organizacije, oz. v 15-ih dneh po objavi razpisa na naslov: LİK »Savinja« Celje, Mariborska 116, Celje za razpisno komisijo.

Kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30-ih dneh po končanem zbiranju ponudb.

Dva udara strele

V petek zvečer se je na Celjskem razbesnela nevihta, zabeležili pa so tudi dva udara strele. Že nekaj po 18. uri je strela udarila v eseno hišico v taborniškem naselju v Kokarjih. Hišica, last Društva tabornikov II. odreda iz Celja je pogorela do tal, tako da je za 70.000 dinarjev škoda. K sreči v njej ni bilo tabornikov, tako da ni bil nihče ranjen.

Nekaj kasneje pa je strela udarila v cerkev Svetega Egidija v Zrečah, ki je tudi spomeniško zaščitena. V cerkvi je bil tedaj verski obred, ki mu je prisostvovalo približno 60 občanov, udar strele pa je povzročil precej strahu in tudi posledice: v bolnišnico so morali odpeljati tri otroke in eno žensko, župniku pa so ahko nudili zdravniško pomoč kar na kraju nesreče.

Velika je tudi materialna škoda, ki jo bodo ocenjevali strokovnjaki celjskega Zavoda za spomeniško varstvo. Uničena je namreč vsa električna napeljava, precej pa so poškodovani tudi altarji in kipci na njih.

S. Š.

PRAVNIKI ZA BRALCE

Politična in samoupravna
odgovornost

V zadnjem obdobju se ob težavah v gospodarskih in splošnih družbenih odnosih vedno pogosteje sprašujemo, kje so osnovni problemi, da se nam nekateri cilji in naloge ne uresničujejo tako, kot smo si v družbi zastavili ali se o njih dogovorili.

Osnovno vprašanje, ki se zastavlja je - ali so problemi v samih samoupravnih odnosih - ali pa je problem samo v poslednjem uresničevanju samoupravljanja?

To je kompleksno in zelo zahtevno vprašanje na katerega v kratko zelo težko odgovorimo, zato se želimo osredotočiti na eno od ključnih vprašanj za nadaljnji razvoj samoupravljanja in samoupravnih odnosov, to je uresničevanje odgovornosti.

O uresničevanju odgovornosti v zadnjem obdobju zelo veliko razpravljamo, vpletamo jo v vsa področja, s katerimi urejamo medsebojne odnose v družbi, v OZD, v odnosih med TOZD pri družbenem dogovarjanju in samoupravnem sporazumevanju. Odgovornost in njegovo uresničevanje je opredeljeno v vseh družbenih dokumentih, ki smo jih v zadnjem obdobju sprejeli, vse z namenom, da preko zaostrovanja odgovornosti dosežemo cilje in uresničimo naloge, ki jih na teh nivojih opredeljujejo.

V odgovornosti na splošno govorimo veliko, zelo hitro znamo oceniti neodgovorno obnašanje drugih, zelo nekritični pa smo, ko je potrebno zagotavljati odgovoren odnos do izpolnjevanja sprejetih obveznosti nas samih.

Odgovornost je ena najpomembnejših primerov v vsaki organizirani družbi, temelj odnosov med delavci in skupnostjo, pogoj in element enakosti in demokratičnosti. V naši družbi se odgovornost pojavlja kot - organski del Pravnega sistema oziroma celotne družbene ureditve.

Pri opredeljevanju odgovornosti obstaja vrsta dilem in nasprotnih mnenj, ki v boju proti neodgovornemu obnašanju še vedno niso prilagojena dejanskim odnosom in niso v skladu s tistim, kar dejansko delamo in kako delamo. Zato je posebej pomembno za nadaljnji razvoj našega sistema krepitve in razdelava samoupravne in politične odgovornosti vseh in vsakega posameznika v OZD in celotni družbi.

Ta opredelitev izhaja iz temeljnih načel ustave, ki poudarja, da so sredstva za proizvodnjo v družbeni lasti, da so združeni delavci pri uresničevanju svoje

družbene funkcije odgovorni drug drugemu in socialistični skupnosti kot celoti. Tako je tudi elementarna samoupravna pravica delavca, da dela z družbenimi sredstvi nerazdružljiva z obveznostjo delavca, da v svojem in skupnem interesu koristi ta sredstva kot materialno osnovo ter, da jo stalno obnavlja, povečuje in izboljšuje ter vestno izpolnjuje svoje delavske obveznosti.

Odgovornost delavcev v združenem delu je vzajemna, s tem, da se odgovornost opredeljuje kot odgovornost enega proti drugim, v OZD pa tudi, da so delavci združeni v TOZD odgovorni tudi kot kolektivni družbeni skupnosti.

Pri opredeljevanju odgovornosti se najpogosteje srečujemo z vprašanji osebne in kolektivne odgovornosti, politične in samoupravne odgovornosti ne nazadnje kaj je z materialno odgovornostjo.

Ob teh ugotovitvah nekaj konkretnih opredelitev o odgovornosti v TOZD.

Vsak delavec v TOZD nosi določeno odgovornost za opravljanje samoupravljalne funkcije uresničevanje te funkcije ima predvsem družbenopolitični karakter, zato se proti delavcu, ki ne izvaja samoupravljalne funkcije ne more podvzeti pravnih sankcij ali katerih drugih ukrepov razen ukrepov javne kritike.

Povsem druga situacija je, če je delavec delegat v delavskem svetu, član različnih izvršilnih organov ali samoupravne delavske kontrole. V tem primeru je njegova odgovornost mnogo večja. Takšen delavec - delegat se lahko odpokliče ali zamenja, kar predstavlja ukrep - sankcije za politično odgovornost.

Delegat v delavskem svetu je na primer osebno odgovoren delavcem, ki so ga izbrali. Poleg tega pa je celoten delavski svet tudi kolektivno odgovoren za sprejete odločitve delavcev. Tako se v delavskem svetu prepleta osebna in kolektivna odgovornost.

Posebej moram opozoriti, da člani delavskega sveta in izvršilnih organov poleg politične odgovornosti nosijo tudi materialno odgovornost za nezakonite odločitve v gospodarskem in finančnem poslovanju.

Individualni poslovodni organi ali kolegijski poslovodni organi so za svoje delo odgovorni delavskemu svetu in delavcem v OZD v kateri opravljajo svojo funkcijo.

S temi kratkimi ugotovitvami sem želel samo nakazati nekatera vprašanja v zvezi z uresničevanjem odgovornosti, ki vedno bolj postajajo bistven pogoj za uresničevanje programa gospodarske stabilizacije in uspešno uresničevanje družbenih ciljev, ki jih sprejemamo z različnimi družbenimi dokumenti in usmeritvami vseh subjektivnih sil naše družbe.

ALBIN COCEJ

bodeči NOVI TEDNIK

Šentjurčani na morje

Presenetljivo veliko Šentjurčanov vam bo v teh cer težjih časih veselo povedalo, da bodo šli letos saj enkrat na morje. Morda pa celo včokrat, če bo lepo vreme.

Pa še resnico govorijo.

Mislijo pa seveda na svoje »kozjansko morje«, akor imenujejo Slivniško jezero.

Po domače

V Šmarju niso sprejeli odloka o tem, da bi bile poroke le v samem občinskem centru, pa čeprav marsikje drugod, kjer so še zdaj poroke, dvorane niso primerne in se bolj podobne družinskim stanovanjem.

Nič hudega, se mladoporočenci že kar na poroki počutijo kot doma.

Letošnja jadranska specialiteta:

DOMAČI TURIST V MOČNO ZASOLJENI CENOVNI OMAKI!

Razlika

Veste, kakšna je razlika med tujimi turisti, ki prihajajo na Jadran, in našimi?

Velika!

Iz tujine prihajajo k nam ljudje, ki imajo malo denarja. Od naših pa si lahko Jadran privoščijo le še bolj premožni.

Enakopravnost

Mnogi vrtničarji se pritožujejo, da jim nekateri Celjani krađejo pridelek z vrtov.

To je zaradi enakopravnosti!

V trgovinah se tudi pogosto srečujejo s tem pojavom!

Navajenost

Za raznimi drugimi našimi kraji je tudi Celje »po prvi put u Jugoslaviji« obiskal Cirkus. Vendar pa cirkusanti niso zadovoljni z obiskom.

Kaj hočemo, ko so se pa naši ljudje že naveličali raznih cirkusov!

VSE SE DRAŽI - LE GOVORI MNOGIH SO VSE BOLJ CENENI!

Turistične noči

Imeli smo Žalsko noč.

Pa Zreško noč. In še kakšno turistično noč.

Pravijo, da takim prireditvam radi pravimo »noč« zato, da bi bile močnejše in bolj privlačne.

Po starem pravilu: noč ima svojo moč!

Razvoj Jugoslavije do leta 2000

Popraviti napake

Studija razvoja do leta 2000 ni v skoraj vseh delegatov odhodu.

Glede na to, koliko napak nas »basa«, je vprašanje če za popravilo dovolj bo časa!

Pivci bodo potrdili: voda ni nič kaj prida.

Toda če že ni dobra, je vse dražja.

Tako draga je že, da se je kmalu ne bo več splačalo mešati z vinom!

Turisti iz ČSSR, ki bodo prišli k nam na dopust, bodo lahko s sabo prinesli po 15 ti-soč dinarjev.

Bomo mi imeli vsaj toliko na razpolago?

Direktorji so podlegli

Nepojasnjeno

Gledalci in vsi ostali, ki jim je pri srcu nogomet, še zdaj ne morejo razumeti, kako se je lahko zgodilo, da je v soboto v Žalcu ženska reprezentanca premagala ekipo žalskih direktorjev. To se jim zdi tako nerazumljivo predvsem zato, ker je za direktorje branil Peter Kainz in že samo s svojo postavbo zasedel skoraj ves gol.

Prekrški

Na tej tekmi so ženske pokazale veliko bolj moško igro.

Zato pa so direktorji naredili veliko več prekrškov. Zlobneži iz vrst gledalcev so vzklikali, da je to v njihovi navadi!

Ob robu

Ob robu igrišča smo zabeležili tudi tale pogovor:

- Kaj si neumen, zakaj pa ti navijaš za direktorje.
- Saj veš, da moram. Drugače bom jutri naje...

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

tim

TOZD Termoizolacije in embalaža

Po sklepu kadrovske komisije in v skladu z določili pravilnika o delovnih razmerjih

Objavljamo prosta dela in naloge

VODJA SKLADIŠČA

Poleg splošnih z zakonom predpisanih morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- srednja strokovna izobrazba ekonomske ali tehniške smeri oz. končana poklicna šola za prodajalce ali vzgojnoizobraževalni program trgovinska dejavnost, smer prodajalec
- 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- sposobnost vodenja in organiziranja dela v skupini

Kandidat bo sprejet v delovno razmerje za nedoločen čas s 3-mesečnim poskusnim delom

Kandidati, ki izpolnjujejo navedene pogoje naj pošljejo pisne prijave na naslov: TIM Laško, Rečica 17, kadrovska socialna služba.

Prijave sprejemamo 8 dni po objavi.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

Komisija za delovna razmerja

**BEOGRADSKA BANKA
TEMELJNA BANKA LJUBLJANA**
Titova ul. 38

Objavlja
Prosta dela in naloge

2 LIKVIDATORJEV - BLAGAJNIKOV

(za nedoločen čas s polnim delovnim časom, 2 meseca poskusno delo)

Pogoji: srednješolska izobrazba ekonomske ali administrativne smeri, 3 leta delovnih izkušenj

Kandidate vabimo, da pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela v stroki in strokovni izobrazbi v 15 dneh po objavi na naslov:

BEOGRADSKA BANKA TEMELJNA BANKA LJUBLJANA PE ŽALEC, Kardeljeva ul. 12, 63310 Žalec

**INDUSTRIJA
GRADBENEGA
MATERIALA**
GRADNJA

PO CIPRU

Piše Janez Vedenik

12

Limassol je turistično središče Cipra

Limassol je najpomembnejše ciprsko pristanišče. Limassol ima tudi precej industrije in slednjič: Limassol je eno najpomembnejših turističnih središč tega otoka. Ob obali se nekaj kilometrov daleč vrstijo izjemno lepi hoteli, ki pa jih še kar naprej gradijo. Limassol je tudi središče vinorodnega predela Cipra.

Limassol je pravzaprav še mlado mesto. Njegov pravi razvoj se je pričel šele po letu 1974. Iz njegove zgodovine je zanimiv podatek, da se je tu maja 1191. leta z Berengario Navarrsko poročil angleški kralj Rihard Levjesrčni. Šele v petem stoletju je bil Limassol proglašen za mesto. Potem je nekajkrat bil uničen in v 16. stoletju so ga nekje omenili le kot idilično vasico. Pa pustimo zgodovino.

Danes turistu v tem mestu ne more biti dolgčas. Vsekakor si bo ogledal pristanišče, pa morda stari grad iz 13. in 14. stoletja in morda muzej. Lahko se odločate za obisk številnih super modernih bifejev in restavracij, na drugi strani pa je prav prijetno obiskati kakšno staro gostilno z lesenimi mizami in neverjetno prijaznostjo. Ena takšnih je v pristanišču in se imenuje Harbour Restaurant. Lastnik Andreas Ladas vam bo postregel z morskimi specialitetami. Naročil sem si ribo na žaru in potem obsedel v tej restavraciji vsaj dve uri. Ne samo zaradi ribe in odličnega ciprskega vina, pač pa predvsem zaradi slikovite gostilne in zanimivih ljudi, ki so jo obiskovali.

Ogledal sem si pokrito tržnico, kjer je moč kupiti dobesedno vse: od mesa do artičok in semen. Res je, da bi naši sanitarni inšpektorji popadali v nezavest, ko

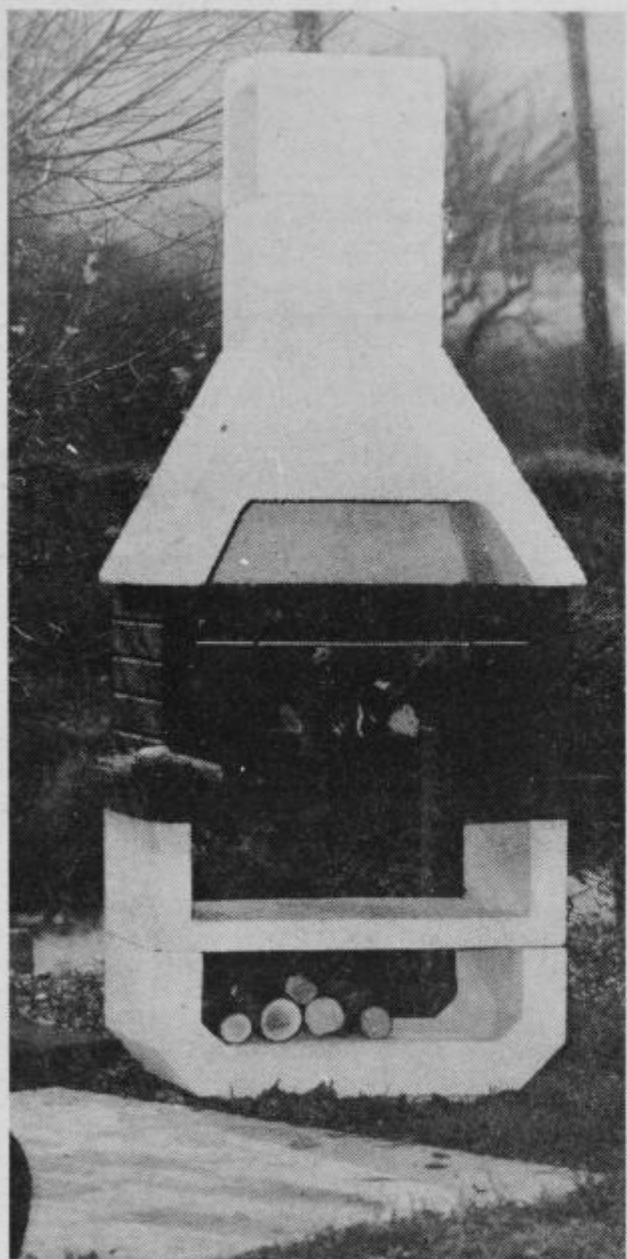
bi videli to tržnico, res pa je tudi, da ljudje v njej na veliko kupujejo in da zaradi higienskih razmer v njej še nihče ni zbolel. Tudi turisti ne, ki so tu kupovali.

V starem trgovskem delu mesta, od koder vse ulice vodijo do obale, je raj za nakupe. Pozornost pa vzbujajo Makariosova avenija, ki se posebej zaživi ponoči. Na njej se zbirajo predvsem mladi in nekoliko spominja na korzo pri nas. Pravijo tudi, da večina mladih fantov najde svoje

bodoče žene na Makariosovi aveniji, kjer je vrsta lepih lokalov, zabavišč, disco klubov in kdo ve česa vse še. Mladi na Cipru so oblečeni po najnovejši modi, poslušajo najnovejšo glasbo, dobrovoljni so in odprti ter veseli. O problemih Cipra ne razmišljajo mnogo. Pravijo samo to, da jim je žal, ker otok deli meja in da se s Turki starejši ne razumejo. Mladim bi bilo čisto vseeno, četudi bi živeli s Turki. Samo da ne bi bilo te prekleto meje, ki jih deli.

Ná obali Limassola.

Montažni prostostoječi dimniki

Izdeluje jih Industrija gradbenega materiala Gradnja Žalec

Gradnja Žalec vam v svojem bogatem proizvodnem programu danes predstavlja montažni prostostoječi dimnik. V praksi srečujemo več načinov izvedb prostostojećih dimnikov. V preteklosti so bili dimniki v obliki zidanega votlega stožca, ki je bil znotraj obložen s šamotno oblogo ali pa kar brez nje. Zamudno zidanje in kvaliteto so v novem času nadomestili armiranobetonski dimniki in deloma tudi jekleni.

Izvedba prostostojećega dimnika iz armiranega betona je dokaj zahtevna zaradi visoke, vitke in znotraj votle konstrukcije. Izredno zamudno in zahtevno je opaževanje, ki je lahko eno ali dvostransko. Enostransko opaževanje je prisotno pri izvedbi dimnika z montažnim funkcionalnim delom - sistem Schiedel - kjer notranji opaž tvorijo montažni elementi, dvostransko opaževanje pa pri izvedbi dimnika, pri katerem se v gotov armirano betonski plašč vgradi šamotna obloga. Napredovanje del je zaradi zamudnega opaževanja, armiranja in betoniranja izredno počasno. Izvedba kompletnega prostostojećega dimnika iz montažnih elementov pa skrajša čas montaže dimnika na gradbišču in prihrani material. Iz konstrukcije kompletnega dimnika so izločeni sloji, ki so praktično nepotrebni ter povzročajo zamudo pri

montaži in večajo materialne stroške. Kljub po-

enostavitvam pa izvedba prostostojećega dimnika iz montažnih elementov ohranja zahtevano kakovost tako glede konstrukcije, kot glede funkcionalnosti.

Konstrukcija sestavlja:

- montažni armiranobetonski plašč, ki predstavlja nosilni del dimnika. Izdelan je industrijsko,

na gradbišču pa ga samo montirajo in vanj vstavijo konstruktivno armaturo za prenos obremenitve lastne teže in potresa ali vetra.

- toplotna izolacija iz tervolne, ki preprečuje temperaturne obremenitve betonskega plašča in omogoča dilatiranje šamotne obloge

- šamotna obloga, ki je odporna na temperaturo in kisline.

Vsi prostostoječi dimniki so zasnovani tako, da so večkratno sestavljeni iz enojnih. S tem je omogočena fazna izgradnja večjih kotlovskih postrojenj, ker se lahko dimniki dograjujejo, omogočeno pa je tudi optimalno dimenzioniranje dimnika, kakor tudi racionalno izkoriščanje energetskih naprav, saj vsak kotel priključijo na svojo vertikalo.

V tem času pa vas Gradnja opozarja še na nekatere druge izdelke. Tu namreč proizvajamo različne vrtno kamine, pa tudi betonsko galanterijo, za katero lahko rečemo, da ima široke možnosti uporabe. Lepe so tudi vrtno klopi in mize. Na sliki vidimo enega izmed vrtnih kaminov.

Mik Prebold zdaj pomeni pojem za modo in kakovost

MIK Modna konfekcija Prebold je nastala iz majhnih družbenih obrtnih delavnic, ki so jih ustanovili zasebni obrtniki z namenom, da si zagotovijo večjo socialno varnost. Tako so združili med sabo več različnih dejavnosti: šiviljsko, krojaško, kovinarsko, mizarstvo in opekarniško. V te novoustanovljene delavnice so zasebni mojstri prinesli s sabo svoje stroje in orodja, znanje ter voljo do dela. Leta 1961 je občina Žalec ustanovila podjetje Obrtnik Pre-

bold, ki je bilo predhodnik sedanje delovne organizacije Mik.

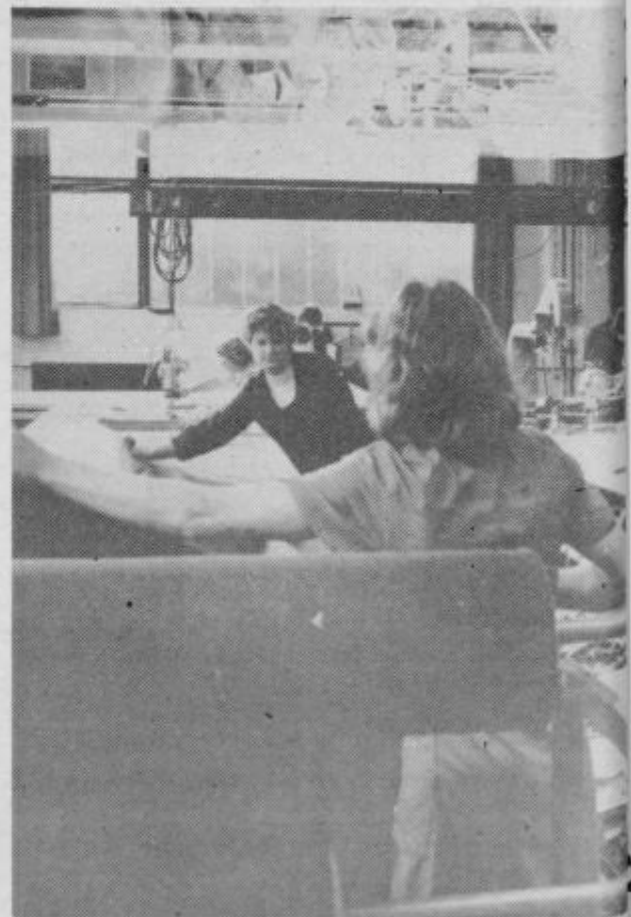
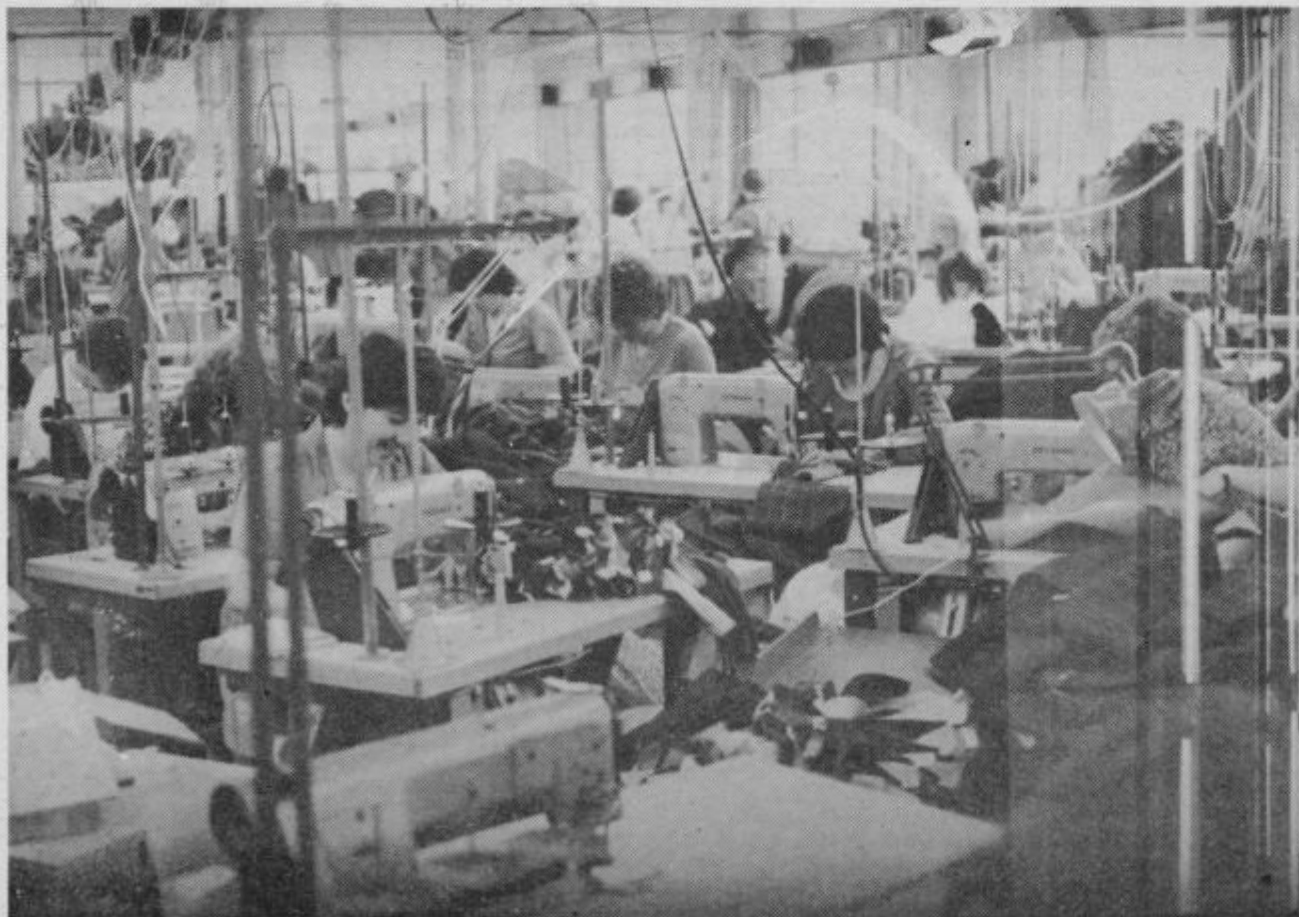
Prva leta po ustanovitvi je podjetje životalo, ker ni imelo razvojnih načrtov in ni našlo prave usmeritve. Izvrševanje uslug, za kar je bilo ustanovljeno, pa je postajalo iz leta v leto manj donosno. Šele v sedemdesetih letih se je gospodarjenje izboljšalo. S samoupravnimi izvedenimi reorganizacijami so postopno opuščali tiste dejavnosti, ki so bile kritične ter jih v delovni organizaciji ni

družil skupni interes. Najprej se je Gradnja Žalec priključila opekarni, v letu 1983 pa je tozdi Kovinarstvo in mizarstvo na referendumu izglasoval priključitev k Hmezdovi delovni organizaciji Strojna. Tako je od prvega januarja letošnjega leta Mik Prebold enovita delovna organizacija z eno samo dejavnostjo: konfekcijsko.

V Konfekciji so izvedli specializacijo proizvodnega programa. Pretežni del proizvodnje predstavljajo ženska krila ter ženske hlače. Z vključevanjem v izvoz ter zahvaljujoč kadru z velikimi izkušnjami, so uspeli izdelke za domače kupce konstrukcijsko in kakovostno izpolniti do zelo visoke stopnje. Sorazmerno majhen delovni kolektiv s 170 zaposlenimi ima pred sabo jasen cilj: ponuditi potrošniku modno aktualen ter kakovost-

sten izdelek. Da bi bila ponudba čim bolj aktualna, nudijo trgovskim hišam vsak mesec sproti novo kolekcijo in tako lažje sledijo modnim zahtevam in zahtevam kupcev.

Sedanje pomanjkanje tkanin ustrezne kakovosti skušajo v največji možni meri nadomestiti z materiali, ki so od domačih proizvajalcev tkanin na voljo le za ustrezni delež deviznih sredstev. Tako se v Miku trudijo tudi v teh težjih časih obdržati nivo kakovosti. To uspevajo v veliki meri zaradi vključevanja v izvoz s tistimi zahodnonemškimi kupci, ki tudi na zahodnih tržiščih pomenijo pojem kakovosti. Delavke in delavci v modni ustvarjalci Modne konfekcije Mik Prebold obljublajo svojim zvestim potrošnikom, da bodo tudi še v bodoče ostali zvesti svojemu edinemu cilju: modi in kakovosti!

Sprehod med delavci v tovarni nogavic na Polzeli

Letos bodo proizvedli 42 milijonov parov nogavic

V tovarni nogavic na Polzeli bodo letos dosegli svojevrsten rekord. Proizvedli bodo namreč kar 42 milijonov parov ženskih in moških nogavic. To pomeni, da bodo letos izdelali dvajset odstotkov več nogavic kot lansko leto. Kar polovico svoje proizvodnje sedaj Polzela izvozi v obliki tako imenovanega dodevnega posla, pri čemer ni upoštevana vrednost materiala. Za vso letošnjo proizvodnjo bodo na Polzeli letos porabili 1200 ton materiala, ki je v glavnem ves iz uvoza. Sicer pa Polzela največ izvažajo v Zvezno republiko Nemčijo, Nizozemsko in v Švico.

150 milijonov dinarjev bodo letos namenili za restrukturiranje proizvodnje. Izkazalo se je namreč, da bo mogoče dobro in po ugodnih cenah odajati tudi otroške nogavice, ki jih bodo

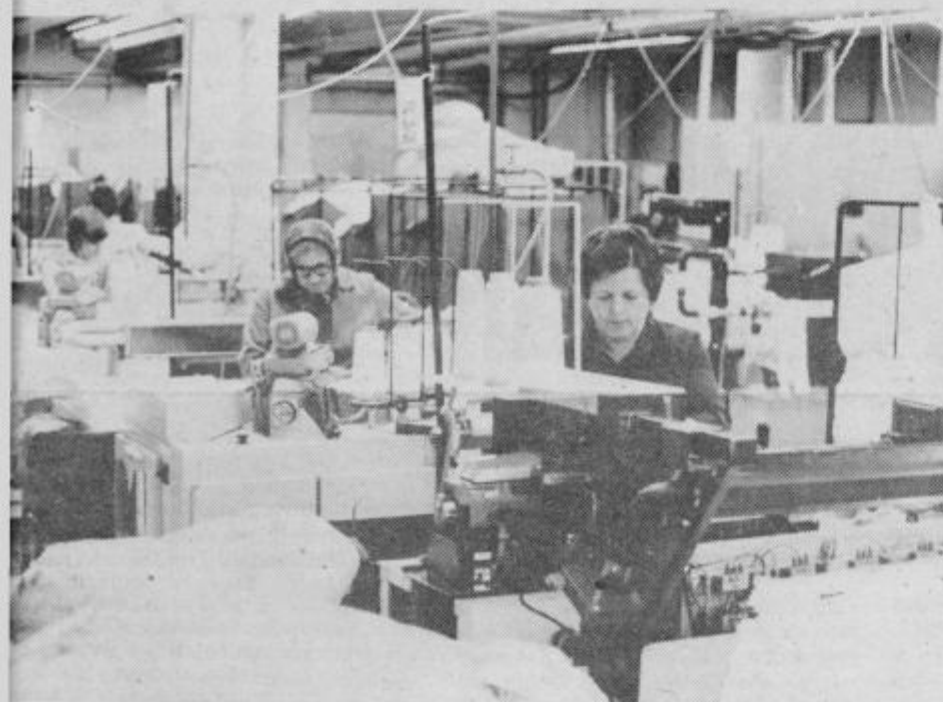
proizvajali iz naravnih vlaken bombaža in kakovostnih mešanic z volno. Tudi kakšnih posebnih problemov z rezervnimi deli trenutno nimajo. Precej delov so izdelali kar sami in po vrhu še zelo kakovostno. Še več – te dele so s pridom izkoristile tudi nekatere druge sorodne delovne organizacije. V tem primeru lahko govorimo tudi o velikem deviznem prihranku.

Letošnje leto je v tovarni leto kakovosti in večje produktivnosti. Precej besed bi lahko zapisali tudi o zglednem sodelovanju s krajevno skupnostjo. Pravzaprav ni v tem kraju nobene nove pridobitve, pri kateri ne bi imela svojega deleža ta tovarna. Tovarna pomaga tudi vaškim skupnostim, kjer živijo delavci in delavke te tovarne.

Sprehodili smo se po obratih tovarne nogavic Polzela in pripravili naslednji fotozapis.

Na Polzeli namenijo vso pozornost kakovosti izdelkov. Kupci smo z njimi zadovoljni, na Polzeli pa so tudi zadovoljni, če je reklamacij čim manj.

Delavke, ki šivajo prste nogavic morajo biti izurjene, hitre in dobro morajo obvladati svoje delo. Posnetek je iz tozda ženskih nogavic.

In končno – pakiranje nogavic. Te nogavice bodo izvozili.

Delavci Nivoja Celje so kar mesec dni pred rokom zgradili bazen s čistilno napravo za odpadne vode iz barvarne.

Srečanje športnikov

V organizaciji Tovarne nogavic Polzela je bilo v soboto šesto srečanje športnikov delovnih organizacij MTC Čakovec, Sloboda Samobor, Beti Metlika in TN Polzela. Zmagovalci v posameznih panogah so bili: v rokometu pri ženskah TN Polzela, v malem nogometu MTC Čakovec, v namiznem tenisu Sloboda Samobor, v streljanju z zračno puško pri ženskah TN Polzela, pri moških MTC Čakovec, v keglanju pri moških MTC Čakovec, pri ženskah TN Polzela. Pomerili so se tudi gasilske desetine v trodelnem napadu in štafetnem teku. Pri moških je zmagala desetina TN Polzela pri ženskah pa MTC Čakovec, ki je tudi vseokipni zmagovalec, druga pa je TN Polzela. Najboljšim ekipam so ob koncu podelili pokale in pripravili tovariško srečanje.

Kmalu trikotnik blagovnic Savinjskega magazina Žalec

Savinjski magazin iz Žalca ima svoje poslovne enote v vseh krajevnih skupnostih občine Žalec.

Sicer pa je to že stara trgovska delovna organizacija, ki je že zdavnaj pokazala in dokazala upravičenost svojega obstoja, saj dobro skrbi za oskrbo v občini Žalec. Savinjski magazin bi kmalu slavil 35 letnico svojega obstoja. Med večjimi pridobitvami v zadnjih nekaj letih je treba omeniti novi blagovnici v Šempetru in na Polzeli. Šempetersko blagovnico so odprli leta 1979, polzelsko pa leta 1981. Sedaj gradijo blagovnico v Preboldu, ki bo odprta meseca avgusta. S tem bo sklenjen krog blagovnic, v katerih je moč dobiti širok asortiman izdelkov.

Delavci Savinjskega magazina čestitajo delovnim ljudem in občanom žalske občine za njihov praznik, vsem bralcem pa Dan borca, 4. julij!

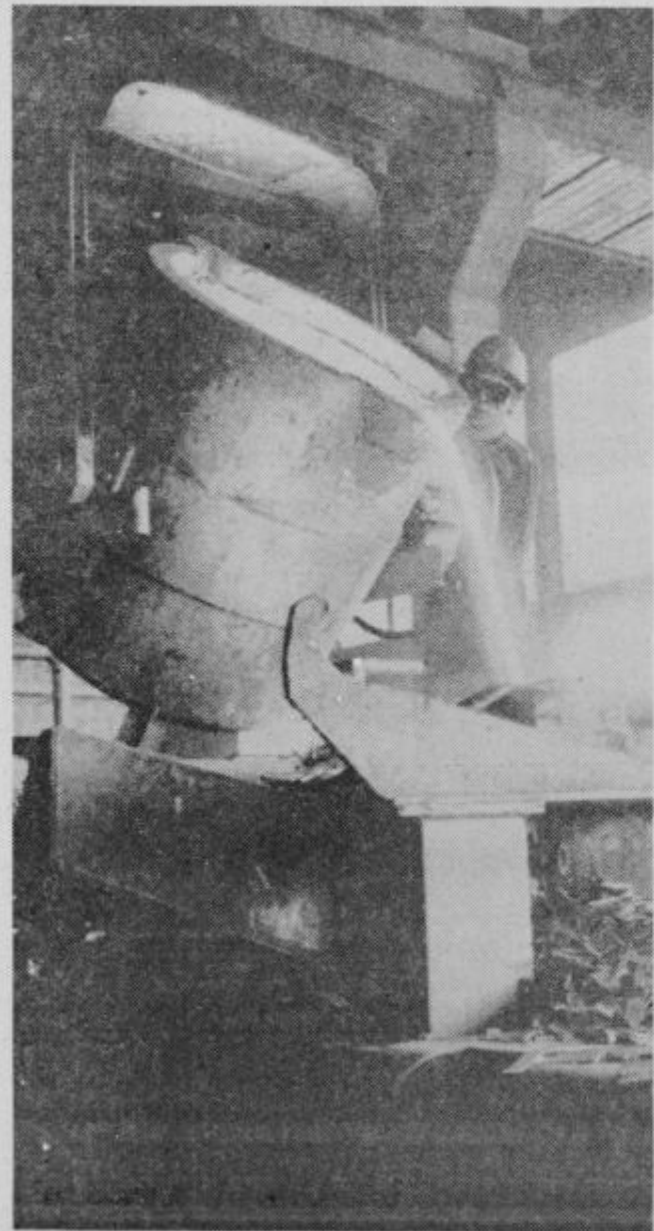

Blagovnica Savinjskega magazina na Polzeli.

Blagovnica Savinjskega magazina v Šempetru.

Naložbe v Ferralitu bodo pomenile večjo in boljšo proizvodnjo

V Ferralitu v Zalcu se lahko pohvalijo z dobrimi gospodarskimi rezultati, ki jih dosegajo v zadnjih nekaj letih, čeprav je pa tudi res, da brez težav ne gre. Glede na pogoje gospodarjenja pa je treba reči, da so rezultati ugodni. Eden izmed največjih problemov je vsakakor oskrba s surovinami in repromateriali.

Ferralit je član sestavljene organizacije združenega dela Agros. V času, odkar je član tega združenja, so se nekatere stvari v oskrbi vendarle izboljšale. Pa ne le v oskrbi – tudi pri razvoju novih izdelkov. V Agrosu so si razdelili področja.

Letos so uspeli v tej žalski tovarni razviti nov proizvod – črpalko za namakanje. Razvili so jo v celoten namakalni sistem. Med kupci, zlasti med kmetijskimi delovnimi organizacijami vlada za ta izdelek precej zanimanja.

Vedno več pozornosti namenja jo v Ferralitu tudi izvozu. Kar v prvem četrtletju je bil izvoz za dobro polovico večji kot v enakem lanskem obdobju. Največ izvažajo kontinuirano sivo litino, ves izvoz pa je izključno usmerjen na konvertibilna tržišča – v Italijo, Švico, Zvezno republiko Nemčijo in Avstrijo.

Med najpomembnejšimi nalogami Ferralita v prihodnje veljajo omeniti razširitev in obnovitev varne. Dosedanja livarna je namreč premajhna, potrebe po odlikah pa so izredno velike. Tako bodo zgradili nove pokrite prostore v topilnici bodo nabavili električno peč ter formarsko linijo za poliatomatsko izdelavo form. Ta naložba za sabo potegne še nekaj drugih kot na primer pripravo peskov in energetiko. To bo za Ferralit velik zalogaj, saj bo naložba vredna petsto milijonov dinarjev. Kupci Ferralita so pripravljeni tudi sovlagati.

5. JULIJ 1984

Nama in Lesnina vabita, da jih obiščete!

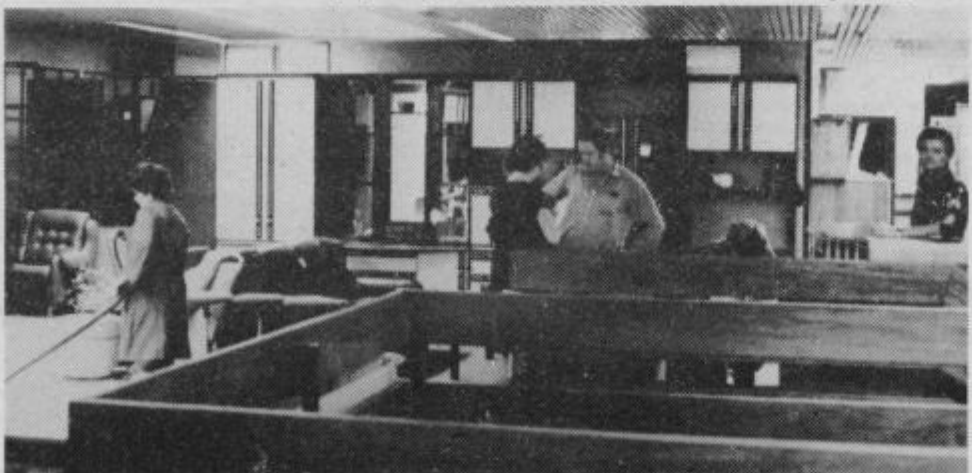
Verjetno ni treba posebej poudarjati značnega izreka, da lahko ljubite vse za dom in družino v Nami. To seveda velja tako za blagovnico v Žalcu kot tudi za Prodajni center v Levcu, ki slovi še posebej po tako imenovani diskontni prodaji, kjer lahko večje količine izdelkov kupite tudi ceneje.

Za dom pa seveda dobite vse vrste pohištva tudi v Lesnini v Levcu. Že sam sprehod po tej veliki prodajalni nam pove, da so dobro založeni s pohištvom in tudi z gradbenim materialom. Skratka dve veliki trgovski hiši, ki sta v Levcu združeni v eno samo, vas vabita, da jih obiščete.

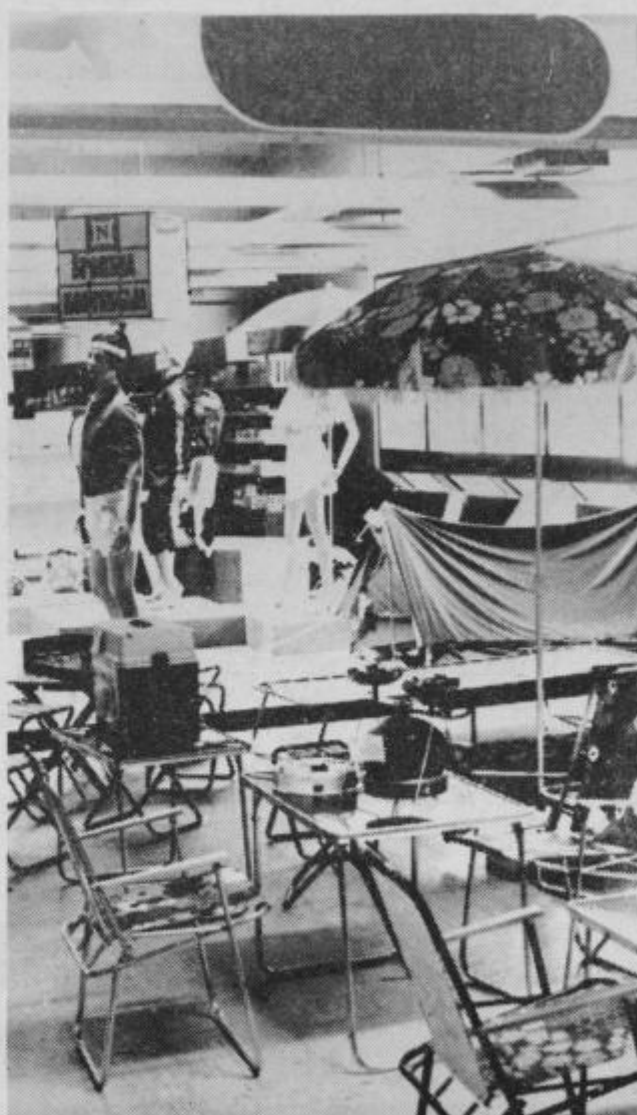
Lesnina in Nama v Levcu vam priporočata pohištvo, talne obloge, gradbeni material, stavbno pohištvo, živila, tehnično blago, oblačila in obutev, diskont, gostinske usluge in prodajo na debelo!

Nama in Lesnina v Levcu skupaj – to je eden največjih prodajnih centrov pri nas.

Pohištvo za okuse vseh vrst in različne potrebe dobite v Lesnini v Levcu.

V Nami v Levcu so se dobro pripravili na poletje.

Zavod za
načrtovanje Žalec

Velika vloga pri razvoju občine

Delavci Zavoda za načrtovanje iz Žalca opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena na področju prostorskega in urbanističnega planiranja in projektiranja s sredstvi, ki so v družbeni lastnini.

Glavna dejavnost Zavoda je prostorsko in urbanistično planiranje in projektiranje. Tako Zavod skrbi za pripravo urbanističnih pogojev za gradnje, načrtovanje zelenih površin, parkovne ureditve in zasaditve. Zavod za načrtovanje iz Žalca izdeluje tudi lokacijske dokumentacije, skrbi za pridobivanje soglasij, izdeluje tehnično dokumentacijo, projektira pa tudi nizke in komunalne gradnje, pri visokih gradnjah pa velja omeniti arhitekturo, statiko in izdelavo predračunov.

Stranske dejavnosti Zavoda so:

- priprava in opremljanje komunalno urejenih stavbnih zemljišč
- investicijski posli in inženiring za SIS in druge naročnike
- ekonomski posli, raziskave, analize, planiranje in svetovanje s področja gospodarstva, urbanizma, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva ter ostalih družbenih dejavnosti
- izdelava investicijskih programov na področju gospodarstva in negospodarstva
- naročanje, posredovanje in prodaja načrtov

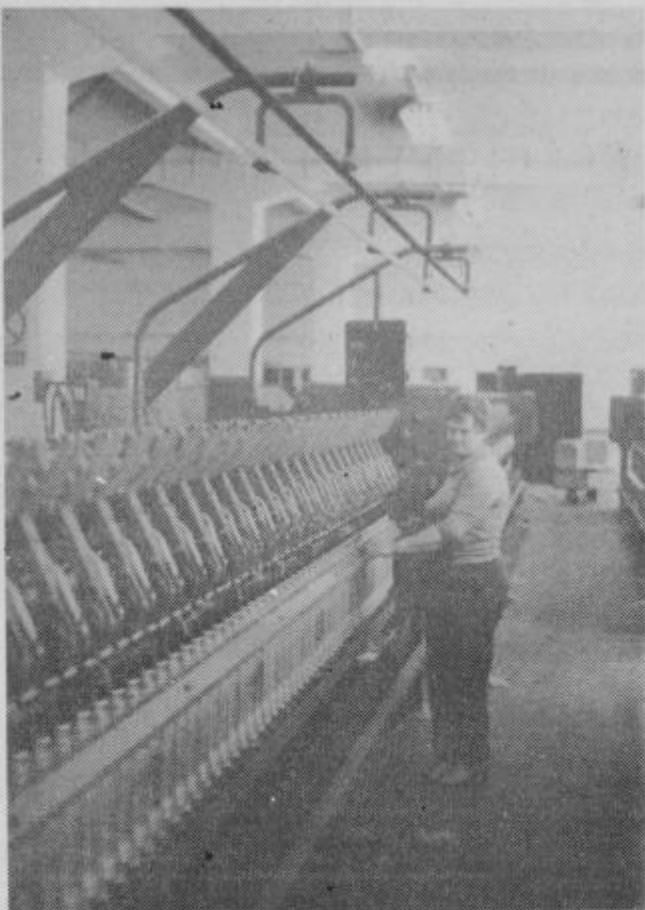
- kontrola tehnične dokumentacije
- kopiranje vseh vrst načrtov za lastne potrebe in potrebe drugih
- druge zadeve, ki jih Zavodu poveri občinska skupščina
- finančno svetovanje
- parcelacija gradbenih zemljišč in zakoličba objektov

Ena pomembnih nalog, ki jih ima Zavod v tem letu je izdelava Dolgoročnega plana občine Žalec za obdobje od leta 1968 do 2000. Osnutek dolgoročnega plana bo izdelan do začetka avgusta. S področja nadzora je treba omeniti objekte nove tovarne kmetijskih strojev Sip Šempeter, osnovno šolo v Šempetru, kulturni dom v Žalcu ter nadzor pri naložbah v Garantu in polzelski tovarni nogavic.

Prihodnje leto bo žalski Zavod za načrtovanje slavil desetletnico obstoja. V zavodu pravijo, da bi morali za urbanistično službo dobiti več sredstev iz proračuna. Čeprav gre v tem primeru za organizacijo posebnega družbenega pomena, pa še vedno vladajo čisti tržni odnosi. Nobenega dvoma pa ni, da je Zavod za načrtovanje v letih svojega obstoja imel veliko in pomembno v razvoju občine Žalec. Zavod je sodeloval pri izgradnji domala vseh najpomembnejših objektov v občini.

**Čestitkam ob
prazniku občine Žalec
in ob Dnevu borca
se pridružuje
tudi kolektiv
Keramične industrije
Liboje!**

Med tiste, ki so že dolga leta zveste Juteksu je tudi predilka Erna Grobelnik.

Vasilja Kranjc, vodja službe za splošne zadeve: »Delo v Juteksu je naporno in reči moram, da je večina naših delavcev pridna in poštena. Brez takšnih ljudi ne bi bilo uspehov, kot jih sedaj dosegamo. V zadnjem času so se popravili tudi osebni dohodki. Povprečni osebni dohodek pri nas znaša sedaj okrog 20.000 dinarjev.«

Karolina Krošel je tudi ena izmed tistih pridnih delavk Juteksa, ki imajo največ zasluge za dobre rezultate, ki jih dosega ta tovarna.

Juteks Žalec izvozi vso svojo proizvodnjo

Juteks iz Žalca je eden izmed najpomembnejših izvoznikov v občini Žalec, če pa vemo, da izvozi domala vso svojo proizvodnjo, potem sodi v krog redkih organizacij združenega dela v Jugoslaviji, ki se lahko pohvalijo s takšnim rezultatom.

Skoraj neverjetno se sliši – toda res je! Juteks na domačih tržiščih pravzaprav skorajda ne prodaja več. Kvečjemu morda kakšne izdelke druge kakovosti. Vse ostalo izvozi. Izvoz tozda Juteksa, kjer proizvajajo izdelke iz jute, je ves usmerjen na zahodna konvertibilna tržišča. Jutine izdelke kupujejo v Švici, Zvezni republiki Nemčiji, Italiji in v skandinavskih državah ter Franciji. Izdelkov tozda talne obloge, to so različne vrste toplih podov, pa največ prodajo v zahodnoevropske države ter v Sovjetsko zvezo. Med večjimi kupci v Zahodni Evropi velja omeniti Avstrijo, Zvezno republiko Nemčijo ter skandinavske države.

V tem času omenjati Juteks in ne spregovoriti nekaj besed o načrtih te tekstilne tovarne tudi ne gre.

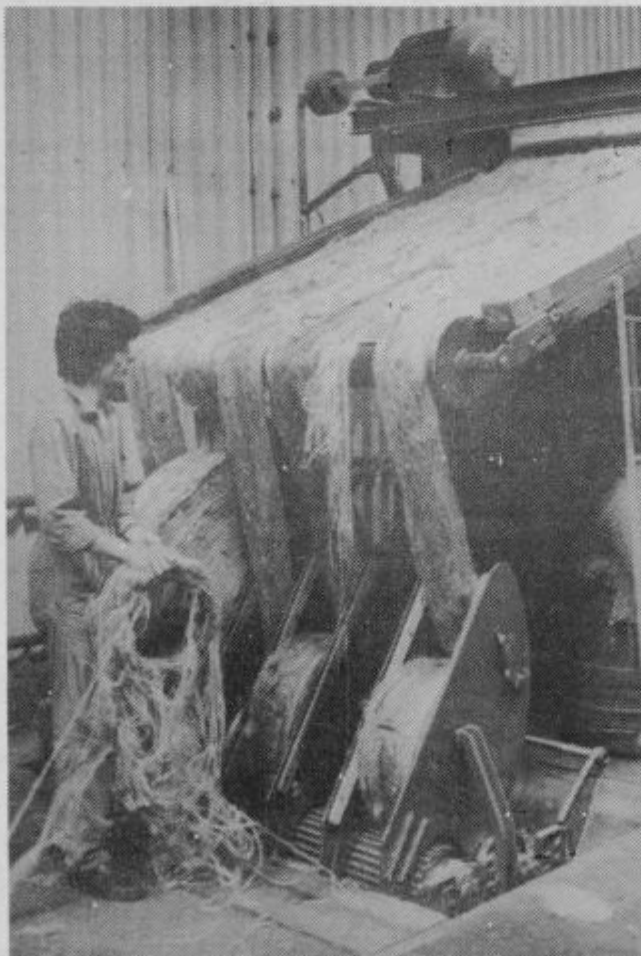
Trenutno pripravljajo dva zanimiva programa, od katerih si precej obetajo. Znani proizvajalci gum Sava, Borovo in milanski Pirelli, naj bi sovlagali v proizvodnjo jeklenih kordov za avtomobilne plašče. Letno naj bi jih izdelali kakšnih sedem tisoč ton, vrednost naložbe pa naj bi znašala okrog deset milijard dinarjev. Večina naših tekstilnih tovarn naj bi sovlagala tudi v izgradnjo

predilnice. Ta naložba bi veljala dobre tri milijarde dinarjev. Vse te stvari bi Juteks izdeloval na novi lokaciji na Ložnici.

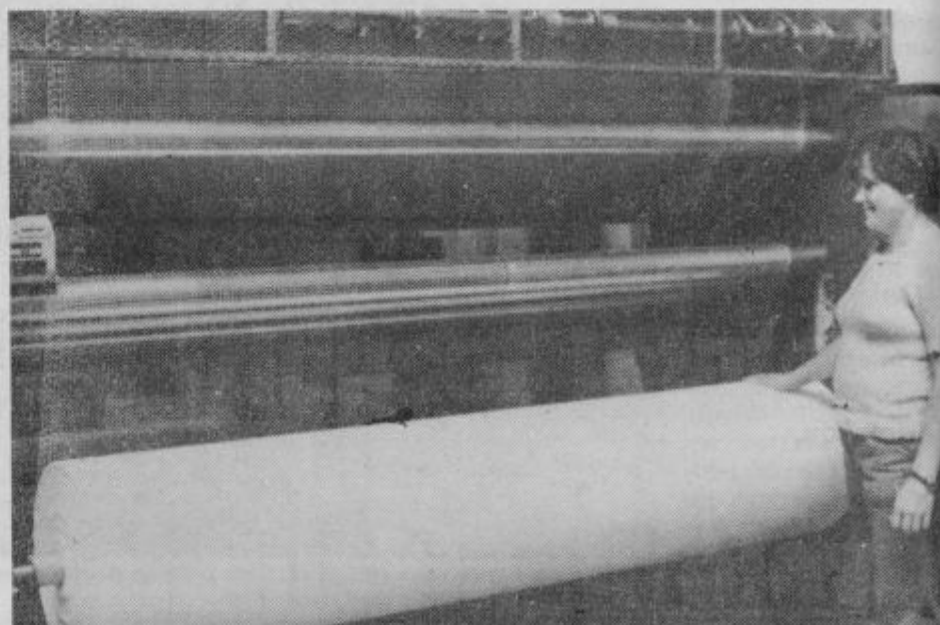
Nekaj besed je treba ob koncu nameniti še novemu izdelku – Armid. To je

nosilec za folije. Izredno prav pride kot vezava pri proizvodnji keramičnih ploščic, pri rastlinjakih, da je folija trdna in tako naprej. Armida sedaj proizvedejo letno pet milijonov kvadratnih metrov, proizvodnjo tega izdelka pa bodo nenehno povečevali.

In še nekaj: Juteks iz Žalca slavi letos 45 letnico obstoja!

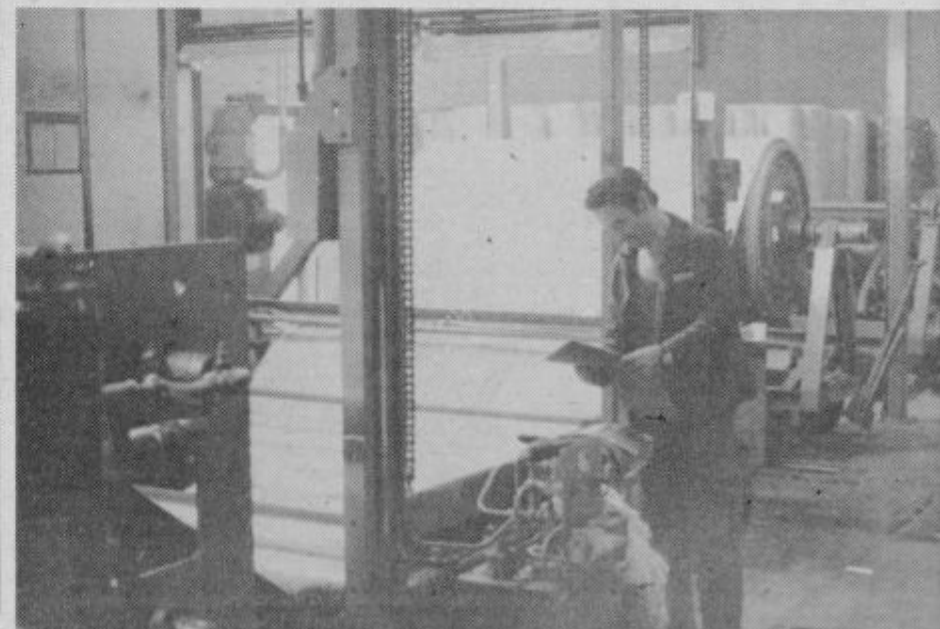
Ta posnetek smo napravili v pripravi jute, preden jo začnejo prestiti. Na sliki je delavec Stanko Karlaš

Tu proizvajajo nov izdelek Arnit. Ena izmed delavk tu je Anica Štokavnik.

Dušan Zagoričnik pripravlja pasto za topli pod. To je zahtevno in odgovorno delo, ki zahteva natančne ljudi.

Topli pod je narejen. Na sliki vidimo pri stroju Ivana Pavliča.

DO GOSTINSTVO TURIZEM ŽALEC

RIBJA RESTAVRACIJA PRI ŽALCU VAS VABI

Restavracija je v neposredni bližini Hmezzadove RIBOGUJNICE in le dober km od Žalca v smeri Griž. Neposredna bližina Žalca in lepa okolica sta privlačni za številne obiskovalce, sama urejenost, kapaciteta in ponudba lokala pa je primerna tudi za poslovna srečanja in piknike...

Ponujajo vam dobrote kot:

- ribji zrezek iz krapa
- postavi po tržaško
- skuše na žaru
- lignji in pečene sardele.

Restavracija je odprta vsak dan, razen ponedeljka, od 14.-22. ure, za posebna naročila in večje skupine pa po dogovoru.

VABLJENI V RIBJO RESTAVRACIJO PRI ŽALCU, kjer se bodo potrudili za hitro in solidno postrežbo, pa tudi cene ne bodo previsoke!

Zbor delavcev

Delavske univerze Žalec

ponovno razpisuje
prosta dela in naloge

učitelja strokovno teoretičnih predmetov,

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoj: dipl. ing. strojništva

Začetek dela 1. 9. 1984.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov Delavska univerza Žalec. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po izteku roka za prijavo.

SIGMA ŽALEC KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD VRANSKO

vabi
k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih del
in nalog:

1. Vodenje oddelka ključavničarjev
2. Planiranje in priprava proizvodnje
3. več ključavničarjev
4. več varilcev
5. KV ličar

POGOJI:

Pod 1 in 2 se zahteva srednja šola strojne smeri, s 3-letnimi delovnimi izkušnjami.

Pod 3 in 5 se zahteva ustrezna poklicna šola z enoletnimi delovnimi izkušnjami.

Pod 4 - varilec in eno leto delovnih izkušenj.

Delovna organizacija ima ustrezne delovne prostore, zagotovljeno družbeno prehrano in ugodne prometne zveze do temeljnih organizacij. Osební dohodki so v skladu s Samoupravnim sporazumom o skupnih osnovah in merilih za razporeditev čistega dohodka in sredstev za osebne dohodke SIGME Žalec.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 10 dneh po objavi na naslov: SIGMA ŽALEC, Pečnikova 1, 63310 Žalec - kadrovska služba.

1. Na podlagi 118. člena Statuta DSSS ZC Celje razpisuje

delavski svet DO ZC Celje

dela oz. naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za 4 leta in sicer:

a) VODJO DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB ZC CELJE

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- da imajo visokošolsko izobrazbo ekonomske, pravne ali politološke smeri
 - 5 let delovnih izkušenj
- Delavec, ki bo imenovan za vodjo DSSS, je istočasno tudi predstojnik enega izmed sektorjev DSSS ZC.

b) Na podlagi 16. člena Statuta DSSS ZC Celje, komisija za delovna razmerja razpisuje dela oz. naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za 4 leta in sicer

PREDSTOJNIKA FINANČNO RAČUNOVODSKEGA SEKTORJA

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- da imajo visokošolsko izobrazbo ekonomske smeri
 - 5 let delovnih izkušenj
- Od kandidatov za razpisana dela oz. naloge poleg navedenih pogojev zahtevamo še:
- da so s svojim dosedanjim delom dokazali, da imajo ustrezne organizacijske sposobnosti,
 - da aktivno sodelujejo pri skupnih družbenih nalogah,
 - da delujejo v smeri razvoja samoupravne socialistične morale,
 - da predložijo opredelitev svoje vloge pri realizaciji razvojnega programa DSSS.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z zahtevanimi podatki in dokazili ter programom v zaprti ovojnici v osmih dneh po objavi razpisa na naslov: Zdravstveni center Celje, kadrovska služba, Gregorčičeva 7, 63000 Celje.

Na ovojnicí pripišite: »Prijava na razpis«.

O izidu izbire bomo kandidate obvestili v 30 dneh po izbiri.

2. Objavljamo še naslednje:

- a) VODJO ENOTE ZA ORGANIZACIJO, INŠTRUKTAŽO IN NADZOR - ZDRAVSTVENI SVETOVALEC - ANALITIK
- b) ZDRAVNIK ZA INŠTRUKTAŽO IN NADZOR
- c) REFERENT ZA SAMOUPRAVNO OBVEŠČANJE

Pogoji pod a) in b):

- zdravnik-specialist
- 5 let delovnih izkušenj v stroki

Pogoji pod c):

- višja izobrazba pravne, upravne smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- znanje strojepisja in stenografije

d) Vabimo k sodelovanju diplomiranega pravnika za potrebe ZC Celje.

Vsa delovna opravila so za nedoločen čas, s pogojem 3-mesečnega poskusnega dela. Osební dohodek po Pravilniku o osnovah in merilih za razporeditev dohodka Delovne skupnosti skupnih služb ZC Celje.

Pismene prijave je treba poslati v roku 8 dni po objavi na naslov: Zdravstveni center Celje, kadrovska služba, Gregorčičeva 7.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 30 dni po sklepu Komisije za delovna razmerja DSSS ZC Celje.

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

Delavski svet DO
objavlja
prosta dela in naloge

VOZNIK VILIČARJA (2 delavca)

Pogoji:

končana osnovna šola, izpit za voznika viličarja in za B kategorijo vozil, 6 mesecev delovnih izkušenj. Z izbranimi kandidatom bomo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in 2-mesečnim poskusnim delom. Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljejo na naslov: Skladiščno transportni center Celje, Kidričeva 36 v 8 dneh po objavi.

Dravske elektrarne Maribor n. sol. o. TOZD Elektrokovinar Laško n. sol. o.

- Komisija za delovna razmerja
objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

1. vodja prodaje in raziskave tržišča (1)
2. vodja montažne dejavnosti (1)
3. vodja pleskarske dejavnosti (1)
4. vodja priprave dela (1)
5. vrtalec-frezalec (1)
6. rezkalec specialist (1)
7. več ključavničarjev, varilcev in strugarjev
8. pleskar I. (1)
9. rezalca kovin (2)
10. monter II. (1)
11. skoblar I. (1)
12. vzdrževalec elektro naprav I. (1)
13. skladiščni delavec (1)
14. kurjač (1) - za določen čas!

Za opravljanje navedenih del in nalog morajo kandidati poleg splošnih, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1) VŠ komercialne smeri, 2 leti delovnih izkušenj, zahtevana: predhodna izobrazba strojne smeri
- pod 2) SŠ strojne smeri, opravljen strokovni izpit, 3 leta delovnih izkušenj
- pod 3) SŠ kemijske ali pleskarske smeri, 2 leti delovnih izkušenj
- pod 4) VŠ strojne smeri, 1 leto delovnih izkušenj
- pod 5 in 6) KV kovinske smeri, 5 let delovnih izkušenj
- pod 7, 8, 9, 10, 11, 12) KV ustrezne smeri ter od 1 do 3 leta delovnih izkušenj
- pod 13) NK delavec, 6 mesecev na teh delih
- pod 14) opravljen tečaj za kurjače.

Delovno razmerje za opravljanje navedenih del in nalog bodo kandidati sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom, razen pod točko 14, kjer se delovno razmerje sklene za določen čas, to je za čas kurilne sezone.

Poskusno delo za opravljanje objavljenih del in nalog traja od 30 do 90 dni.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati dostavijo pisno ali osebno na gornji naslov v roku 15 dni od dneva objave.

Prijav, ki ne bodo imele dokazil o izpolnjevanju oglašnih pogojev, KDR ne bo obravnavala! O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po prenehanju zbiranja prijav.

lesnina

PRODAJNI CENTER LEVEC

VSE ZA DOM IN DRUŽINO NA ENEM MESTU

POHIŠTVO
TALNE OBLOGE
GRADBENI MATERIAL
STAVBNO POHIŠTVO
PRODAJA NA DEBELO.

ŽIVILSKO IN TEHNIČNO BLAGO
OBLAČILA IN OBUTEV
DISKONTNA PRODAJA
PRODAJA NA DEBELO
RESTAVRACIJA.

nama

PRODAM

ZARADI cepjenja bo prodaja nesnic na tržnici od 20. julija dalje. Krajnc.

PARCELO, travnik v Šmartnem v Rožni dolini v izmeri 4165 m² v bližini ceste, primerno za vikend, prodam. Inf. na tel. (063) 745-139.

R-4 TLS, 55.000 km, letnik 1978, prodam. Tel. 24-453.

DVE KRAVI, eno za zakol, eno s teletom, prodam. Gajšek Drago, Kameno 34, Šentjur.

TRAKTOR Kramer KL 400 prodam. Škoflek Karli, Verpete 5, Frankolovo. Ogled po 14. uri.

MOTOR, komplet z menjalnikom, Fiat 124, prodam. Ogled v popoldanskem času. Pušnik Nevenka, Medlog 29, Celje.

VW 1200, dobro ohranjen, zadnja serija in žago 041 Stihl prodam. Sitar Jurij, Gabrovce 9, Vojnik.

12 m² ladijskega poda (opaž) prodam. Ipavčeva 18, Šentjur pri Celju.

ZEMLJO prodam, zaradi bolezni - 1 ha v okolici Šentjurja, lepa sončna lega, cesta do parcele. Ogled možen vsak dan od 14. do 15. ure. Vrabec Jože, Lipa 73.

AVTO GS, Club 1972 in Škoda MB 100 po delih ter parcelo za vikend prodam. Žekar Milan, Lipovec 9, Gorica pri Slivnici.

ENOSTANOVANJSKO hišo v okolici Celja prodam. Šifra: "PRE-DNOST IMAJO ZDOMCI".

HLADILNO omaro (2/3 hladil., 1/3 zamrzovalnik), dobro ohranjeno, prodam. Ogled popoldan. Petrovčič 82, naselje vrt.

TERMOAKUMULACIJSKO peč AEG in kombiniran boiler Bosch, malo rabljen, prodam. Šafran Franc, Kalobje 20, tel. 745-202.

VSELJIVO starejšo hišo v mestu Mariboru z vrtom, gospodarskim poslopjem, primerno za obrtnika, prodam. Tel. 22-210.

ZASTAVO 750, letnik 1980, prodam. Kotnik, Valvazorjeva 44, tel. 31-515 popol.

ZAMRZOVALNO skrinjo prodam. Tel. 33-953, popoldan.

PARCELO v Dramljah z lesenim vikendom ugodno prodam. Inf. vsak dan popoldan na tel. 27-107.

PRODAM VIKEND zemljišče, 86 arov, od tega 26 arov gozda, na Planini pri Sevnici ob cesti in potoku 4 km iz Planine. V račun vzamem tudi manjši avto, star do 2 leti. Tel. (041) 574-144 Zagreb.

GRAMOFON Tosca Hi-Fi (brez ojačevalca) ugodno prodam. Cena 5000 din. Tel. 21-430.

SALONITKE, plitke, 50 kom, prodam. 25-920 (225).

HLADILNIK Gorenje, star 3 leta, prodam. Ljubljanska 33, I. nadstropje stan. 8.

KRAVO, 5 mesecev brejo, 2 tele, prodam. Turnšek Ivan, Gorica 4, Šmartno v Rožni dolini. Ogled popoldan.

WARTBURG Karavan, letnik 77, in Z 101, po delih, ugodno prodam. Nareks, Gotovlje 119, Žalec.

FORD Taunus 15 M po delih prodam. Koštomaj Marjan, Zdobrova 57 b, Škofja vas.

10 AROV zemlje, nasajeno s sadnim drevjem, brajdami, prodam. Inf. Heroja Bračiča 16, Celje.

BARVNI TV sprejemnik, znamke El Niš, star 3 leta, prodam. Novak Franc, Ulica Frankolovskih žrtve 32, Zgornja Hudiinja.

TOVORNI avto Tam 110 kiper, letnik 79, prodam. Ogled popoldan. 63303 Gomilsko 75.

TRAKTOR 90 KM - rokovopac, prodam. Inf. po 14. uri, Vrisk Antor, Ivenca 16, Vojnik.

VRATA za Ami 8, dobro ohranjena, prodam. Hohnik Vojko, Zdobrova 129, Škofja vas.

ŠKODA 100, letnik 1972, registrirana, prodam za 6,5 M. Lisec Branko, Ostrožno 25, Ponikva.

AVTO BMW 1600, letnik 1970, po ugodni ceni prodam. Ogled po 15. uri na Pohorski 4, stanovanje Dragosavac Janko.

DIATONIČNO 3 vrstno harmoniko CFB prodam. Breg Alojz, Zidanškova 8 b, Šentjur.

ŠOTOR francoski - ooma za 2-3 osebe, prodam. Inf. dop. tel. 33-621 int. 01 ali popol. tel. 34-039.

GLOBOK italijanski otroški voziček drap barve prodam. Tel. 34-676.

Hišo v centru Šentjurja pri Celju, potrebno manjše adaptacije, ugodno prodam. Lokacija in objekt sta zelo primerna za vse obrtne dejavnosti. Inf. Čevapčičarnica, avtobusna postaja Celje.

DRUŽINSKO hišo v Šentjurju, dograjeno do VII faze tik pred vselitvijo, na lepi sončni legi, blizu avtobusne postaje, prodam. Inf. v popoldanskem času pri Golaževih, Na razgled 16.

GARAŽIRAN R-4 TLS 1978 prodam. Tel. 24-886 od 13. do 15. ure.

TRAKTOR IMT 533 prodam. Žolnir Janko, Galicija 68.

DVOSOBNO stanovanje v starejši hiši prodam za gotovino. Ponudbe na tel. (063) 25-670 ali šifra: "VSELJIVO".

TELICO brejo 4 mesece prodam. Pavšer, Keršova 6, Vojnik.

Z-750, letnik 76, ugodno prodam in Z 101, letnik 74. Tel. 741-247 popoldan.

POHIŠTVO za samsko sobo prodam. Lesjak, Bratov Vošnjakov 6, Celje.

Z 750, letnik 80, ugodno prodam. Tel. 33-175, Bratov Dobrotinškov 14, Celje.

SEDEŽNO GARNITURO (L) brez ležišča prodam. Tel. (063) 35-627 zvečer.

HSR-70, kolutni magnetofon in gramofon Elac prodam. Tel. 35-637 zvečer.

ZAMRZOVALNO skrinjo - Gorenje 520 l prodam. Jelen Stanko, Andraž 6b, Polzela.

DELE za Z 101 prodam. Cvek, Tremerje 20.

PRIKOLICO - tovorno za osebni avto, 800 kg, ugodno prodam. Tel. 33-416.

KOSILNICO BCS dobro ohranjeno in malo rabljen traktorski obračalnik SIP TO 160 prodam. Ogled možen vsak dan od 14. ure dalje. Inf. po tel. 707-160 int. 37. Jagar Jože, Pongrac 120, Griže.

ZDOMCI in obrtniki pozor! Prodaj srednje veliko kmetijo primerno za obrt. V poštev pride tudi zamenjava. Šifra: "OKOLICA CELJA".

DNEVNO sobo z raztegljivim kavčem prodam. Herič, Šmiklavž 4, Škofja vas.

SUZUKI 125 RM, cross, letnik 83, prodam. 26-438.

PEUGEOT 204 in rezervni motor prodam. Tel. 730-921 int. 23.

ZA MOTOKULTIVATOR Gorenje Muta prodam priključek, nova rotacijska kosilnica, ter kupim trosilec hlevskega gnoja z dvema pokončnima valjema. Zimšek Ivan, Štore 180.

PRODAM ali zamenjam za gradbeni material stenske obloge, špirovce 7 m, trami 13 m. Glinsko 7 a, pri Ljubečini.

PUSJKE v 7. tednu prodam. Žlaus, po domače Verdev, Bukovžlak 64, Teharje.

POHIŠTVO za dnevno sobo prodam. Ogled popoldan Mazej, Teharska 14, Celje.

OSEBNI avto Škoda Š 100, dobro ohranjena, registrirana do aprila 1985, prodam za 60.000 din. Novak Ivan, Griže 83, pri Žalcu.

FIAT 750 LC, letnik 1980, lepo ohranjen, 33.000 km prodam. Tel. 31-531 Celje.

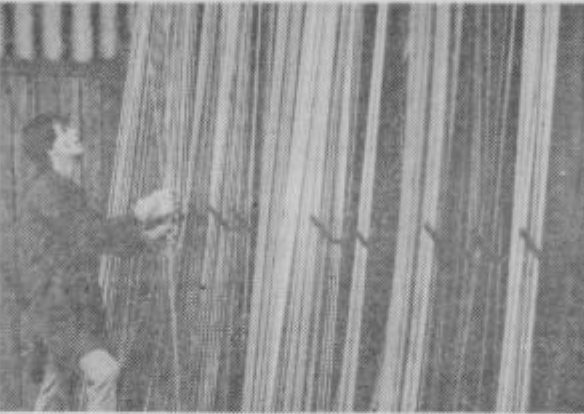
FRIZERJI - rabljene 3 moške stole, hidravlika, prodam. Tel. 31-531 Celje.

PLETILNI stroj Standard - dvoredni in rezervne dele za Z 101 prodam. Leskovar, ul. XIV. divizije 5, Šentjur.

ZASTAVO 750 LE, popolnoma novo, prodam. Kličiče 28-417.

KOMPLETNO kuhinjo Lipa-Ajdovščina s številnimi in hladilnikom, dobro ohranjeno, prodam. Tel. 32-618 od 16. ure dalje.

Poiščite v... KOVINARJU

kovinotehna tozd tehnična trgovina

CENA MALIH OGLASOV

- do 10 besed 200 din
- vsaka nadaljnja beseda 15 din

Hkrati obveščamo bralece Novega tednika, da bo mali oglas objavljen v tekoči številki v primeru, da ga naročite najkasneje do ponedeljka do 9. ure zjutraj. Naslovov oglaševalcev, ki so objavljeni pod šifro, v uredništvu nimamo. Vsi zainteresirani morajo oddati pismene ponudbe, skladno z vsebino oglasa in navedbo šifre v oglasni oddelek. Naročniki Novega tednika imajo pravico do enega brezplačnega oglasa na leto.

OGLAS V NOvem TEDNIKU JE POT K USPEHU

VW 1200 prodam. Perger Dušan, Preserje 10 a, Braslovče.

PLINSKO peč za centralno etažno ogrevanje prodam, Junkers, Gorenje 20.000 kal kombi izvedba. Tel. 35-140 po 20. uri.

NOV športni otroški voziček prodam. Tel. 22-695 popoldan.

GRADBENO barako prodam. Inf. po tel. 37-185 šp 20. uri.

OBRAČALNIK za seno, za vprego, kosilnico ali traktor ugodno prodam. Lipovšek Gregor, Lopata 40.

PRALNI stroj Gorenje PS 613 ugodno Ogled samo popoldan. Černoša Marina, Breg 2, Celje.

ŠOTOR star 2 leti prodam. Inf. na tel. 36-183.

BETONSKO opeko za okrogli silos 3000 kom (lahko na drobno) in dvobrazdni plug Slavonac prodam. Zgonc Bogdan, Razbor 10, Dramlje.

Hišo in 40 arov zemlje ter gozd prodam. Dragomilo 8, Šmarje, tel. 821-163.

VW starejši letnik prodam po delih in Ford Escort, l. 1971, vozen. Mauh Karel, Pot v Konjsko 17, Vojnik.

MOTORNO KOLO Elektronik 90, letnik 78, ugodno prodam. Tel. 824-132, popoldne.

LADO 1500 SL, letnik 1976, prodam. Tel. 34-341, popoldne.

HŠO - enodružinsko novejšo v Gornje Savinjski dolini ugodno prodam. Ponudbe pod šifro - Turizem.

ŠOTOR "San Remo" z dvema spalnicama. Informacije na tel. 28-522, pop.

FIAT 125, letnik 79, 60.000 km, prodam. Villi Vidali, Šempeter. Informacije dopoldne tel. 710-531.

STANOVANJA

SOBO in KUHINJO s sanitarnimi oddam mlademu paru. Šifra: LAVA

MLADA DRUŽINA vzame takoj v najem enosobno stanovanje ali garsonjero. Tel. 33-237 zvečer, ali šifra: "NUJNO-TAKOJ".

IŠČEM DRUŽINO. Šifra: "PRE-KNJIZBA LASTNIŠTVA".

ZAPOSLITEV

FRIZERSKO pomočnico za določen čas sprejme žensko frizerstvo Štuklec, Teharska 2, Celje.

ZA DELO v kiosku iščem fanta ali dekle - po možnosti kuharja. Fant naj ima odslužen vojaški rok. Ostalo po dogovoru. Inf. na tel. 28-206.

KLJUČAVNIČARJE in kleparje za delo s pločevino zaposlim. Ključavničarstvo, Delavska 8, Celje, tel. 22-707.

ELEKTRO JELEN, Polzela 62, obratovalnica za elektro montažo, instalacije in meritve. Zaposlim KV elektroinstalaterja - jakiti tok. Pogoji: končana poklicna šola, najmanj 5 let delovne dobe, sposobnost opravljanja del na avtomatskih krmilnih napravah, stalno prebivališče v okolici sedeža firme, šoferski izpit B kategorije, netto OD 24.000 din.

Pismene prijave pošljite na gornji naslov do 13. 7. 1984 ali se javite po telefonu 720-062.

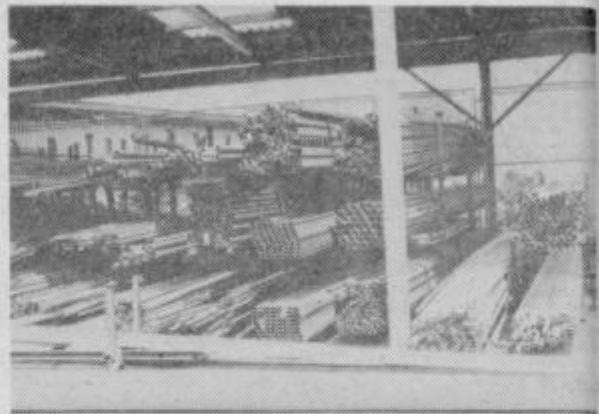
RAZNO

GARAŽO vzamem v najem na Otoku ali v bližnji okolici. Plačam 1 leto v naprej. Javite po tel. 27-877 od 11. ure dalje.

Z NOVIM TEDNIKOM TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite v Vestnikovih kioskih

V Kovinarju na Mariborski cesti vam med drugim ponujajo tudi večjo količino mesinga in bronce. Ponujajo vam tudi pocinkane, črne in pohištvne cevi.

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega moža in očeta

ANTONA PUNGARTNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem iz »OBNOVE« Celje, kolegom, sosedom in znanjem, ki so se v tako lepem številu poslovili od njega in nam izrazili sožalje. Prav posebej se zahvaljujemo osebi zdravstvenega doma Vojnik, darovalcem cvetja, govorniku DO »OBNOVA« in KS Frankolovo ter duhovnikom za lepo opravljen poslovilni obred.

Žalujoča žena, sin in hčerka

Frankolovo, 27. junija 1984.

VOJNA POŠTA 3868 MARIBOR

objavlja prosta dela in naloge pri VOJNI POŠTI 8140 CELJE:

VKV ali KV električarja

za nedoločen čas, z delovno dobo 5 let

- poskusno delo tri mesece

Prijave pošljite v 15 dneh od objave na naslov: VOJNA POŠTA 3868 MARIBOR.

K vlogi priložite: kratak življenjepis, rojstni list, dokazilo o izobrazbi, potrdilo o nekaznovanju

Na podlagi sklepa Izvršilnega odbora in razpisne komisije

Obrtnega združenja Šentjur pri Celju

Objavljamo PROSTA DELA IN NALOGE

KNJIGOVODJE za vodenje poslovnih knjig samostojnih obrtnikov v Šentjurju/Celju.

Pogoji:

1. Srednješolska izobrazba - ekonomske smeri z znanjem strojeopisja
2. 5 let delovnih izkušenj na ustreznih delih in nalogah
3. Osebni dohodek po pravilniku.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev morajo kandidati poslati v 15 dneh po objavi na naslov:

Obrtno združenje Šentjur/Celju, 63230 Šentjur pri Celju, Za razpisno komisijo.

O izidu izbire bodo kandidati obveščeni do 1. 8. 1984.

Nastop dela 1. 10. 1984.

Poskusna doba: 3 mesece

Še kač se ne prestrašijo

Brigadirji na delovni akciji pri znameniti žički kartuziji

Brigadirji iz konjiške občine so od 25. junija do 3. julija preizkušali svoje moči in sposobnosti na lokalni delovni akciji Spitalič, kjer so urejali okolje znamenite žičke kartuzije in tako izsekali prostor strokovnjakom, ki se bodo lotili obnove tega objekta. Zadnje tri dni pa so mladi sodelovali še pri dokončanju del na strelišču v Slovenskih Konjicah.

Pod brigadirsko zastavo se je zbralo 12 brigadirjev in tri brigadirke in pod strokovnim nadzorstvom Zavoda za spomeniško varstvo Celje so pele žage in sekire, vmes je odjeknil še kakšen brigadirski ho-ruk in po gozdovih se je razlila pesem mladih. Brigada Milenko Knežević se je naloge, ki jo je prevzela, lotila skrbno in temeljito.

»Upam, da okolje kartuzije ne bo spet prerasel plevel in drugo podrastje, kot se je to že enkrat zgodilo, ko je brigada mladincev iz konjiške občine očistila okolico objekta, potem pa za nadaljnja dela ni bilo denarja. Menda niti za škropiva proti zajedalskemu rastlinju,« je oni dan, ko smo zmotili brigadirje na delovišču, povedal komandant akcije Herbi Lešnik. »Moram reči, da je delovna disciplina res zgledna; nihče ne tarna, da je delo pretežno, četudi nam žge sonce v hrbet ali pa nas obliva kapljice prejšnjega deževnega dne.«

»Se kač se ne prestrašimo,« so v en glas pritrdili mladinci, ki so prišli na akcijo iz šolskih klopi in iz za tovarniških strojev.

Potem, ob malici - bila je bolj vegetarijanska: kos kruha, paradižnik, trikotnik sira - smo klepetali še o popoldanskih uricah. Nekateri so jih izkoristili za počitek ali »lisanje« prask in žuljev, večina pa je preostale moči usmerila v športne in kulturne dejavnosti, ki jih je skrbno načrtoval Mitja Hlastec.

»V naselju, ki je urejeno v šoli, smo si ogledali kino predstavo, prislunili smo predavanju o usmerjenem izobraževanju, kar nas je še posebej zanimalo, pripravili

smo miting z vojsko, pa obrambni dan, nogometni turnir, si ogledali dom Milenka Kneževića, po katerem se imenuje naša brigada. Tekmovali smo v streljanju, namiznem tenisu, nogometu, šahu... Vsakdo je našel kaj zase,« je povedal Mitja in se umaknil v gosto senco, da si ohladi od sonca razžarjena ramena.

Dekleta so, kot zaenkrat še na večini delovnih akcij, v manjšini, a so povedala, da so kos vsem nalogam in da se s fanti dobro razumejo. Tudi starši niso imeli pomislekov zavoljo njihovega odhoda na akcijo.

Akcija Spitalič je bila dobro pripravljena, brigadirji so naredili celo več kot so predvideli in zadovoljni s svojim delom bodo mnogi od njih odšli na republiško akcijo Goričko 84. Uspeh te, lokalne akcije, je bil toliko večji, ker so jo izdatno podprli tudi v konjiški občini; širša družbenopolitična skupnost, krajani in združenost. Povsod, kjer so brigadirji prosili za takšno ali drugačno pomoč, so naleteli na posluh in razumevanje. To pa je včasih že pol uspeha, so povedali v slovo ob brigadirskem Z-D-R-A-V-O!

Pozdravljajo vzgled mladim

Zadovoljni z delom brigadirjev so tudi pri Zavodu za spomeniško varstvo Celje, kjer so mladim ves čas akcije nudili strokovno pomoč, je povedal dr. Ivan Stopar, konzervatorski svetnik pri Zavodu in nanizal nekaj zanimivosti iz bogate zgodovine žičke kartuzije: »To je ena najstarejših kartuzij v Evropi, oziroma prva kartuzija, ki je bila postavljena izven Francije in sicer že ob koncu 12. stoletja. Gre za redovno naselbino, ki je živel ves srednji vek in še nekaj časa potem. Zgradili so jo po vsem sodeč francoski mojstri. S časom se je tudi žička kartuzija spreminjala, dograjevala, večala, v času turških nevarnosti je bila še posebej utrjena in danes je to resnično monumentalna arhitektura, ki že več kot sto let razpada. Vendar pa so ti ostanki še vedno vredni ohranitve.

Obnova je bila sicer res začeta že pred več leti, potem pa so se dela zaradi pomanjkanja denarja ustavila. V celotnem kompleksu je na eni strani v središču zasnove precej razvalin, na obodu pa so nekateri objekti, ki še stoji in jih moramo zavarovati, da se ne bi še ti spremenili v razvaline. Tako se je Zavod za spomeniško varstvo v Celju lani spoprijel z Gastušem, stavbo, ki je izven ožjega samostanskega kompleksa in ki je bila pozidana v 16. stoletju. Kot že njeno ime pove, je rabila za sprejem gostov. Zdaj gre predvsem za to, da se ta stavba statično sanira, da bi jo tako usposobili za kasnejšega investitorja, ki ji bo dal morda tudi novo funkcijo.

Vsa ta dela potekajo v okviru občinske in republiške kulturne skupnosti, pri čemer gre za izredno visoke investicije. Sredstva, ki so nam

na voljo, so spričo nenehnih podražitev komaj tolikšna, da zadoščajo za nekaj najnujnejših del in bojimo se, da bo škoda vsako leto večja, če ne bomo imeli dovolj sredstev za nadaljnja dela.

Ob vsem tem pa se pojavljajo še težave z gradbenim materialom, saj vemo, da so včasih na tržišču zadrege še s sodobnim gradbenim materialom. Zatakne se že pri navadnem dvorcu, še huje je, če govorimo o starem kartuzijskem stolpu. Njegova streha je namreč krita s škrljem, tega pa danes ni mogoče dobiti. Ostane edini način, da skušamo najti škrlj tam, kjer morda obnavljajo kakšen drug spomenik in že ta, nekoč uporabljeni škrlj porabimo tukaj, kjer je nenadomestljiv. Del se bomo lotili, takoj ko bo na voljo material.

MATEJA PODJED

Jamarji spet doma

V četrtek so se v domovino vrnili člani jamarske odprave, ki je mesec dni raziskovala podzemeljski svet Kolumbije. Vseh enajst članov odprave je zadovoljnih, saj so opravili precej več, kot so načrtovali pred odhodom iz domovine. Raziskali in dokumentirali so kar 22 jamskih objektov in tako so dodobra spoznali kolumbijski kras.

Jamarji, pretežno so bili med njimi Preboldčani, so tako znova dali velik prispevek speleološki znanosti, saj so izsledki na vseh štirih raziskovalnih področjih dobri. S svojim delom pa so tudi lepo obeležili 95. letnico Slovenske jamarske zveze in 15. letnico delovanja svojega kluba Črni galeb.

S »fraitonericami« za Zlato harmoniko

Na srečanju harmonikarjev z diatoničnimi harmonikami, ki ga bo letos že četrto pripravilo KUD Ljubecna v sodelovanju z našim uredništvom, bodo tokrat tekmovalci prvič razdeljeni v več starostnih skupin, ki jih bodo ocenjevali člani strokovne žirije in obiskovalci prireditve.

Za takšno obliko tekmovanja so se organizatorji odločili predvsem zato, ker so bile na dosedanjih srečanjih kvalitetne razlike med harmonikarji različnih starosti precejšnje. Zato bodo letos tekmovalci razdeljeni v naslednje kategorije: do 16 let, od 16 do 45 let, od 45 do 65 let ter na veterane starejše od 65 let.

Tudi letos pričakujejo okoli 80 harmonikarjev iz vse Slovenije, dogovorjen pa je tudi nastop harmonikarjev Italije in Avstrije. To daje prireditvi še večji pomen, saj je edino tovrstno tekmovanje z mednarodno udeležbo.

V predtekmovanju, ki bo tudi letos na Frankolovem bo vsak tekmovalac zaigral po eno skladbo. V zaključnem delu tekmovanja pa se bo uvrstilo 25 tekmovalcev, ki bodo na Ljubecni potegnili grali dve skladbi. Na Frankolovem bo harmonikarji ocenjevala strokovna komisija, na Ljubecni pa bodo ocenjevali tudi obiskovalci. (Razpis za tekmovanje objavljen na 8. strani NT)

F.F.

Z NOVIM TEDNIKOM
TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite v Vestnikovih kioskih

INDUSTRIJA
GRADBENEGA
MATERIALA

GRADNJA ŽALEC

schiedel

Proizvodni program:

SCHIEDEL dimniki
SCHIEDEL ventilacije

notranji in vrtni kamini
betonska galanterija

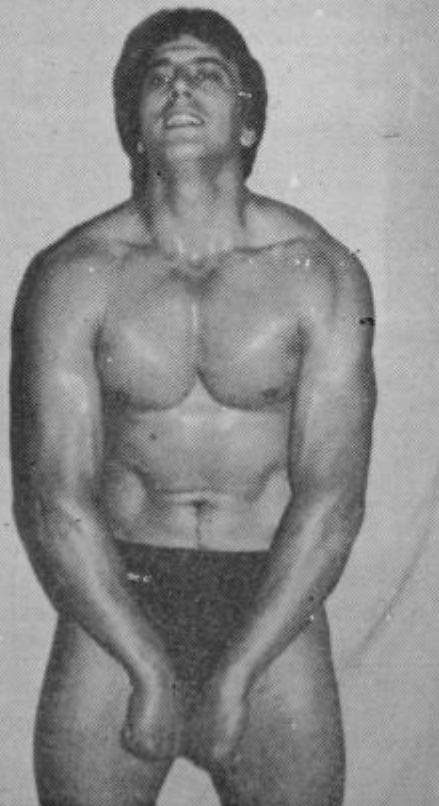
Mister M

Minuli četrtek so v diskoteki M kluba pripravili tekmovanje za mistra kluba, na katerega so povabili predvsem tiste Celjane, ki se bolj ali manj resno ukvarjajo z body buildingom. Pred polnim avditorijem, predvsem ženskih src, željnih lepote raščenih fantov, je žirija izbirala med petimi kandidati, ki so ponosno razkazovali svoje bicepse in tricepse. V zadregi je slednjič žirija prvo mesto prisodila kar dvema kandidatom - Ivanu Kozletu in Zoranu Šišmanoviču.

Ivan Kozole (na sliki): »Z body buildingom se aktivno ukvarjam že štiri leta. Vsak dan vadim z utežmi, osvojeni naslov pa mi je spodbuda za nadaljnji trening. Letos bi namreč že rad sodeloval tudi pri izboru Mistra Slovenije.«

Zoran Šišmanović: »Že štiri leta se ukvarjam z body buildingom. Osvojitve naslova pa me je zelo presenetila. Tudi jaz želim nastopiti na slovenskem tekmovanju builderjev.«

Oba fanta sta povedala še, da si želita, da bi v Celju ustanovili builderski klub. MIRAN LESKOVŠEK

FOTOGRAFIJA ZA TA TEDEN

Ljubo Korber - Žeja pa taka.